Nurullah Ankut

Türban Konusu ve İşin Aslı...

Örtünme,
Kadına Bakış Bağlamında
Mekke ve Medine İslam'ı

DERLENİŞ
YAYINLARI

Nurullah Ankut

Türban Konusu ve İşin Aslı...

Örtünme,
Kadına Bakış Bağlamında
Mekke ve Medine İslam'ı

Birinci Baskı
Kasım 2022

DERLENİŞ YAYINLARI: 117

1. Baskı: Derleniş Yayınları, Kasım 2022

Yayında emeği geçenler: Mustafa Şahbaz, M. Gürdal Çıngı,
Sema Olkun Kopal, İlhami Erdem

Kapak Düzeni: M. Cihan Çakır

DERLENİŞ YAYINLARI:

Aksaray Mah. İnkılâp Cad. Oto Han No: 43/514

Aksaray, Fatih/İSTANBUL

İnternet Adresi: www.derlenisyayinlari.org

e-posta: derlenisyayinlari@derlenisyayinlari.org

facebook.com/derlenisyayinlari
twitter.com/derlenisyayin
instagram.com/derlenisyayinlari

Derleniş Yayınları Sertifika No: 43320

ISBN 978-605-7661-13-5

Baskı: Deren Matbaacılık Ambalaj Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

Beylikdüzü OSB Mah. Orkide Cad. 9 Z Merkez Köyü

Merkez Bucağı/Beylikdüzü/İstanbul

Tel: (0212) 612 31 85 - 576 00 66

www.kayhanmatbaa.com

Matbaa Sertifika No: 47881

Türban Konusu ve İşin Aslı...

Örtünme,
Kadına Bakış Bağlamında
Mekke ve Medine İslam'ı

Nurullah Ankut

Birinci Baskı
Kasım 2022

İçindekiler

• Önsöz 11
• Din, maddi hayatın insan zihnindeki yansımasıdır 19
• Özgürlük Çağı'yla birlikte dinsel yansımalar yok olacaktır 20
• İslam'ın doğuş yıllarında Arabistan Toplumu
Sınıflı Toplum düzenine geçmiştir 22
• Tektanrılı ilk din Zerdüşt Dinidir 25
• Kâbe bir Tanrılar Evi'dir 25
• Hz. Muhammed İslamiyet'i Hz. Hatice ve kuzeni
Varaka bin Nevfel ile kurar 26
• Marks-Engels Usta'lar İslamiyet'i Sınıflı Toplumun
çürümüşlüklerine karşı bir Bedevi tepkisi olarak tanımlar 28
• Tarihsel Devrim Nedir? 30
• Antika Tarihte bata çıka gidiş 32
• 15'inci Yüzyıl'la birlikte Sosyal Devrimler dönemi başlar 33
• Arap Yarımadası'nda Hz. Muhammed öncülüğünde gerçekleşen
bir Tarihsel Devrim'dir İslamiyet 34
• Hz. Muhammed'in "mal varlığı" 35
• Çocukluğunu bir Bedevi kabilesinde geçiren Hz. Muhammed
kankardeşliğini ve ortak mülkiyeti benimsedi 39
• Yoksul bir çocukluk ve gençlik geçiren Hz. Muhammed
Sosyalist topluma özlem duyar 40
• Hz. Muhammed toprakta özel mülkiyeti reddeder 42
• Tefeci-Bezirgânların hâkim olduğu Mekke'den
Medine'ye göç 43
• Mekke'de Müslümanlığı kabul edenler toplumun
ezilen kesimleriydi 45

• Cihat ve ganimet savaşları Medine'de İslam'ın hızla yayılmasına sebep olur 47
• Kur'an zekâtı değil zorunlu ihtiyacından artanı dağıtmayı öğütler 48
• Hz. Muhammed kadın konusunda zaafa düşüyor 49
• Hz. Hatice'nin erken vefatı İslam Dünyasındaki kadınların felaketi oluyor 53
• Hz. Ali, Hendek Savaşı'nda teslim olmuş ortalama 300 esiri bizzat katletmiştir 54
• Hz. Muhammed askeri ve siyasi güce ulaşmadan önce savaş esirlerinin serbest bırakılmasını söyler 56
• Hendek Savaşı'ndan sonra esirler öldürülür, kadınlar ve çocuklar köle ve cariye olarak esir edilir 57
• Mekke ve Medine'de iki farklı maddi dünyanın iki farklı biçimde din dünyasına yansıması 58
• Kadın konusunda da Gerçek Dünya Din Dünyasına yansır 59
• Kadının aşağılanmasının Kur'an ve Hadislere yansıması 60
• Kur'an'da kadının aşağılanmasının bir başka sebebi de Hz. Ömer'in kadın düşmanlığına varan tutumudur 63
• İslamiyet erkeklerin çok eşliliğini sayısız huriler vadederek Cennet'e de taşıyor 64
• Kur'an'ın Cennet'i erkeklerin Cennet'idir; kadınların çilesi orada da bitmiyor 65
• Örtünme ile ilgili Ayet ve Hadisler hep Medine döneminde ortaya çıkıyor 67
• Başörtüsünün önerilmesindeki amaç Köle kadınlarla Hür kadınların ayrılmasını sağlamaktır 70
• Ortaçağcılarca katledilen Bahriye Üçok Türbanın Siyasal İslamcıların simgesi olduğunu söyler 71
• İhsan Eliaçık; "Kur'an'da başın örtülmesi diye bir buyruk yoktur", der 74
• Kur'an'da örtünme, Hür kadınlar için göğüslerin örtülmesi olarak tanımlanıyor 77

• İslamiyet Köleliği kaldırdı mı?..... 79
• Medine İslam'ı Köleliğe de Cariyeliğe de göz yumuyor 80
• İslamiyet'in Fatihleri de fethedildi 81
• İlahiyatçı Ayşe Sucu da Başörtüsü takmanın zorunlu olduğunu kabul etmiyor 83
• İlahiyatçı Beyza Bilgin de Başörtüsünün sadece kadının hürlüğünü belirten bir belirteç olduğunu söylüyor 86
• 1400 yıldır kadının saçıyla uğraşıyoruz 90
• Ali Akın Hoca: Başörtüsü Irak ve Hicaz Araplarının bir örfüdür 91
• Başörtüsü Hür ve Köle kadınları ayırmak için getirildi 94
• Kur'an Köleliği ve Cariyeliği kaldırmadı 98
• Cariyeler alınıp satılan mal olarak görülüyor, hür kadınları onlardan ayırmak için örtünün, deniyor..... 100
• İslamiyet, Medine döneminde Sınıflı yani Sömüren ve Sömürülenin (Efendi ve Kölenin) olduğu Toplum Düzenine teslim olur..... 106
• İslam ülkelerinde Modern Burjuva Devrimleri olmadığı için Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye hâlâ güçlüdür 107
• Mezheplerin ortaya çıkışı 108
• Mekke döneminde "inen" Kur'an'ın ilk suresi Parababalarına karşı bir isyan çığlığıydı..... 109
• Bugün hâlâ İslam'ın dünya anlayışını savunmak Köleci Toplum Düzenini savunmaktır 111
• İnsanlık, İlkel Komünist Toplumda sahip olduğu yüce değerleri kaybetti..... 112
• Rahibe Başörtüsü olan Türban kadınlarımızın başına nasıl dolandı? 114
• Kaynakça 117

Önsöz

Burjuvazi, Asillerden oluşan **Dünya Derebeyliğini** ve Kilisenin oluşturduğu **Din Derebeyliğini**; işçileri, köylüleri, esnaf ve zanaatkârları yedeğine alarak Burjuva Demokratik Devrimlerini gerçekleştirmiştir. Burjuvazi, devrimler yaparak iktidara geldiği Batı'da (Avrupa ve Amerika'da), Kapitalizmöncesi (Prekapitalist) hâkim sınıfları ortadan kaldırarak kurmuştur iktidarını. Tabiî Engels'in **"Le Capital Marchand"** dediği, Hikmet Kıvılcımlı'nın daha tam tanımlamasıyla **Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfı** dediği, yedi bin yıllık sömürücü sınıfı da ortadan kaldırmıştır; Ekonomik, ideolojik, siyasal ve toplumsal varlığına son vermiş; Ulus Devletler kurmuştur.

Bu tarihsel süreçte burjuvazi, Serbest Rekabetçi kapitalizmin devrimci çocuğuydu. İktidara gelmek istiyordu, devrim istiyordu.

Fakat 19'uncu Yüzyıl'ın sonu, 20'nci Yüzyıl'ın başlarından itibaren serbest rekabetçi kapitalizm yerini Tekelci Kapitalizme (Emperyalizme) bıraktı. Artık burjuvazi tüm sınıf olarak iktidarda değildi. Bu sınıfın içinden en büyüklerinin, Tekelci Burjuvazinin iktidarı kurulmuştu artık. Yani Sanayi-Ticaret-Mali Sermayenin ve Büyük Toprak sahiplerinin en kodamanlarının Bankalar kubbesi altında toplanmasından oluşan Finans-Kapitalin (Burjuva Sınıfı içinden bir zümrenin) iktidarı kurulmuş oldu. Finans-Kapital Oligarşisi (Parababalarının Azınlık İktidarı) vardı artık.

Emperyalist tekeller o kadar büyüdüler ki, artık kendi ulus devlet sınırları içine sığamaz oldular. Dünya hâkimiyeti için rekabete giriştiler. Birinci, İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşlarını yaşattılar insanlığa. Bu yapılarıyla Finans-Kapitalistler için artık **Ulus** ve **Vatan** kavramları bir anlam taşımaz oldu. Bizim gibi kapitalizmce geri kalmış ülkelerde, tıpkı Finans-Kapitalistler gibi, vatan ve millet kavramını bilmeyen, tanımayan bir Antika Sınıf vardı: Tefeci-Bezirgân Sermaye… Bu sermaye, egemen sınıf olduğu Ortaçağ özlemi içindeydi ve Ümmetçilik dönemini yaşıyordu. Tayyipgiller'in ikide bir ümmetten, nass'tan söz etmeleri bundandır.

Emperyalist aşamayla birlikte burjuvazinin devrimci barutu bitti, gericileşti. Devrim istemek bir yana devrim girişimlerinin en büyük düşmanı oldu. Pençesine düşen kapitalizmce geri ülkelerde gericiliğin motor gücü oldu. Burjuva Demokratik Devrimlere öncülük etmek, tarihin gördüğü en devrimci sınıf olan Proletaryanın görevi oldu. Artık ezilen, sömürülen sınıf ve tabakalara devrim mücadelelerinde önderlik eden güç Proletaryaydı. **1905 Rus Devrimi** bunu kanıtlamıştı. Ardından gelen **1917 Büyük Ekim Devrimi, Lenin Usta**'nın dehasını ispat etti. İkinci Emperyalist Evren Savaşı sonrası gelişen Doğu Avrupa, Çin, Vietnam, Afrika Ülkelerinin Devrimleri, Küba Devrimi vb.leri hep bunu kanıtladı.

Şark'ta (Doğu'da) ise Kapitalizme geçiş başka türlü yürüdü. Toplumların yolunun kapitalizmle kesişmesi ya da tanışması onları ya sömürge ya da yarısömürge statüsüne düşürdü. Her iki durumda da o ülkelerde burjuva devrimleri Batı'daki anlamda gerçekleşemedi. Bu yüzden oralarda Prekapitalist sınıf ve tabakalar ortadan kaldırılamadı. Tâ Sümerlerden beri var olan, üretimle hiçbir ilgisi bulunmayan asalak Tefeci-Bezirgân Sermaye bu ülkelerden kazınıp atılamadı.

Bunun sonucunda o ülkeler Tefeci-Bezirgân Sermayenin toplumları çürüten ekonomik ve ideolojik baskısından yakalarını bir türlü kurtaramadılar. Çünkü Lenin'in dâhice gördüğü ve

gösterdiği gibi; **"Emperyalizm bir ülkeye girdi mi o ülkedeki en gerici sınıflarla ittifak kurar."** Bunun ete kemiğe bürünmüş hali, emperyalizmin boyunduruğuna girmiş ülkelerin en gerici sınıfları olan Yerli Finans-Kapital ile Tefeci-Bezirgân Sermayeden oluşan gerici ittifakın; ülkelerinin tüm varlıklarını, bir komisyon karşılığında emperyalistlere peşkeş çekmesi oldu.

Türkiye'de de öyle oldu:

7 Düvele (Devlete) karşı verilen ve dört yıl süren bir Kurtuluş Savaşı'ndan sonra kurulan ve bu süreçte en büyük desteği Sovyetler'den gören Türkiye, ne yazık ki Demokratik Devrimi'ni Batı'daki gibi radikal biçimde gerçekleştiremedi. Yani Kapitalizmöncesinin hâkim sınıflarını (Toprak Ağalarını ve en önemlisi Tefeci-Bezirgân Sermayeyi) tamamen tasfiye edemedi. Yani Batı'da iktidardan düşürülmüş ve sosyal varlığına son verilmiş olan Tefeci-Bezirgân Sermaye Türkiye'de capcanlı ayakta kaldı. Bu Ortaçağcı Sınıf, Yerli-Yabancı Modern Parababaları (Finans-Kapitalistler) ile iktidar ortağı oldu. Tabiî bu ittifakta Finans-Kapital Efendi, Tefeci-Bezirgânlar ise Kâhya rolündeydiler.

1946'dan yani İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra Türkiye, Yerli Parababalarının eliyle, Kurtuluş Savaşı ile ülkeden kovduğu emperyalist dünyaya, onun jandarması ABD'ye yöneldi. Celal Bayar'ın (Finans-Kapital temsilcisinin) ve Adnan Menderes'in (Toprak Ağaları ve Tefeci-Bezirgân Sermayenin temsilcisinin) önderliğinde kurulan Demokrat Parti (DP), ABD'nin büyük desteğiyle 1950'de iktidara getirildi.

Türkiye, 1952'de NATO'ya ve onunla birlikte Süper NATO'ya (Kontrgerilla'ya) elsiz ayaksız teslim edildi. Kurtuluş (Bağımsızlık) Savaşı'nın başarılmasından daha 30 yıl geçmeden Türkiye zıttına, yarısömürge statüsüne düşürüldü bu Modern ve Antika Parababaları tarafından.

ABD'nin Sovyetler'i güneyden kuşatma projesi olan **"Yeşil Kuşak Projesi"**nin İslam ülkelerinde ve tabiî Türkiye'de en büyük savunucusu, örgütleyicisi, yerli Finans-Kapitalistlerle bir-

likte, Tefeci-Bezirgân Sermaye ve onun siyasi temsilcileri oldu. Yetmedi ABD bir de **"Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)"**u yürürlüğe soktu. Bu da yetmedi, bu proje kapsamı genişletilerek **"Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi'ne (GOP'a)**" dönüştürüldü. İslam Dünyası için kan ve gözyaşı anlamına gelen bu projenin eşbaşkanlığı görevi de Türkiye Tefeci-Bezirgân Sermayesinin siyasi temsilcisi olan Tayyip Erdoğan'a verildi.

Bu projenin kan ve gözyaşlarıyla dolu sonuçları, sadece Sovyetler'in güneyiyle sınırlı kalmadı. Fas'tan Afganistan'a, Tacikistan'a, Kırgızistan'a, hatta Afrika'daki Somali, Nijerya vb. ülkelere kadar yayıldı.

Pekiyi bütün bunlar Türkiye gibi dünya mazlum halklarına örnek olmuş, emperyalistlere karşı başarılı olmuş ilk Kurtuluş Savaşı'nı vermiş bir ülkede nasıl mümkün olabildi?

O Kurtuluş Savaşı ki, işgalci emperyalistlerden önce, Kurtuluş Savaşına karşı isyanlar örgütlemiş yerli gericiliğe (işgalci emperyalistlerin emrine girmiş Osmanlı Sarayı ile evvel ezel Ortaçağ özlemiyle yanıp tutuşan Tefeci-Bezirgân Sermaye provokasyonlarına) karşı savaşmak zorunda kalmıştı.

Fakat işte Kurtuluş Savaşı yalnızca siyasal kurtuluşu getirmiş, toplumsal kurtuluşu sağlayamamıştı. Yani toplumdan sömürüyü, sömürücü sınıfları kaldıramamıştı. Hele de Ortaçağ'ın hâkim sınıfı olan Tefeci-Bezirgân Sermayeyi kazıyıp atamamıştı. Hatta tersine ekonomide atılan ilk adımlar (örneğin İş Bankası'nın kuruluşu), Tefeci-Bezirgân Sermaye ile birlikte atılmıştı. Ekonomi, emperyalist sistemle entegre olmak için can atan yerli Finans-Kapitalistler ile Ortaçağ özlemcisi Tefeci-Bezirgân Sermayenin güdümünde kaldı. Ekonomik altyapıyı ele geçiren bu zümreler, bunun doğal sonucu olarak üstyapı kurumlarını da (dini, ahlâkı, hukuku, kültürü, felsefeyi, siyaseti vb.) belirlediler. Görüntüde "Devrim Yasaları" Ortaçağcı gericiliği yasaklıyordu. Fakat bu yasaklar, kâğıt üzerinde kalmaya mahkûm oluyordu. Bir tek 27 Mayıs'ın etkisiyle bu gerici güruh biraz geriye çekil-

mek zorunda kaldı, o kadar. Onun dışında hep ABD'nin (CIA, Pentagon'un) belirlediği rotada ilerledi bu geriye gidiş, gericiliğin örgütlenip güçlenmesi.

ABD'nin örgütlendirip yönettiği binbir gerici-dinci örgütün yanısıra bir de MHP kanalından örgütlenen faşist güçler ilericilerin, sosyalistlerin, halkın üzerine saldırtıldı.

1969'da Konya'dan bağımsız aday olarak seçime giren ve milletvekili seçilen Necmettin Erbakan'a, 1970 yılında Milli Nizam Partisi kurduruldu. Milli görüş denen sözümona bir ideolojiyle halkı kafadan gayrimüsellah kılmak (silahsızlandırmak), kafalarını yakmak üzere görev başı yaptırıldı. Böylece 2002'de tek başına iktidara taşınacak olan Tayyipgiller'in yolu açılmış oldu. Ayrıntılarına burada fazlaca girmek gerekmiyor.

Tabiî bu süreçte hep, Osmanlı'dan beri olageldiği gibi, Dinci Gericiliğin en büyük silahı; **Kadın Sorununu istismar etmek**, **"Din, Namus elden gidiyor"**, yaygarası koparmak oldu. Hatta iş o raddeye getirildi ki Türban kutsal bir bayrak gibi kullanılarak Cumhuriyet Devrimi'yle kadınların kazandıkları tüm haklar, bir bir budanır oldu. Türban'ın kamu kurumlarında dini bir simge olarak kullanılmasına karşı çıkmak, insan haklarına, kadın haklarına karşı çıkmak anlamına getirildi, bu dinciler ve onlara bilerek bilmeyerek yardakçılık eden sözümona aydınlar tarafından. Ve sanki Türban bir farzmış, ona karşı çıkmak da bu farzı inkâr etmek, dinden çıkmak ya da dinsizlik imiş gibi lanse edilir oldu.

Ve bu demagojiler, Tayyipgiller'i iktidara taşımakla kalmadı; onları bütün beceriksizliklerine, başarısızlıklarına, halka ihanet projelerine (Kuvayimilliye yadigârı kuruluşları, fabrikaları yok paraya yerli-yabancı Parababalarına peşkeş çekmeleri, dolara endeksli köprüler, hastaneler inşa etmeleri, Irak, Libya, Suriye politikaları vb.ne) rağmen iktidarda tuttu.

İnsan ister istemez; "Ey Türban sen nelere kadirmişsin?", demekten kendini alamıyor.

Türban meselesi, Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının siyasi

temsilcileri olan başta Tayyipgiller olmak üzere, Ortaçağcı örgütlerin istediği biçimde çözülmüşken; sanki Türkiye'de hâlâ türbanın yasak olduğu bir alan kalmış gibi, Yeni CHP'nin Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu kalktı; "Türban özgürlüğünü yasal güvenceye alalım", deyiverdi.

Hani denir ya; "Körün istediği bir göz, Allah verdi iki göz", diye, aynen öyle oldu. ABD, İngiltere ve İsrail tarafından devşirilerek iktidara getirilen Tayyipgiller, Tayyip'in deyişiyle "Pası aldı, gole çevirmek" için paçaları sıvadı. Türban'ı yeniden bayrak gibi sallamaya başladılar. En iyi bildikleri, sömüre sömüre bitiremedikleri alan açılmıştı kendilerine. Hemen davrandılar; "Yasa da ne ola ki? Derhal Anayasa değişikliği yapalım", dediler. Ve Tayyip hızını alamadı; "Referanduma götürelim", deyiverdi. Hani Bülenç Arınç'ın dediği gibi: "Allah verdikçe veriyor"du Tayyipgiller'e, ya da Amerikancı sözde muhalefet…

Türkiye Cumhuriyeti'ni Dinci Faşist bir Din Devleti olmanın eşiğine getiren bu **Türban Meselesi**nin, kitabın başlığından esinle söylersek: "Aslı" neydi?

Bu sorunun cevabının netçe ve zihinlerde hiçbir boşluk bırakmayacak biçimde ortaya konması, artık bir zorunluluk haline gelmişti. **Halkın Kurtuluş Partisi Genel Başkanı Nurullah Efe (Ankut)**, 1400 yıl öncesinde kalması gereken fakat Tefeci-Bezirgân Sermaye temsilcileri tarafından tâ 21'nci Yüzyıl'a taşınan ve üzerinden iktidar devşirilen, küpler doldurulan, itibarlar, gemicikler, uçaklar, yüz milyarlarca dolar servetler edinilen bu sorunu, bütün çıplaklığıyla gözler önüne seriyor.

Bir kez daha Kadının Kurtuluşunun İşçi Sınıfının Kurtuluşundan Bağımsız olmadığını ispatlıyor.

30 Ekim 2022

Mustafa Şahbaz

Türban Konusu ve İşin Aslı
Örtünme, Kadına Bakış Bağlamında
Mekke ve Medine İslam'ı

Din, maddi hayatın insan zihnindeki yansımasıdır

Türban ve daha radikali olan kara çarşaf-cilbab, peçe, burka, dini simgelerdir, bildiğimiz gibi. Bu sebeple örtünme meselesine geçmeden önce, kısaca dinin ne olduğu üzerinde duralım...

Dinler, yaşanılan günlük maddi hayatın zihinsel alana yansımasından başka bir şey değildir. Yani dinler, insanın doğayla ve toplumsal yaşamda birbirleriyle olan ilişkilerini anlama, yorumlama, çözümleme denemeleridir.

Konuyu, isterseniz, Marks-Engels Usta'ların metinlerinden izleyelim ve öğrenelim. Marks Usta, Anıt Eseri Kapital'de şöyle koyar meseleyi:

***

DİN dünyası, gerçek dünyanın yansımasından başka bir şey değildir. Üreticilerin, genel olarak ürünlerini meta ve değer olarak ele alarak birbirleriyle toplumsal ilişkilere girdikleri ve böylece kendi bireysel özel emeklerini türdeş insan emeği ölçütüne indirgedikleri meta üretimine dayanan bir toplum için -böyle bir toplum için- soyut insan cultus'u [kültürü] ile Hıristiyanlık ve hele onun burjuva gelişimleri olan Protestanlık, Deizm vb. en uygun din biçimiydi. Eski Asyatik ve öteki Antikçağ üretim biçimlerinde, ürünlerin metalara dönüştürülmesi ve bu nedenle de insanların metalar üreticilerine dönüşmeleri ikincil bir yer tutar; ne var ki, bu ilkel topluluklar dağılmaya yüz tuttukça bunun önemi de artar. Gerçek tüccar kavimler, Epiküros'un Tanrı-

larının küreler arasında ya da Yahudilerin Polonya toplumunun gözeneklerinde yaşaması gibi, eski dünyanın ancak çatlaklarında yaşarlardı. Bu eski toplumsal üretim organizmaları, burjuva toplumuyla karşılaştırıldığında, son derece basit ve saydamdı. Ama bunlar, ya ilkel kabile topluluğu içerisinde birlikte yaşadığı kimselerle göbekbağını henüz kesip atamamış olan insanın birey olarak henüz olgunluğa ulaşmamış gelişmesi üzerine, ya da doğrudan zorbalık ve kölelik ilişkileri üzerine kurulur. Ancak bunlar, emeğin üretkenlik gücünün gelişmesi düşük bir düzeyin üstüne çıkmadığı ve bu nedenle de maddi yaşam alanında insanla insan ve insanla doğa arasındaki toplumsal ilişkilerin karşılıklı olarak sınırlı olduğu zamanlarda ortaya çıkabilir ve varolabilir. Bu sınırlılık, eskinin doğaya tapınmasında ve halk arasında yaygın dinlerin öteki unsurlarında yansır. Gerçek dünyanın, dinsel yansıması, kaçınılmaz, olarak, günlük yaşamın pratik ilişkilerinin insana, onun öteki insanlar ve doğa ile ilişkilerini tam anlamıyla anlaşılır ve akla-uygun bir ilişki olmaktan öte bir şey sunmadığı zaman, ancak o zaman yitip gider.

Maddi üretim sürecine dayanan toplumun yaşam süreci, kendisini saran mistik tülü, üretimin serbestçe bir araya gelen insanlar tarafından ve saptanmış bir plana uygun olarak bilinçli bir biçimde düzenlenmesi sağlanmadıkça, soyulup atılamaz. Bu da toplum için, belli bir maddi temeli, ya da kendileri de uzun ve zahmetli bir gelişme sürecinin kendiliğinden oluşmuş ürünleri olan bir dizi varoluş koşulunun varlığını gerektirir.[1]

***

Özgürlük Çağı'yla birlikte dinsel yansımalar yok olacaktır

Demek ki Yoldaşlar; insanlar üretim sürecini bütünüyle kendi bilinçleriyle, özgürce düzenlemeye başladıkları aşamada yani Özgürlük Çağı'na girişle birlikte-Komünist Topluma sıçrayışla birlikte, dinsel yansımaların tümü silinip yok olacaktır insan zih-

[1] Marks-Engels, Din Üzerine, Sol Yayınları, 3. Baskı, 2002, Ankara, s. 125-126.

ninden. Çünkü insan, kendi maddi hayatının üretimine, onun düzenlenmesine tam anlamıyla egemen olacaktır. O zamana kadar dinler, şöyle ya da böyle ama bir biçimde varlıklarını sürdüreceklerdir...

Şimdi de **Engels Usta**'nın yine Anıt Eseri **Anti-Dühring**'inde meseleyi nasıl koyduğuna bakalım:

***

Nedir ki her din, insanların günlük yaşayışını egemenlik altında bulunduran dış güçlerin, onların kafalarındaki düşlemsel yansımalarından, dünyasal güçlerin içinde dünya üstü güçler biçimine büründükleri bir yansımadan başka bir şey değildir. Tarihin başlangıçlarında bu yansımaya uğrayan ve gelişmenin devamında çeşitli halklar arasında çok çeşitli ve çok değişik kişileştirmelere bürünen güçler, önce doğa güçleridir. Bu ilk sürecin karşılaştırmalı Mitologya aracıyla Hint Veda'larında, hiç olmazsa Hintli-Avrupalı halklar için kaynağına değin çıkılmış ve Hintler, İranlılar, Yunanlılar, Romalılar ve Germenlerde ve yeterince belgeye sahip bulunduğumuz ölçüde de Keltler, Litvanyalılar ve Slavlarda bu süreç, ayrıntılı bir biçimde gösterilmiştir. Ama az sonra, doğal güçlerin yanı sıra bir o denli yabancı ve başlangıçta bir o denli açıklanmaz bir biçimde insanların karşısına dikilen güçler olan toplumsal güçler de işe karışır ve onları doğa güçlerinin doğal zorunluluk görünüşlerinin tıpkısı bir doğal zorunluluk görünüşü ile egemenlikleri altına alırlar. Başlangıçta içlerinde yalnızca doğanın gizemli güçlerinin yansıdıkları düşlemsel kişilikler, böylece toplumsal öznitelikler kazanır, tarihsel güçlerin simgeleri durumuna gelirler. Evrimin daha da gelişmiş aşamasında, çok sayıdaki Tanrıların tüm doğal ve toplumsal öznitelikleri, bu kez soyut insanın yansımasından başka bir şey olmayan her şeye yetenekli tek bir Tanrıya geçirilir. Tarihte, çöküş durumundaki bayağı Yunan felsefesinin son ürünü olan ve dörtbaşı bayındır cisimleşmesini Yahudilerin kendilerine özgü ulusal Tanrısı Yahova'da bulan Tektanrıcılık, işte böyle doğmuştur. Bu elverişli, kullanılabilir ve her şeye uyarlanmaya yetenekli biçim altında din, insanlar o güçlerin egemenliği altında kaldıkları sürece onları yöneten yabancı, doğal ve toplum-

sal güçlere göre dolaysız, yani duygusal biçim olarak varlığını sürdürebilir. Oysa bugünkü burjuva toplumda insanların, gene kendileri tarafından üretilmiş üretim araçları aracıyla, sanki yabancı bir güç aracıyla yönetir gibi yönetildiklerini birçok kez görmüş bulunuyoruz. O halde dinsel yansımanın gerçek temeli ve onunla birlikte dinsel yansının kendisi de varlığını sürdürür. Ve burjuva iktisadı, bu yabancı egemenliğinin nedensel bağlantısına bir göz atmaya izin verse bile, bu hiçbir şeyi değiştirmez. Burjuva iktisadı ne genel olarak bunalımları önleyebilir, ne bireysel kapitalisti yitiklerden, karşılıksız borçlardan ve batkıdan, ne de işçiyi işsizlik ve sefaletten esirgeyebilir. Atasözü hep haklı: İnsan önerir, tanrı düzenler (tanrı, yani kapitalist üretim biçiminin yabancı egemenliği) Yalın bilgi, burjuva iktisadı bilgisinden daha ileri ve daha derine de gitse, toplumsal güçleri toplumun egemenliği altına almaya yetmez. Bunun için her şeyden önce toplumsal bir eylem gerekir. Ve bu eylem yerine getirildiği, toplum tüm üretim araçları üzerine el konması ve planlı bir biçimde kullanılması aracıyla, kendini ve bütün üyelerini şimdilik kendileri tarafından üretilmiş ama karşılarına ezici bir yabancı güç olarak dikilen bu üretim araçlarının onları egemenliği altında tuttuğu kölelikten kurtardığı zaman; yani insan yalnızca önerir olmaktan çıktığı ama düzenleyici de olduğu zaman,- işte ancak o zaman dinde yansıyan son yabancı güç ortadan kalkacak ve böylece artık yansıtacak hiçbir şey bulunmaması yalın nedeniyle, dinsel yansının kendisi de ortadan kalkacaktır.[2]

***

İslam'ın doğuş yıllarında Arabistan Toplumu Sınıflı Toplum düzenine geçmiştir

Usta'ların düşürdüğü ışık altında, İslam'ın doğuş yıllarındaki Arabistan toplumuna bakarsak, arkadaşlar; Sınıflı Topluma geçilmiş; büyük, kalın Parababaları durumuna dönüşmüş Tefeci-Bezirgân Sermayedarların egemenliği altında halk, yokluk, açlık, sefalet ve soygunla karşı karşıyaydı. Bu Parababalarının

[2] F. Engels, age, s. 138-139.

en önde gelenlerin adlarını İslam Tarihçileri şöyle zikreder:

Utbe b. Rabia, **Şeybe b. Rabia**, **Ebu Cehil**, **Ebu Süfyan**, **Velid b. Muğıra**, **Âs b.Vail** ve **Âs b. Hişam.**

Bu Parababalarından **Âs b. Vail**, Yemenli bir tacirin bütün malını gasp ediyor, aşağıda anlatacağımız bir olayda görüleceği gibi. Yani bunlar tamamen vurguncu, soyguncu, hak hukuk, adalet nedir bilmeyen, vicdandan, ahlâktan, insanlıktan yoksun Tefeci-Bezirgân Sermayedarlardır.

O dönemde özellikle Arap Yarımadası'nın en gözde şehri olan Mekke, Tefeci-Bezirgân Sermayenin de merkez üssü konumundaydı. Toplumsal sınıf ayrışmasının bu denli keskinleştiği ve sömürücü egemen sınıfın zulmünün bu derece arttığı bir sosyal düzenin olduğu şehirde, artık Tektanrılı bir dinin ortaya çıkmasının kaçınılmazlığı kendiliğinden anlaşılabilir.

Şu sebeple ki; Sınıflı Topluma geçilmeden önce (yani Toplayıcılık-Avcılık, Çobanlık ve Tarım Toplumuna geçiş sürecinin ilk evrelerinde) insanlar, doğayla doğrudan, aracısız biçimde temas halindeydiler. İşte bu dönemde insanlar, geçim araçlarının, ürünlerinin bütünüyle hâkimi durumundaydılar. Hiçbir aracı girmiyordu aralarına. Yani ürünle doğrudan temas halindeydiler, pazar söz konusu değildi. Sadece ürünlerin değişimi vardı, gerekli hallerde. Başka türlü ifadelendirirsek, ürünlerin sadece kullanım değeri söz konusuydu. "Mübadele değeri", alım satım değeri diye bir şey yoktu. Bu sebeple sınıf ayrışmaları da yoktu. Kolektif üretilir, kolektif tüketilirdi. Yani kankardeşleri toplumuydu toplum.

Böylece toplumda anlaşılmayan herhangi bir alan söz konusu değildi. Sadece doğa düşlerine akıl erdirmeye ve onları anlamaya, yorumlamaya çalışıyordu insanlar. Ay'a, Güneş'e, toprağa, suya, denize, ırmağa, dağa, taşa, fırtınaya, yağmura, rüzgâra, gök gürültüsüne, şimşeğe, bir de ruhun ölümsüzlüğüne inandıkları için ölümden sonrasına kafa yoruyorlardı.

Böyle olunca da işte bu olayların her birinin birer Tanrıça-

sının veya Tanrısının olduğunu düşünüyorlardı, varsayıyorlardı. O Tanrıça ve Tanrıları simgeleyen heykeller, totemler vb. onları işaret eden maddi nesneler yapıyorlardı. Ve onlar için de tapınaklar inşa ediyorlardı. Bu tapınaklardaki sunaklarda da o Tanrıları hoşnut etmek için kurbanlar kesiyorlar, yakarışlarda bulunuyorlardı. Böylece o Tanrıların kendilerinden hoşnut olacağını, kendilerine iyilikte, cömertlikte bulunacağını, zarar verip kötülük etmeyeceğini düşünüyorlardı.

Fakat sosyal sınıflara parçalanmış toplumun ortaya çıkışıyla birlikte her şey karmakarışık oldu, kör dövüşüne döndü insanların zihninde. İnsanların bir kısmı efendi, bir kısmı köle haline dönüştürüldü. Üreticiler artık ürünlerine hükmedemiyorlardı. Ve kendi ürettikleri geçim araçlarını alabilmek için pazarda akıl erdiremedikleri bir fiyatla yani ürünün **Mübadele Değeri**yle karşılaşıyorlardı.

Bu nasıl oluyordu, kim belirliyordu pazardaki fiyatı yani ürünün Mübadele Değerini?

Eskiden doğrudan temasta bulunulan, üretilen ve üreticisi tarafından tüketilen ürün şimdi pazar için üretilir olmuştu ve pazardaki fiyatı da görülmez bir güç belirliyordu.

Dolayısıyla toplumsal olaylar baştan aşağı bir kaos olarak görünüyordu insanların zihninde. O zaman işte bunların tümünü belirleyen, yönlendiren, bunların hepsine hükmeden bir tek Tanrının olması gerekiyor herhalde, diye düşünmeye başladı insanlar. Ve böylece de Tanrılar çokluktan tekliğe indi, yeryüzünde görülür olmaktan çıkıp gökyüzünde görülmez hale geldi. İslam'ın tarifiyle "Mekândan münezzeh" hale geldi.

İşte görünür Çoktanrıcılıktan görülmez Tektanrıcılığa geçiş, toplumdaki bu altüstlükten, eskiyle yeni arasındaki bu zıtlıktan, karşıtlıktan ve içine girilmiş, daha doğrusu düşülmüş olan kaostan kaynaklandı. Artık insanlar hiçbir şeye akıl erdiremez, güç yetiremez olmuştu. O zaman bunların tamamını yönlendiren ve bunlara hükmeden doğaüstü bir güç olmalı diye düşündüler ve

Tektanrı'yı yarattılar insanlar...

İşte İslamiyet bu şartlarda ortaya çıktı. Ya da başka türlü ifadelendirirsek; bu mevcut şartlar İslam'ın doğmasına sebep oldu.

Tektanrılı ilk din Zerdüşt Dinidir

Yukarıdaki aktarmamızda Engels Usta, Doğu Toplumlarını yeterince incelemediği için, Tek Tanrılı ilk dinin Musevilik olduğunu söylüyor. Bu, gerçeğe uygun değildir. **Tek Tanrılı ilk din**, İran'da İÖ 2000'li yıllarda ortaya çıkan **Zerdüşt Dini**'dir. Tek Tanrısı da **"Ahura Mazda"**dır. Zerdüşt Dini, bir kol olarak Doğuya ilerlemiş, Hindistan'a ulaşmış ve orada etkin olmuştur. Bir kolu da dönemin gelişkin medeniyeti olan Mısır Medeniyeti'ne etkide bulunmuştur. Yani bir kolu da Batıya uzanmıştır. Mısır Medeniyeti'nden de Yahudi Toplumuna, Hz. İbrahim ve onun önderlik ettiği kabile tarafından getirilmiştir. Yani Musevilik, Tek Tanrı inancını, Firavunlar Çağı'nın Mısır Medeniyeti'nden almıştır. Hz. İbrahim, takriben 150 kişilik kabilesiyle ve geçim aracı olan hayvan sürüleriyle Mısır'la Harran arasında dolaşan gezgin bir toplum önderidir. Öyle iddia edildiği gibi Hz. İbrahim'in Güneye inip Mekke'de Kâbe'yi inşa etmesi filan tamamen gerçek dışı bir söylemden ibarettir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi Hz. İbrahim, Mezopotamya'dan, Harran'dan daha güneye inmemiştir, inmesini gerektirecek ekonomik bir neden de yoktur zaten.

Kâbe bir Tanrılar Evi'dir

Kâbe, daha önce de belirttiğimiz gibi, Türkiye'de de birden fazla sayıda var olan bir **"Panteon"**dur, **"Tanrılar Evi"**dir. Kâbe'nin adı bile **"Kibele"**den yani ilk kez Konya-Çatalhöyük'te heykeli bulunan **Ana Tanrıça**'nın adından gelir. Kâbe'de bulunan en büyük put olan **Hübel** de Kibele'yi simgeler. **Hacer-ül Esved** de yine Ana Tanrıça Kibele'yi simgeleyen bir göktaşıdır. İslam'ın ortaya çıkış sürecinde, yine bilindiği gibi, Kâbe, Tanrıça

ve Tanrıları simgeleyen 360 putla doludur. "Lat", "Uzza", "Menat" adlı putlar da hep civar şehirlerin bağlı olduğu Ana Tanrıçaların simgeleridir. Medine de dahil olmak üzere Hicaz bölgesi şehirlerinin bağlı olduğu önemli Tanrıçalardır bunlar.

Daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, Hacer-ül Esved adlı göktaşının bir benzeri de bizim Ege'deki Artemis Tapınağı'nda idi. Hıristiyanlık öncesi Romalılar, yine Ana Tanrıça Kibele'nin simgesi kabul ettikleri bu göktaşını, gemilerden oluşturulan büyük bir tören konvoyuyla alıp Roma'ya götürdüler ve Romalılar, büyük bir şölen düzenleyerek bu Kara Taş'ı alıp Roma'nın en görkemli tepesi olan Palatino Tepesi'nde Kibele adına yaptıkları bir tapınağın bir köşesine tıpkı Kâbe'deki gibi yerleştirdiler. Tarih, MÖ 204'tü. Yüzlerce yıl da tapınırlar bu Ana Tanrıça simgesine, onun tapınağında. Fakat Roma'nın Hıristiyanlığı kabul etmesiyle birlikte, MS 309'la 380 yılları arasında bu tapınak yıkılır, Kibele'yi simgeleyen göktaşıyla birlikte yok edilir.

Daha önce söylediğimiz gibi, arkadaşlar; **"Kıble"** sözcüğü de Kibele'yi işaret eder aslında. Kibele'nin simgesinin bulunduğu mabedin olduğu yönü gösterir, Kıble.

Hz. Muhammed İslamiyet'i Hz. Hatice ve kuzeni Varaka bin Nevfel ile kurar

Mekke ve Hicaz bölgesinde Sınıflı Topluma geçilip Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfı İlkel Komuna geleneklerini ve ahlâkını, değerlerini yerle bir edip sömürüye, talana ve zulme dayanan bir düzen kurunca, bölge ve şehirleri cehenneme döndürülmüş olur. İşte bu şartlarda Hz. Muhammed ortaya çıkıp toplum önderliğine ve din kuruculuğuna soyunur; Mekke'nin zengin, asil, saygın kadınlarından biri olan eşi **Hz. Hatice** ve onun kuzeni, görme engelli ve Kitab-ı Mukaddes'e yani Tevrat ve İncil'e hâkim **Varaka bin Nevfel**'le birlikte. Sümer, Asur, Babil ve oradan Museviliğe geçen ve Hıristiyanlığa geçen kıssaların büyük çoğunluğunu hep Varaka bulup aktarmıştır, Hz. Muhammed'e.

İlahiyatçı Profesör **Mustafa Öztürk**'ün de **"Kıssaların Dili"** adlı kitabında açıkça belirttiği gibi, Kur'an'ın üçte birini oluşturan bu kıssaların-mitologyaların Kur'an'da anlatıldığı şekliyle tarihsel gerçeklikleri yoktur. Hani halkımız der ya; "Pireyi deve yapmak", diye, işte oradaki kıssaların da tarihsel gerçekliği aynen bu terimin kapsamı içindedir. İşte bu kıssalar yukarıda da belirttiğimiz gibi büyük ölçüde Varaka tarafından aktarılmıştır, Hz. Muhammed'e. O da "Allah Kelamı" diyerek ayetler biçiminde ortaya sürmüştür bunları.

Diyanet İşleri Başkanlığının **"İslam Ansiklopedisi"**, Varaka'yı şöyle anlatır:

> **"Hz. Muhammed, kendisine ilk vahiy geldiğinde bu olay hakkında konuşmak üzere Hz. Hatice ile birlikte (bazı rivayetlere göre Hz. Ebû Bekir'le birlikte, bk. İbn Asâkir, LXIII, 7) Varaka'yı ziyarete gittiği zaman o gözlerini kaybetmiş bir ihtiyar olduğuna göre muhtemelen VI. yüzyılın ilk yarısında doğmuştur. Benî Abdüluzzâ'ya mensup olan Varaka'nın soyu Kusay'da Resûl-i Ekrem'in soyu ile birleşir. Babası son Ficâr savaşında öldürülmüştü; annesi Hind bint Ebû Kebîr'dir. Varaka'nın Adî ve Safvân adında iki erkek kardeşi, Tevrat ile İncil'i okuyabildiği ve Hz. Muhammed'in babası Abdullah ile evlenmek istediği belirtilen Rukayye (Ümmü Kıtâl) adlı bir kız kardeşi vardı. Kendisinin Kutayle isimli bir kızının bulunduğu zikredilmekle birlikte (Muhammed Hamîdullah, İslâm Peygamberi, s. 48) nesli devam etmemiştir (İbn Asâkir, LXIII, 4). Varaka, yaşadığı olay hakkında ne düşündüğünü soran Hz. Peygamber'e kendisine gelen meleğin Hz. Mûsâ'ya (bazı rivayetlerde Hz. Îsâ'ya) gelen Nâmûs (Cebrâil veya Tevrat) olduğunu söylemiş ve ona Yahudi ve Hıristiyanlar tarafından beklenen son peygamber olduğunu bildirmiştir. Kavmi tarafından dışlanacağı zamana yetiştiği takdirde kendisine yardım edeceğini belirtmiş, ancak o günleri göremeden ölmüştür."**[3]

[3] https://islamansiklopedisi.org.tr/varaka-b-nevfel.

Tabiî Hz. Muhammed'in Varaka'nın dışında başka hocaları da var, Hıristiyan, Haham. Yani onlardan da öğrendiği kıssalar var. Fakat genelliğini Varaka'dan almış oluyor.

Marks-Engels Usta'lar İslamiyet'i Sınıflı Toplumun çürümüşlüklerine karşı bir Bedevi tepkisi olarak tanımlar

Şimdi Yoldaşlar; yine Usta'larımız Marks-Engels'in İslamiyet'i ve ortaya çıkışını en özlü biçimde ortaya koyan 1853 tarihli mektubundaki şu tanıma bir bakalım. Mektup, Mancshester'daki Engels Usta'dan Londra'daki Marks Usta'yadır. 6 Haziran 1853 tarihini taşır:

> **"Bizzat Muhammed'in yaşamıyla ilgili tarihi, gelecek birkaç gün içinde okuyacağım. Ama şimdiye değin okuduklarımdan çıkan sonuca göre, olay, bozuk bir Judaizm ve bozuk bir Hıristiyanlık anlayışı ile bozuk bir doğaya tapınma yaklaşımının karması olan dinleri de çözülme çığırına girmiş olan, ahlâken iflas etmiş kentli fellahlara karsı bir Bedevi tepkisi niteliğini taşımaktadır."**[4]

Bu tanıma göre, arkadaşlar; İslamiyet'i ne oluşturuyor?

Şu beş öge:

1- Ahlâken iflas etmiş "kentli fellahlar".

Fellah, bildiğimiz gibi arkadaşlar, göçebe olmayan, yerleşik toplum düzenine geçmiş Arap kavimleri demektir. İşte bu düzen sosyal sınıf yapısı bakımından, yukarıda anlattığımız gibi Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının egemen olduğu, en azgın sömürü ve zulme dayanan, Köleci Toplum biçimidir. Demek ki ezen ve ezilen sınıf şeklinde uzlaşmaz çelişkiler içeren sosyal sınıflara parçalanmıştır bu toplum. Böyle olunca da İlkel Komuna'nın yüksek ahlâkı terk edilip egemen sınıfın çıkarlarına uygun

[4] Marx&Engels, Collected Works, Vol. 39, Letters 1852-1855, Lawrence&Wishart Electric Books, s. 340-341.

bir kültür, bir anlayış oluşmuştur toplumda. Tabiî bu, çamurlara bulanmış bir ahlâkı, töreyi, geleneği ve bunların sonucundaki zalimane bir sömürüyü olumlar. Daha doğrusu, bu sömürü sistemi öylesine aşağılık bir ahlâkı, töreyi, geleneği ve uygulamayı doğurur. İşte o zamanın egemen toplum yapısı buydu.

2- Bozuk bir Judaizm, yani Yahudilik, Musevilik.

3- Yine bozuk bir Hıristiyanlık.

4- Bozuk bir doğaya tapınma yaklaşımı.

İlkel Komuna döneminin Totemizminin yozlaşıp, bozulup Sınıflı Toplumun çamurlarına bulanmasından oluşan bir anlayıştır bu.

5- Ve bütün bunlara karşı da **"bir Bedevi tepkisi."**

Bedevi nedir, arkadaşlar?

"Arabistan, Suriye ya da Kuzey Afrika Çöllerinde göçebe olarak yaşayan Araplar."dır (https://www.merriam-webster.com/dictionary/bedouin)

Demek ki arkadaşlar, Bedevinin en belirleyici özelliği neymiş?

Toprağa yerleşik olmamak, göçebe olmak, çadırlarda sürüleriyle birlikte gezgin bir hayat yaşamakmış. Tabiî bu, gezgin Arap kabileleri için kullanılan bir kavramdır.

Toprağa yerleşik olmamak neyi barındırır, arkadaşlar?

Özel mülk edinilmiş bir toprağa sahip olunmamasını ve tek bir ailenin değil de birçok ailelerden oluşan bir kabile yapısının var olmasını. Böyle olunca da geçim aracı olan sürülerin, kabilenin erkeklerinin kolektif mülkiyetinde bulunmasını. Yani özel mülkiyetin büyük oranda olmamasını. Tabiî bu da o kabileler arasında İlkel Komunanın, onun geleneklerinin, örfünün, töresinin, ahlâkının, kural ve uygulamalarının, yaşayış tarzının hâlâ, bütünüyle olmasa bile, önemli oranda canlı biçimde var olduğunu, yaşıyor olduğunu. İlkel Komuna değerleri, yukarıda da birkaç kez belirttiğimiz gibi, yüce bir ahlâkı, içtenlikli bir kankardeşliğini ve ona

uygun eşitlikçi bir yaşamı içerir. Herkes Komün hayatı yaşayan kabilenin bir parçası, o varlığı oluşturan bir unsur olarak görür ve kabul eder kendisini. Yani kendini, içinde yaşayıp bir parçasını oluşturduğu kabile toplumundan ayrı görmez.

Engels Usta'nın da netçe belirttiği gibi Mekke şehrindeki tüm sosyal çürümüşlüklere karşı, toplumun ve insanlarının çamurlara bulanmış olmasına karşı İlkel Komuna gelenekli Bedevi anlayışının bir tepkisi, bir isyanı, bir başkaldırısıymış İslamiyet. Biz bu tür başkaldırılar sonucu zafere ulaşan devrimlere **"Tarihsel Devrimler"** deriz.

Tarihsel Devrim Nedir?

Tarihsel Devrimler, Sosyal Devrimlerden çok farklıdır. Tarihsel Devrimle İlkel Komuna geleneklerini barındıran ve az çok o yaşamı sürdüren kabileler, Medeniyete yani Sosyal Sınıflı Topluma giriş yaparlar. O girişleriyle birlikte de içine girdikleri çürümüş toplumun zulüm düzenini az veya çok olumlu yönde bir değişikliğe uğratırlar.

Antika Tarih boyunca insanlığı koruyan, hep bu Tarihsel Devrimler ve onların getirdiği insancıl kazanımlar olmuştur. Fakat Tarihsel Devrimleri gerçekleştiren devrimciler, bir süre sonra Medeniyetin kendilerine sunduğu şatafata, lüks hayata, zenginliğe, mala mülke ulaşırlar, alışırlar ve temiz bir biçimde içine girip dönüşüme uğrattıkları Sınıflı Toplumun çamurlarına, pisliklerine de bulaşırlar. Ve sonunda onlar gibi olurlar.

Buna ne diyoruz biz?

"Fatihlerin fethedilmesi."

Bizim bu değerlendirmemizi, Engels Usta da bire bir aynı anlama gelen şu cümleleriyle ortaya koyar:

> **"İslamiyet, doğuluların, özellikle de Arapların yani bir yandan ticaret ve sanayiyle uğraşan kentlilerin, öte yandan göçebe Bedevilerin ölçülerine göre oluşmuş bir dindir. Ama bu dinde periyodik bir çatışmanın tohumu vardır. Zengin-**

leşen ve tantanalı bir yaşayışa kavuşan kentliler, "yasa"ya uymada gevşeklik gösterirler. Yoksul ve yoksullukları nedeniyle katı töreleri olan Bedeviler, bu zenginliklere ve bu zevklere arzu ve açgözlülükle bakarlar, imansızları cezalandırmak, dinsel törenler yasasını ve esas imanı yerleştirmek ve ödül olarak imansızların servetlerine elkoymak için bir peygamberin, bir mehdinin yönetiminde birleşirler. Kuşkusuz, yüzyıl sonra cezalandırdıklarıyla aynı noktaya varırlar; yeni bir temizlik gereklidir."[5]

Engels Usta, Şark'ın Antika Tarihini inceleme imkânı bulamamıştı, yaşadığı çağda. Tabiî Marks Usta da öyle. Çünkü elde o Tarihi aydınlatacak veriler henüz yoktu. Sümer Medeniyeti ve onu takip eden Asur, Babil vb. medeniyetlerin üzerindeki örtü henüz bilim tarafından kaldırılamamıştı.

Bütün bunlara rağmen Engels, toprağa yerleşik ve Sınıflı Topluma geçilmiş, Mekke başta gelmek üzere Arap şehirlerindeki vurguncu, soyguncu halk düşmanı ve bütün halkı haraca kesen Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının işleyişini yeterince bilmemesine rağmen, dahice bir sezişle Şehirli ve Bedevi çelişkisinden hareketle İslam Devrimi'nin Antika Tarihte örneği bolca görülen bir Tarihsel Devrim olduğunu görüyor, kavrıyor, ortaya koyuyor (Antika Tarihin üstündeki örtüyü bütünüyle ancak **Hikmet Kıvılcımlı** Usta kaldırabilmiştir. **"Tarih-Devrim-Sosyalizm**" adlı anıt eserinde bu gerçeği görürüz).

Aslında toplumu çürüten, bu Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfıdır. Efendiler konumundaki bu Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfıyla ezilen sınıf konumundaki köleler ve hür olmakla birlikte sömürülen yoksul insanlar arasında uzlaşmaz bir sınıf karşıtlığı doğmuştur artık. Engels, işte bu Sınıflı Topluma çözülmüş medeniyeti eldeki verilerin yetersizliği nedeniyle tamamıyla görememesine rağmen, olayı aşağı yukarı kavrıyor. Yani bir Tarihsel Devrimle karşı karşıya olduğumuzu görüyor.

---

[5] Marks-Engels, Din Üzerine, s. 294.

Antika Tarihte bata çıka gidiş

Bedeviler, yukarıda da sözünü ettiğimiz gibi, özel mülkiyet bilmeyen, İlkel Komuna hayatı yaşayan Arap kabileleridir. Bir diğer adıyla **Barbarlar**dır. İşte bunlar, Hz. Muhammed'in önder olarak ortaya çıkışıyla birlikte onun etrafında kümeleniyorlar. Köleci Parababalarına-Tefeci Bezirgânlara isyan bayrağı açıyorlar. İşte İslam'ın Mekke süreci de bu isyan döneminin değerlerini yansıtır, ortaya konan ayetlerle.

Sonrasında ise aşağıda da detaylıca anlatacağımız gibi Medine'ye geçilir; cihatlar çağının İslam'ı oluşmaya başlar ve onu belirleyen ayetler ortaya konur; kerte kerte Sınıflı Toplumun bataklığına doğru da yol alınır böylelikle.

Engels ne diyor?

"Kuşkusuz, yüzyıl sonra cezalandırdıklarıyla aynı noktaya varırlar; yeni bir temizlik gereklidir."

Yani isyan bayrağı açtıkları Köleci Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye düzeni tarafından bütünüyle yutulurlar, diyor. Bizce Arap Yarımadası bağlamında bu süre 100 yıla bile ulaşmamıştır. Hz. Ali'nin katledilmesiyle birlikte sonlanmıştır. Artık "yeni bir temizlik" gerekecektir İslam Dünyasında. O temizliği de Sınıflı Topluma yani Medeniyete bundan sonra girecek olan Türkler ve o zamana kadar Sınıflı Topluma henüz girmemiş diğer milliyetlerden halklar yapacaktır.

Kıvılcımlı Usta ne diyor, böylesine Tarihsel Devrimlerin ortaya çıkıp çürümüş medeniyetleri ortadan kaldırmasına ve insanlığa yeni bir umut ışığı düşürmesine; Engels'in deyişiyle "yeni bir temizlik" yapmasına ve sonrasında onların da ortadan kaldırdıkları çürümüş, sömürgen egemen sınıflarla aynılaşmalarına; onların da yeni bir İlkel Komuna toplumu, Engels'in deyişiyle "Bedevi Toplumu" tarafından yıkılarak ortadan kaldırılmasına ve Antika Tarihin bu şekilde 15'inci Yüzyıl'a kadar sürüp gitmesine?

"Antika Tarihte bata çıka gidiş..."

İşte bütün eski dünyanın İlkel Komuna hayatı yaşayan toplumları yani İlkel Komünist Toplumları, böyle Tarihsel Devrimler yapmışlar, insanlığa yeni bir soluk getirmişler fakat sonradan kendileri de çürüyerek yeni Barbar Akınlarıyla ortadan kaldırılmışlardır.

15'inci Yüzyıl'la birlikte Sosyal Devrimler dönemi başlar

15'inci Yüzyıl'da Avrupa'nın en Batı ucundaki bir ada olan İngiltere'de ortaya çıkan Sosyal Devrimle birlikte Antika Tarihsel Devrimler dönemi kapanmıştır artık. Böylece de çürüyen medeniyetlerin bütünüyle yıkılıp ortadan kalkma dönemi sona ermiştir. Artık aynı toplum içinde Sosyal Sınıf altüstlüklerinin gerçekleştiği bir döneme girilmiştir. Antika Tarihin egemen sınıfı, Derebeyiler, Burjuvazi tarafından alt edilmiş, iktidara yeni sömürgen sınıf Burjuvazi geçmiştir.

Sonunda ne olacaktır?

Emperyalizm Çağına ulaşıp bütün dünyayı sömürüp yağmalayarak haraca kesen ve insanlık değerlerini ortadan kaldırarak insanları çamura bulayan Emperyalist Burjuvazi, kendi mezar kazıcısı olarak yetiştirdiği İşçi Sınıfı tarafından devrilip ortadan kaldırılacaktır. Ve toplum, gelişim süreci içinde sosyal eşitsizliklerin olmadığı bir çağa ulaşacaktır. Çünkü sömürgen sınıfların ortadan kaldırılmasıyla birlikte onların sömürü düzeni de otomatikman yok olacaktır.

İşçi Sınıfının hiç kimseyi sömürmek gibi, hiç kimsenin emeğini, karşılığını ödemeksizin, el koyup sömürmek gibi bir amacı olmadığı, sınıf karakteri de zaten buna elvermediği için sömürü ve soygun ortadan kalkacaktır. Ve insanlık en sonunda 6 bin yıl önce yitirdiği İlkel Komünist Toplumu bu kez bilinciyle Modern Komünist Toplum biçiminde yeniden kuracaktır.

Arap Yarımadası'nda Hz. Muhammed öncülüğünde gerçekleşen bir Tarihsel Devrim'dir İslamiyet

Yeniden Arap Yarımadası'na ve İslam'ın doğduğu şehir olan Mekke'ye dönersek; demek ki Hz. Muhammed liderliğindeki Tarihsel Devrim de, arkadaşlar, Arap Yarımadası'ndaki İlkel Komuna gelenekli Bedevi kabilelerin Medeniyete giriş yaptıkları, o giriş sırasında da içine girdikleri taşlaşmış Mekke'nin sosyal sınıflı Tefeci-Bezirgân egemenliğindeki düzeni kısmen de olsa sarstıkları, onu değiştirip zulmünü ılımlandırdıkları bir devrim olmuştur.

Hikmet Kıvılcımlı Usta da Hz. Muhammed'in bu Tarihsel Devrimini ayrıntılıca konu edinip işler pek çok kitabında.

Engels'in 6 Haziran 1853 tarihli mektubuna, Marks 8 gün sonra yani 14 Haziran 1853'te yanıt verir. Ve aynen şu tespitini dile getirir, Hz. Muhammed liderliğindeki bu Bedevi isyanına ya da Tarihsel Devrimine ilişkin olarak:

> **"At all events, the Mohammedans seem to have been the first in the whole of Asia to have established the principle of 'no property in land'."[6]**

Türkçesi:

> **"Görünen o ki tüm Asya genelinde 'toprakta mülkiyet olmaz' prensibini ilk kez yerleştirenler her halükârda Muhammedîler olmuştur."**

Çürümüş Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının egemenliğindeki bir düzene karşı bir Bedevi isyanı olunca Hz. Muhammed'in önderlik ettiği Tarihsel Devrim; tabiî ki Toprakta Özel Mülkiyeti kaldıracaktı. Nitekim kaldırmıştır.

Tabiî ev etrafındaki küçük ölçekli bağ ve bahçelerin mülkiyeti

[6] Marx&Engels, Collected Works, Vol. 39, Letters 1852-1855, Lawrence&Wishart Electric Books, s. 348.

korunmuştur. Fakat Hz. Muhammed, kendi açısından böylesine önemli olmayan bir mülkiyeti bile kabul etmemiş, dolayısıyla da öyle bir miras bırakmamıştır. Daha açığı; maddi hiçbir miras bırakmamıştır. Böylesine açık, net, kesin bir tutum almıştır bu konuda.

Nitekim, Hz. Muhammed'in vefatından sonra Hz. Fatma, sağlığında babasının özenle bakıp, koruyup yetiştirdiği Fadek Hurmalıklarının kendisine miras olarak kaldığını iddia ederek Hz. Ebubekir'e başvurur. Ve o hurmalıkların kendisine verilmesini ister. Ebubekir'in cevabı mealen şöyle olur:

> **"Ben, Allah Resulü'nün ağzından bizzat duydum. Dedi ki bana; 'Peygamberlerin mirası olmaz.' O bakımdan sözünü ettiğin hurmalıklar hiçbir şahsa ait değildir. Oranın mülkiyeti Beytül Mâl'indir."**

Hz. Ebubekir, İslam Tarihçilerinin ortaklaşa olarak belirttikleri gibi, İslam'ı kabulünde Mekke'nin varlıklı ailelerinden birine mensuptu. Fakat Hz. Muhammed'in uyarı ve önerileri, Kur'an'da ortaya koyduğu ayetlerin buyrukları doğrultusunda hareket ederek dört kez sıfırlamıştır tüm malını mülkünü.

Hz. Ömer, beraber bulundukları bir ortamda Ebubekir'i işaret ederek; **"Ben bu adamla yarışamadım. Ancak yarısını verebildim sahip olduklarımın"**, demiştir.

Hz. Ali zaten ömür boyu hep Ümmetin en yoksul kesimlerini oluşturan Müslümanların düzeyinde bir yaşam standardı benimsemiştir. Yani yokluk içinde geçmiştir hayatı.

Hz. Muhammed'in "mal varlığı"

İsterseniz burada, Hz. Muhammed'in dünyadan göçtüğü zaman, "Bunları sadaka olarak dağıtın" diye vasiyette bulunduğu eşyalarına ve diğer mallarına bir bakalım. Konuyu Siyer kitaplarından araştırarak ortaya koyan Balıkesir Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Temel İslam Bilimleri ve Tefsir Anabilim Dalı Başkanı

Prof. Dr. **Yunus Emre Gördük**'ün şu makalesini okuyalım ve öğrenelim, Hz. Muhammed'in geriye bıraktığı maddi varlıklarının ne olduğunu:

***

Hz. Peygamber'in Kullandığı Bazı Eşyalar Ve İsimleri

Hadîs ve Siyer kaynaklarında Hz. Peygamber'in (sav.) kullandığı çeşitli eşyalarla ilgili bize ulaşan nakillerin var olduğu görülmektedir. Efendimiz'in (asm.) en küçük bir hal ve tavrını bile emanet şuuruyla ihmal etmeyip nakleden Sahâbe-i Kirâm, O'nun eşyaları hakkında da merakımızı giderecek bilgileri aktarmıştır. Dahası, söz konusu nakillere göz attığımız zaman, bu eşyaların büyük bir kısmının muayyen birer isimle anıldığını görüyoruz. Kullandığı eşyaları bile, adeta onlara birer şahsiyet atfederek isimlendiren Hz. Peygamber'in (sav.), mucizevî vefâ ve nezâketine on dört asır sonra yeniden hep beraber şahit olalım.

Hz. Peygamber'in elbiseleri ve eşyaları:

Hz. Peygamber (sav.) vefat ettiği zaman O'ndan geriye elbise türünden: Yemânî bir izar (peştemal, iki parçalı takım elbisenin alt kısmı) ve onun ridâsı (geniş dış elbise, omuz atkısı, iki parçalı elbisenin üst kısmı); iki adet sahhârî elbise; bir adet sahhârî gömlek; yemenî bir cübbe; bir adet hamîsa (dörtgen siyah kumaştan mamul bir tür giysi veya örtü); bir adet beyaz elbise; üzerine sarık sardığı birkaç külah veya başlık; üç veya dört adet (battaniye görevi gören) örtü kalmıştı.

Hz. Peygamber (sav.) en çok beyazı severdi. Üstte bahsi geçen elbiselerin başta beyaz, siyah ve yeşil olmakla beraber rivayetlerden kırmızıyı da kullandığı anlaşılmaktadır. Ayrıca bunların genellikle pamuklu, bazen de yünlü kumaştan mamul olduğu da bilinmektedir. Necâşî, O'na (sav.) 'Sehâb' denilen siyah bir elbise ve siyah bir sarık hediye etmiş, Hz. Peygamber de onları daha sonra Hz. Ali'ye vermişti. Yeşil sündüsten (bir tür ipekli kumaş) bir cübbeyi, tayâlis denen yün kumaştan bir cübbeyi ve üçüncü diğer bir cübbeyi, savaşlarda da giymiştir. Ayrıca sadece Cuma günleri giymek için ayırdığı iki esvabı vardı.

İçi hurma lifiyle dolu, dışı dabaklanmış deriden olan bir yatağı; Esad b. Zürâre tarafından hediye edilmiş bir döşeği; içinde aynasının, fil dişinden mamul tarağının, 'Câmi' adlı makasının

ve misvağının bulunduğu küçük bir sandığı; 'Reyyân' ve 'Muğnî' (veya 'Muğaysâ') isimli iki bardağı, gümüş zincir takılmış diğer bir kadehi; içinde kına yaptığı bakır bir kabı; gusül abdesti alırken kullandığı sarı madenî alaşımdan mamul su kabı (kova veya leğen türünden); abdest alırken kullandığı 'Mihdab' isimli taştan bir ibriği; 'Sâdıre' adlı küçük bakır kabı; 'Tâsûme' isimli nalını; bir adet cam bardağı; 'Ğarrâ' adında büyük metal bir leğeni (dört tarafında dört halkası bulunan Ğarrâ, araya alınmak suretiyle dört kişi tarafından taşınırdı); fıtır sadakası ölçmek için kullanılan 'Sâ' ve 'Müdd' denen ölçü kapları; yağdanlığı; sürmedanlığı; üzerinde "Lâ ilâhe illallah Muhammed Resûlullah" nakşı bulunan gümüş yüzüğü (bu yüzüğün gümüş renginde demir olduğu da söylenir) vardı.

Hz. Peygamber'in (sav.) 'el-Kınn' denen çadırı ve ata binerken kullandığı 'Dâc' isimli eyeri vardı. Çoğu zaman yanında taşıdığı ve deveye bindiğinde önüne astığı 'Mihcen' adlı bir zira (dirsekten parmak uçlarına kadar olan uzunluk) boyunda bir değneği; 'Mihsara' da denilen 'Urcûn' isimli bastonu ve 'Memşûk' adlı uzun ve ince diğer bir asâsı daha bulunmaktaydı (Halîfeler arasında el değiştiren asânın bu olduğu söylenir.)

Hz. Peygamber'in binekleri:

***Develer:** 'Kasvâ' (Hicret esnasında bindiği devedir); 'Adbâ' ve 'Ced'â' (Adbâ ile Ced'â'nın aynı deve olduğuna dair rivayetler de bulunmaktadır.)*

***Atlar:** 'Sekb' (Uhud Savaşı'nda bindiği, alnı parlak beyaz olan at); 'Mürtecez' (Hz. Peygamber'in, satın aldığına Ebû Hüzeyme'yi şahit tuttuğu at); 'Lezâz' (Mukavkıs'ın hediye ettiği at); 'Lühayf' (Rebîa b. Ebî'l-Berâ'nın hediyesi olan at); 'Zarib' (Ferve el-Cüzâmî'nin hediyesi olan at); 'Verd' (Temîm ed-Dârî'nin hediyesi olan at); 'Mirvâh'; 'Sebha'; 'Bahr' (Hz. Peygamber'in Yemenli tacirlerden satın aldığı at. Efendimiz onun alnını okşar ve 'sen muhakkak bahrsin' yani 'hakiki ve hızlı koşan bir atsın' derdi); 'Mendûb'; 'Necîb'; 'Ya'sûb' ve 'Serhân.'*

***Katırlar:** 'Düldül,' (Hz. Peygamber'in İslam Dini geldikten sonra ilk bindiği bu katır, Mukavkıs'ın ona hediye ettiği beyaz katırdır. Daha sonra Hz. Ali'nin bindiği bu mübarek hayvan, Efendimiz'in vefatından sonra uzun zaman, hatta dişleri döküle-*

ne kadar yaşamıştır. Sahâbe-i Kirâm, Efendimiz'in hatırası olan Düldül'ü besler ve bakımını yaparlardı.); 'Eyle' (Eyle Meliki'nin hediye ettiği katır); 'Fidda' (Hz. Ebû Bekir'in hediye ettiği katır); Bunların dışında Hz. Peygember'in (sav.) Dûmetü'l-Cendel Sahibi'nin hediyesi olarak gelen bir katırı; Necaşî'nin hediye ettiği bir katırı ve Huneyn Savaşı'nda bindiği beyaz bir katırı daha vardı (Bunu da keza Ferve el-Cüzâmî hediye etmiştir).

***Merkepler:** Hz. Peygamber'in (sav.) bindiği iki merkep vardı birinin adı 'Ufeyr' (Kıbt Meliki Mukavkıs'ın hediyesiydi), ötekinin adı ise 'Ya'fûr'dur. Sa'd b. Ubâde'nin hediye ettiği diğer bir merkepten daha söz edilmektedir.*

Hz. Peygamber'in silahları:

***Kılıçları:** Hz. Peygamber'in (sav.) değişik zamanlarda kullandığı dokuz adet kılıcının olduğu nakledilmiştir. Bunlar; 'Me'sûr' (Sahip olduğu ilk kılıçtır); 'Zülfikar' (Bedir Savaşı ganimetlerindendir); 'Tebbâr' (Kesen, koparan demektir); 'Hetf' (Ölüm anlamındadır); 'Mihzem'; 'Resûb' (Vuran demektir); 'Adb' (Bu kılıç Sa'd b. Ubâde'nin hediyesidir); 'Kadîb' (Hz. Peygamber'in savaş için ilk kuşandığı kılıçtır, kılıçların latîfi anlamındadır); 'Kal'î' (Bâdiyede Kal' Bölgesi'nden geldiği için bu isim verilmiştir.)*

***Mızrakları ve kargıları:** Mızrakları dört adettir. Bunlardan birinin adı gömülen, yaralayan anlamında 'Müsvî,' diğerinin adı ise 'Müsnî' veya 'Mütesennî'dir. Kalan iki mızrağının adıyla ilgili bilgiye sahip değiliz. İki kargısından büyük olanın ismi 'Beydâ' (Beyaz) idi. 'Anze' de denilen 'Kumre' isimli küçük kargısını ise bayramlarda elinde taşır, namaz kılarken sütre görevi görsün diye önüne dikerdi. (Bu kargı küçük bir asâ gibiydi ve ucunda, okun ucundaki sivri kısma benzer demir bir kısım vardı. Bu haliyle küçük bir mızrağı anımsatıyordu.)*

***Zırhları ve miğferleri:** Yedi adet zırhı vardır, bunlar; "Zâtu'l-Fudûl" (Bedir ve Huneyn Savaşları'nda giydiği zırhtır. Bu zırhın onun için, tıpkı Câlut ile savaşan Hz. Dâvud'un zırhı gibi olduğu söylenir); "Zâtu'l-Vüşah"; "Zâtu'l-Havâşî"; 'Sağdiyye'; 'Fidda'; 'Betrâ' ve 'Hırnık.'*

Miğferleri ise 'Sübûğ' (veya 'Sübbûğ'; demirden yapılmış bir miğferdi) ve 'Mevşeh' olmak üzere iki tanedir.

***Yayları ve sadağı:** Kullandığı yaylar altı adettir; 'Zevrâ';*

'Revhâ'; 'Safrâ'; 'Şevhat'; 'Ketûm' ve 'Sedâd.' Okları yerleştirdiği sadağının adı ise 'Kâfûr' idi.

Kalkanları: *'Zelûk' (Silah işlemez anlamındadır); 'Fetûk' (veya 'Fütak') ve O'na hediye edilmiş diğer bir kalkan daha olmak üzere üç adettir. 'Mûcez' adında beyaz bir kalkandan da söz edilmektedir.*

Sancağı: *Hz. Peygamber'in (sav.) siyah renkli bir sancağı vardı ve adı 'Ukâb' idi (değişik rivayetlerde sarı ve beyaz sancaklardan da bahsedilmektedir.)*[7]

***

İşte böyle yaşadı Hz. Muhammed, 23 yıl Peygamberlik yaşamı sürüp toplumuna-Ümmetine önderlik etmiş olmasına rağmen...

Çocukluğunu bir Bedevi kabilesinde geçiren Hz. Muhammed kankardeşliğini ve ortak mülkiyeti benimsedi

Hz. Muhammed'in getirdiği bu Tarihsel Devrim'in belirleyici motoru ise, Hz. Muhammed'in beş yaşına kadar bir **Bedevi** yani İlkel Komuna gelenekli Sürü Ekonomisine dayanan gezgin Arap Kabilesi arasında yaşamış olmasıdır. Bu kabileden **Halime** adlı bir kadın, sütanne olarak alır ve beş yaşına kadar analık ederek kabilesi içinde büyütür Hz. Muhammed'i. Aralarındaki ilişki öyle sıcaktır ki, Peygamberlik günlerinde bile Sütanne Halime gelip ziyaret eder onu.

Hz. Muhammed, kişiliğinin temel taşlarının atıldığı o gelişim sürecinin Kritik Eşiğinde, içinde yaşadığı Bedevi Toplumun geleneklerinin, göreneklerinin nasıl insani değerler açısından bir yücelik teşkil ettiğini görür. Oradaki kankardeşliğini ve kolektif mülkiyeti tanır. O insanların kişicil mal mülk hırsları olmadığı için yalanla dolanla, dümenle, riyayla, kandırmacayla uzaktan yakından bir ilişkileri olmadığını da görür, anlar. Yani o insanlar

[7] https://www.zaferdergisi.com/makale/12753-hz-peygamberin-kullandigi-bazi-esyalar-ve-isimleri.html.

arasındaki sıcaklığın, sevgi ve saygı bağının değerini kavrar. Ve oradaki ahlâkın çok yüce bir ahlâk olduğunu tespit eder.

İşte Peygamberlik döneminde de oradakine benzer toplumsal ilişkilerin egemen olduğu bir düzen kurmak ister. İnsanları gaddarlaştıranın, kötücülleştirenin, zalimleştirenin hep mal mülk hırsı olduğunu söyler Kur'an ayetlerinde:

"Şüphesiz o, mal sevgisinden dolayı da kesinlikle çok katıdır."[8]

"Kıyamet gününde, biriktirilen o altın ve gümüşler cehennem ateşinde kızdırılıp onların alınları, yanları ve sırtları bunlarla dağlanacak ve onlara: 'İşte bunlar, kendiniz için biriktirdiğiniz altın ve gümüşlerdir. Şimdi tadın bakalım o durmadan yığıp biriktirdiğiniz şeylerin cezasını!' denilecek."[9]

Yoksul bir çocukluk ve gençlik geçiren Hz. Muhammed Sosyalist topluma özlem duyar

Hz. Muhammed'in İlkel Komuna geleneklerinden kaynaklanan Sosyalist bir toplum inşa etme özlemine yol açan ikincil etken ise onun yetim ve yoksul bir çocukluk ve gençlik geçirmiş olmasıdır.

Sütanneden ve onun kabilesinden Mekke'ye getirildikten bir yıl sonra yani 6 yaşında annesi Âmine Hanım'ı da kaybeder Hz. Muhammed. Ondan sonra sadece dedesi Abdülmuttalip'in korumasına sığınır. Fakat felaketler art arda gelmektedir artık. Annesinden bir yıl sonra da 578 yılında yani Hz. Muhammed 7 yaşındayken dedesi Abdülmuttalip de vefat eder. Ondan sonra sığınabileceği, amcası Ebu Talip vardır artık. Biraz daha büyüdükten sonra Mekke'deki sürü sahiplerinin koyunlarını gütmüştür, Hz. Muhammed. Yani çobanlık etmiştir.

---

[8] Adiyat Suresi, 8'inci Ayet, Hakkı Yılmaz Meali.
[9] Tevbe Suresi, 35'inci Ayet.

Evlenme yaşına geldiğinde amcası Ebu Talip'in kızına talip olmuştur. Fakat amcası Ebu Talip; "Muhammed, sen yetim, yoksul bir çobansın. Herkes kendi dengiyle evlenir. Ben kızım Ümmü Hani'yi, anne tarafından akrabası olan Hübeyre'ye vereceğim", der ve reddeder Hz. Muhammed'in talebini. Yani öz amcası bile "yoksul bir çoban" diye Hz. Muhammed'e kızını vermez.

İşte Hz. Muhammed, ezilenlerin, yoksulların, yetimlerin, çaresizlerin çektiği sıkıntı ve acıları yaşayarak yüreğinin tâ derinliklerinde hissettiği için hep zenginlere karşı tepkili olmuştur ve ezilenlerin, yoksulların, çaresizlerin yanında olmak istemiştir. Tabiî özellikle de cihatlar öncesinde, ağırlıklı olarak Mekke döneminde. Medine dönemi, aşağıda da açacağımız gibi cihatlar dönemidir, canlı ve cansız ganimetlerin bolca ele geçirilip paylaşıldığı dönemdir, sahabilerin günbegün varlıklarının arttığı bir dönemdir.

İşte bu anlayışından dolayı, Mekke'nin ilk sakinleri olan göçebe Bedevi aşiretlerinin reislerinin İlkel Komuna geleneklerini çağrıştıran aşağıda aktaracağımız anlaşmaları da çok hoşuna gider. Çünkü burada kendi idealindeki toplum biçiminin değerlerini bulur. Bu kabileler, yerleşik hayata geçmekle birlikte bizce henüz Sınıflı Toplum bataklığına saplanmamışlardır. Hâlâ İlkel Komuna geleneklerini, değerlerini terk etmemişlerdir; en azından önemli oranda...

İsterseniz anlaşmayı da Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları'ndan çıkan, Din İşleri Yüksek Kurulu Üyesi **İrfan Yücel** tarafından kaleme alınan **"Peygamberimizin Hayatı"** adlı kitaptan aktaralım:

"Hılfu'l-Fudûl Cemiyetinde Üyeliği

"Uzun süren Ficâr savaşı esnasında Mekke'de âsâyiş bozulmuş, can ve mal güvenliği kalmamıştı. Özellikle dışarıdan mal getiren yabancıların malları yağmalanıyordu.

"Vâil oğlu Âs, Mekke'ye gelen Yemenli bir tâcirin bütün malını gasbetmiş, haksız olarak elinden almıştı. Yemenli, Ebû Kubeys dağına çıkarak uğradığı haksızlığa karşı, bütün kabileleri yardıma çağırdı. Yemenlinin bu feryadı üzeri-

ne peygamberimiz (s.a.s.)'in amcası Zübeyr, Kureyşin bütün ileri gelenlerini çağırdı. Haşimioğulları, Zühreoğulları, Esedoğulları, Temimoğulları, Abdülluzzaoğulları, Zübeyr'in davetine icabet ederek, Beni Temîm'den Cüd'an oğlu Abdullah'ın evinde toplandılar. *"Mekke'de zulmü önlemeye, yerli-yabancı hiç kimseye karşı haksızlık etmemeye"* karar verdiler. Haksızlığa uğrayan kimselere yardım edeceklerine yemin ettiler. Yemenlinin hakkını Âs'tan alıp geri verdiler. Mekke'de âsâyişi yoluna koydular.

"Vaktiyle Cürhümîler zamanında Fadl b. Hâris, Fudayl b. Vedâa ve Mufaddal b. Fedâle isimlerinde üç kabile başkanı, kabileleri ile toplanarak *"Mekke'de zulme meydan vermeyeceğiz, zayıfların hakkını adalet üzere alacağız..."* diye yemin etmişlerdi. Onların bu yeminine "Hılfu'l-fudûl" (Fadıllar yemini denilmişti. Cüd'ân oğlu Abdullah'ın evinde aynı konuda yapılan yemine de bu sebeple "Hılfu'l-fudûl" denildi.

"Peygamberimiz (s.a.s) 20 yaşında iken bu toplantıda amcaları ile beraber üye olarak bulundu. Bu cemiyetin çalışmalarından son derece memnun kaldığını Peygamberliğinden sonra; *"İslam'da böyle bir cemiyete çağrılsam, yine icâbet ederim"*, sözleriyle ifade etmiştir."[10]

İşte bu iki sebepten dolayı Hz. Muhammed, Marks-Engels Usta'ların, Tefeci-Bezirgânlar hâkimiyetindeki çürümüş toplumun içinde bulunduğu duruma, şartlara karşı bir "Bedevi tepkisi" olarak adlandırdıkları Tarihsel Devrimin önderliğini yapmıştır.

Hz. Muhammed toprakta özel mülkiyeti reddeder

Bu Tarihsel Devrimi'yle Hz. Muhammed, toprakta özel mülkiyeti reddederek, toprağın toplumun tamamının yani kamunun mülkiyetinde olmasını buyurur. Yani iki temel üretim aracından biri olan toprağın, toplumu oluşturan tüm insanlar tarafından eşitçe ve özgürce kullanılabilmesini buyurur. Diğer temel üretim

[10] age, s. 34-35.

kolu da bildiğimiz gibi hayvancılıktır.

Hz. Muhammed'in bu buyruğunu benimseyen Selçuklu'nun ve Osmanlı'nın büyük imparatorluklar haline gelebilmesi, özellikle de Osmanlı'nın 600 yıl yaşayabilen bir imparatorluk olabilmesi, işte toprakta özel mülkiyetin olmayışını benimseyen **"Dirlik Düzeni"** uygulaması sayesinde olmuştur. Osmanlı'da da, bilindiği gibi, imparatorluğa ait topraklar kamunundur; Padişahın bile özel mülkü olamaz. Ancak 1858 yılında çıkarılan Arazi Kanunnamesi ile toprakta özel mülkiyete kapı açılmıştır.

Ve hep söyleyegeldiğimiz gibi; Osmanlı'yı batıran temel sebep de Antika Tefeci-Bezirgân Sermayenin her geçen gün Dirlik Düzenine daha yoğun bir şekilde saldırması ve onu bozması, tahribata uğratmasıdır. Bu konu, **Kıvılcımlı Usta**'nın "**Tarih Devrim Sosyalizm"** adlı anıt eserinde ve **"Osmanlı Tarihinin Maddesi"** adlı üç ciltlik dev araştırmasında ayrıntılıca ortaya konur. O bakımdan konuya ilgi duyan arkadaşların bu eserleri incelemelerini salık veririz.

Osmanlı Fetihlerini kolaylaştıran sebeplerin önemlilerinden biri de tarım arazilerini zimmetine geçirerek üretmen köylüleri boğan, açlığa ve sefalete mahkûm eden Bizans Derebeylerini ortadan kaldırarak onların gasp ettikleri arazileri üretmen köylülere dağıtması olmuştur Osmanlı'nın. Bu yüzden de bazı şehirlerin fethinde Hıristiyan Halk, Osmanlı Fetihçilerini sevinçle karşılamıştır. Bu gerçeği Yunan araştırmacı ve tarihçi yazar **Georgios Nakracas**, **"Anadolu ve Rum Göçmenlerin Kökeni"** adlı, Türkçeye de çevrilmiş olan eserinde anlatır.

Tefeci-Bezirgânların hâkim olduğu Mekke'den Medine'ye göç

Hz. Muhammed, İslam'ı ortaya koyduğu sürecin 13 yılını Mekke'de geçirdi. Tefeci-Bezirgânların hâkimiyetindeki koca şehirde 300 ya da 400 kişiyi geçmedi İslamiyet'i kabul edenlerin sayısı 13 yıllık sürede. Bu dönemde Müslümanlar hep itilip kakılan, aşağılanan, hakarete, saldırıya uğrayan ezik insanlar olarak

kaldılar. Hz. Muhammed'in kendisine bile hakaretler edip üzerine hayvan dışkısı attılar. Sonunda da bilindiği gibi öldürmeye karar verdiler Mekke Tefeci-Bezirgânları Hz. Muhammed'i. Bunu haber alan Hz. Muhammed de bir gece gizlice can yoldaşı Hz. Ebubekir'le birlikte evinden çıkarak o güne kadar yaşadığı Mekke'yi terk edip Medine'ye göç etti.

Çünkü orada sermaye sınıfı, ezici çoğunlukta üç Yahudi kabilesinden oluşuyordu: Beni Nadir, Beni Kaynuka ve Beni Kureyza. Evs ve Hazreç adlı iki kabileden oluşan Araplarsa, ağırlıklı olarak Medine'nin alt tabakasını yani ezilen ve sömürülen kitlenin çoğunluğunu barındırıyordu. Araplar arasında büyük Parababaları yoktu. Özetçe; Medine'de ekonomik hayata hâkim olan ve ona yön veren, Yahudi kabileleri olmakla beraber Mekke'dekine benzer siyasi bir zulüm düzeni kurabilmiş değillerdi, etnik yapılarından dolayı, yani Arap Denizi içinde azınlık olmalarından dolayı. Bir de tabiî Yahudiler, ekonomiyle ilgiliydiler; finans işleriyle, kuyumculukla vb. Askeri yönden etkisizlerdi, savaş deneyimine sahip kabileler değillerdi.

İşte bu sebeple Medine Halkı, Hz. Muhammed'in şehirlerine **"Muhacirler"** adıyla anılan taraftarlarıyla birlikte göç etme teklifini kabul ediyor. Hz. Muhammed'le birlikte göç eden Müslümanların sayısı da 226'dır.[11] Daha öncesinden ise 110 civarında Müslüman, Habeşistan'a göç etmiştir, zamanın Habeşistan Kralı'nın bu göçlere sıcak bakması sebebiyle. O zamanki Medine nüfusu da 8.500 ila 10.000 arasındadır.

İslam'ın Medine'deki 10 yıllık sürecinde bu sayı sadece Medine'de 30.000'e yükselmiştir. Demek ki şehir Araplarının hemen hemen tamamı Müslüman olduğu gibi, Arabistan Yarımadası'nın diğer bölgelerinden İslamiyet'i kabul eden kabileler de bu şehre akın etmiştir.

---

[11] Albert Dietrich, Abdulmün'im b. Hallâf ed-Dimyatî'nin bir muhacirun listesi, çev. F. Işıltan, İÜ Ed. Fak. Şarkiyât Mecmuası, İstanbul 1959, III, 133-155.

İslam'ın bu 10 yıllık sürede büyük itibar görmesinin ve çekim gücü oluşturmasının temel sebebi ise yapılan **"cihat"** adı verilen askeri seferlerdir. Çünkü bu seferler sonucunda büyük miktarlarda mal mülkle birlikte köle ve cariyeler ele geçirilmiştir, savaş ganimetleri olarak.

Mekke'de Müslümanlığı kabul edenler toplumun ezilen kesimleriydi

Mekke'de Müslüman olmak cesaret işiydi. İnsanların kendini riske atmasını gerektiriyordu. Bu sebeple de insanlar egemen Tefeci-Bezirgânların korkusundan, baskısından ve zulmünden dolayı İslamiyet'i benimsemek konusunda çekimser davranıyordu. İslamiyet'i ancak köleler, yetimler, dullar yani toplumun en altındaki ezilenler benimsemişti çünkü onlara kurtuluş umudu sunuyordu Hz. Muhammed'in ortaya koyduğu din.

İlahiyatçı Yazar **İhsan Eliaçık**'ın deyişiyle; ortaya konuş sırasına göre ilk 18 Ayet, "Komünist Manifesto" gibidir.

Hatta, Medine'ye göçün birinci ve ikinci yılında bile yani cihatlar çağı açılmadan önceki dönemde, Mekke'deki anlayış devam etmiştir. İşte Medine'nin birinci ve ikinci yılında ortaya konan **Bakara** Suresi 219'uncu Ayeti aynen şunu emreder:

> **"(…) Allâh yolunda ne kadar harcayacaklarını soruyorlar. De ki: 'El Afv (zaruri harcamalarınızdan) arta kalanı bağışlayın!' Allâh böylece gereken apaçık işaretleri veriyor size… (Nedenini) derin düşünmeniz için."[12]**
>
> **"(…) Ve sana neyi infak edeceklerini de soruyorlar. De ki: 'Helal kazancınızın size ve bakmakla yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanını verin.' İşte Allah, ayetleri size böyle açıklar ki, derin derin düşünebilesiniz."[13]**

Gördüğümüz gibi, arkadaşlar; yani kendinizin ve bakmakla yü-

[12] Bakara Suresi, 219'uncu Ayet, Ahmed Hulusi Meali.
[13] Bakara Suresi, 219'uncu Ayet, Yaşar Nuri Öztürk Meali.

kümlü olduklarınızın zorunlu ihtiyaçlarına yetecek kadar mülk bırakın, gerisini dağıtın, diyor. Asla servet, mal mülk küplemeyin, istiflemeyin, diyor. Sadece Bakara Suresi'nde 11 kez "infak edin", der Hz. Muhammed. Yani "dağıtın elinizdekini ihtiyacı olanlara", der.

Yine **Nahl** Suresi'nin 71. Ayet'inde "herkes rızıkta eşit olacak", der. İşte ayet:

> **"Allah rızıkda kiminizi diğerlerine üstün tutmuştur. Üstün kılınanlar, emirleri altında bulunanların rızıklarını vermezler. Oysa rızıkta hepsi eşittir. Allah'ın nimetini bile bile inkâr mı ediyorlar?"**[14]

Yani ne diyor burada da, arkadaşlar?

Kimse benim malım mülküm var, dememeli. Çünkü hepsini Allah verdi. Allah da kiminize az, kiminize çok verdi. (Görüldüğü gibi, ortaya konulan ayet, burada o günkü Arap Toplumunun ekonomik, sosyal gerçekliğini anlatıyor.) Çok verilenler, az verilenlere dağıtacaklar fazlalıklarını ve herkes rızıkta eşit olacak. "Hayır dağıtmıyorum, bu benim malım, ben kazandım", derlerse de Allah'ın nimetini bile bile inkar etmiş olurlar, diyor.

Yine **Maun** Suresi'nde içtenlikli Müslümanın kim olduğunu ve kim olmadığını şöyle ortaya koyar Hz. Muhammed:

> **"Gördün mü o, dini yalan sayanı?**
> **"İşte odur yetimi itip kakan:**
> **"Yoksulu doyurmayı özendirmez o.**
> **"Lanet olsun o namaz kılanlara/dua edenlere ki,**
> **"Namazlarından/dualarından gaflet içindedir onlar!**
> **"Riyaya sapandır onlar/gösteriş yaparlar.**
> **"Ve onlar, kamu hakkının yerine ulaşmasına/zekâta/yardıma/iyiliğe engel olurlar."**[15]

Demek ki arkadaşlar; içtenlikli Müslüman, namaz kılarak, oruç tutarak ve diğer dini ritüellere sarılarak gösteriş yapmazmış.

---

[14] Nahl Suresi, 71'inci Ayet, Diyanet İşleri Meali.
[15] Maun Suresi, Yaşar Nuri Öztürk Meali.

Yoksulu, yolda kalmışı, ihtiyarı doyuran, ona yardım edenmiş, onun derdine derman olanmış.

Bunları yapmadığı halde mal mülk peşine düşmüş, namazla ve diğer şekli ritüellerle Müslümanlık taslayanlara ne diyor orada?

"Lanet olsun o namaz kılanlara/dua edenlere", diyor.

Ve bir de ne diyor?

"Namazlarından/dualarından gaflet içindedir onlar!" diyor.

Yani onlar aslında altına, gümüşe, paraya, mala mülke tapınmaktadırlar, diyor.

Daha böyle ayetlerle dolu pek çok sure sayabiliriz Kur'an'da...

İşte bu sebepten, Mekke'de Müslümanlığı benimseyenler hep toplumun en alt kesimini oluşturan, ezilen insanlar olmuştur, Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer'i saymazsak.

Cihat ve ganimet savaşları Medine'de İslam'ın hızla yayılmasına sebep olur

Fakat bu anlayışını 10.000 nüfuslu Tefeci-Bezirgân Parababalarının hâkimiyetindeki Mekke gibi bir şehirde uygulamasına imkân yoktu tabiî ki Hz. Muhammed'in. Hicret'ten sonra Medine'ye gelişin üstünden birkaç yıl geçince de Bedir Savaşı'yla birlikte cihatlar dönemi başlar İslam'ın. Ve cihatlardan, daha önce de belirttiğimiz gibi, bol miktarda cansız mallardan oluşan ganimetle birlikte köle ve cariyelerden oluşan canlı ganimetler de elde edilir. Ve bunların beşte biri Beytül Mâl'e bırakılır; beşte dördü ise cihada katılan savaşçılar arasında pay edilir.

İşte bu cihat ve canlı-cansız ganimet savaşları, İslam'a yönelik büyük bir cazibe oluşturur. Ve İslam'ı benimseyenlerin oranı geometrik bir hızla artar. Cihatçılar da tabiî ki hem mala mülke hem de köleye ve cariyeye sahip olurlar. Bu ganimet paylaşımları öyle bir hal alır ki bu paylaşımlar sırasında daha fazla pay kapabilmek için Hz. Muhammed'i eleştirenler, hatta sertçe eleştirenler bile olmuştur. Hz. Muhammed böylelerine ayar vermek için

şöyle ayetler ortaya koymak durumunda kalır:

> **"Onlar arasında, zekât ve sadakaların taksimi konusunda iğneli sözlerle seni ayıplayanlar da var. Kendilerine bu mallardan bekledikleri pay verilirse hoşnut olurlar; verilmezse o zaman kızıp öfkelenirler."**[16]
>
> **"Eğer onlar Allah ve Rasûlü'nün kendilerine verdiklerine râzı olup: 'Allah bize yeter! Bize Allah lutf u kereminden yine verir, Rasûlü de verir. Biz yalnızca Allah'a gönül bağlamışız, O'nun rızâsını istiyoruz' deselerdi, elbette haklarında daha hayırlı olurdu."**[17]

Ayette Hz. Muhammed işi, "zekât" ve "sadaka" diyerek genelleştiriyor. Cihatçılara yapılan ganimet paylaşım olayına dolaylı yoldan işaret etmiş oluyor.

Kur'an zekâtı değil zorunlu ihtiyacından artanı dağıtmayı öğütler

Zekâttan söz edilmişken; uygulanan şekliyle zekâtın, yıllık kazancın 40'ta 1'inden oluştuğu gibi bir anlayışa kapılmayalım. Bu 40'ta 1'lik oran, aslında Hz. Muhammed'in çaresizlikten dolayı, eski bir anlayışı kabullenmesinden kaynaklanmaktadır. Çünkü mallarının zorunlu ihtiyaçtan artanını Hz. Muhammed'in en yakınındaki birkaç sahabinin dışında infak eden yani dağıtan olmamıştır. İslam'ı kabul etmekle birlikte, Bakara Suresi 219'uncu Ayet'te söylenene uymamıştır, ezici çoğunluk. Hz. Muhammed de mecburen yıllık gelirin 40'ta 1'lik bir oranını zekât olarak verdirtmiştir, idari zorlamayla. Yani zorlama olmasa onu bile vermeyecektir Müslümanlar. Zaten Hz. Muhammed'in vefatıyla birlikte de Mekke nüfusunun yarıdan fazlasıyla birlikte Hicaz bölgesinin pek çok yerinde bulunan Müslümanlar, 40'ta 1'lik zekâtı bile vermeyi reddetmişlerdir. "İslam'ın diğer emirlerine uyarız ama zekât vermeyiz", demişlerdir. Bunun üzerine

[16] Tevbe Suresi, 58'inci Ayet.
[17] Tevbe Suresi, 59'uncu Ayet.

Birinci Halife Hz. Ebubekir, **"Ridde Savaşları"** denen, bir yıl süren bir savaşla zekâtı reddeden bu insanları sindirmiş ve onları yeniden İslam'a döndürmüş, zekât vermeye mecbur bırakmıştır. Kaldı ki "Zekât 40'ta 1'lik bir orandan oluşur" diyen bir ibare kesinkes yoktur Kur'an'da, Kur'an'ın hiçbir ayetinde.

Tam tersine, ne diyor Kur'an?

Herkesin ancak zaruri ihtiyacına yetecek kadarı kendisinde kalmalı, diğeri dağıtılmalıdır...

Bu cihatlar, cihatçıların karnını doyurur. Onları varlıklı kılar.

Hz. Muhammed kadın konusunda zaafa düşüyor

Hz. Muhammed, yukarıda da belirttiğimiz gibi, asla mala mülke bir eğilim göstermez. Hep Ümmetinin en yoksul insanları düzeyinde bir hayat yaşar. Eşlerine de öyle bir hayat yaşatır. Fakat **Kadın** konusunda zaafa düşer. Kadınlarının sayısını arttırdıkça arttırır. Dünyadan göçtüğünde geriye 9 eşi kalır, cariyeleri hariç...

Daha önce de anlattığımız gibi, cihatlar sonucu ele geçen, cariyeleştirilen kadınların en güzeli Hz. Muhammed'in payına ayrılır. Yani köle ve cariyelerin paylaşımı yapılmadan önce kadınların en güzel olarak belirleneni Hz. Muhammed'e verilir. Buna **"Safiyy"** denir. Türkçe karşılığı **"zata mahsus"**, **"kişiye özel"** anlamına gelir. Siyer Tarihçilerinden, Hz. Muhammed'in bu şekilde 10 yıllık süreç içinde sahip olduğu kadınların sayısının 20'ye, 30'a, 50'ye, 60'a, hatta 67'ye çıktığını bile öne sürenler olmuştur.[18]

Bu kadınlardan üçüyle Hz. Muhammed Mekke döneminde evlenmiştir. Birincisi, bildiğimiz gibi, Hz. Hatice, ikincisi Hz.

[18] Arif Tekin, Kur'an'da Kadın ve Hz. Muhammed'in Hanımları, Berfin Yayınları, s. 106-119.

Sevde, üçüncüsü de Hz. Ayşe. Ayşe'yle zifaf yapması Medine döneminde, Ayşe'nin 9 yaşına ulaştığı bir zamanda olmuştur. Mekke'de ise sadece nikâh yapmıştır, Hz. Ebubekir'in 6 yaşındaki kızı Ayşe'yle.

Hz. Muhammed'in kadınlara olan bu düşkünlüğünü şu trajik örnek, yeterince açıklar sanıyoruz. Daha önce de konu etmiştik bu olayı. Burada da bir kez daha aktaralım o yazımızdan:

***

Hz. Muhammed'in Hayber'in fethiyle sonuçlanan seferinde, Hayber Kalelerinin tümü fethedilir, 90 kişi öldürülür, Müslümanlar da 15 kayıp verirler. Pek çok da kadın ve erkekten oluşan esir alınır. Bu esirler arasında, Hayber Yahudi Reislerinden birinin kızı olan Safiyye de vardır.

Yeni evlenmiştir, 17 yaşındadır. Fakat savaşta kendisini pek çok seven babası, kardeşi ve eşi öldürülür.

Hz. Muhammed, kendine gösterilen bu cariyeyi hemen beğenir ve yeni bir eş olarak alır. O anda kendisi 60, Safiyye ise 17 yaşındadır.

Dönüş yolunda Hayber'den biraz uzaklaşır uzaklaşmaz onunla gerdeğe girmek ister, Hz. Muhammed. Ama Safiyye, harbin ve tüm ailesinin katledilmiş cesetlerinin yanından geçerken kapıldığı dehşetin etkisiyle, doğal olarak, hemen ilişkiye girmeyi reddeder doğallıkla.

Safiyye, hayatta kalmak ve kölelikten kurtulmak için Hz. Muhammed'in kendisiyle birlikte olma teklifini mecburen kabul eder...

Safiyye'nin gerdek teklifini reddedişi karşısında sesini çıkarmaz, Hz. Muhammed. Ama bir müddet daha gittikten sonra, teklifini tekrarlar ve kabul ettirir. Yani Hayber'le Medine arasındaki üç günlük yol müddetince bile sabredemez. Hemen Safiyye'yle gerdeğe girmek ister.

Konuya ilişkin İslam Tarihçileri, bütün allayıp pullamalarına rağmen, olayı süsleyip meşrulaştırmaya çalışmalarına rağmen, Safiyye açısından yaşanan trajediyi ortaya sermekten kurtulamazlar.

Yine İlahiyat Profesörü Ziya Kazıcı'nın anılan kitabından

konuya ilişkin birkaç paragraf aktaralım:

"(...) Enes diyor ki, biz, Hayber'i zorla yani harp yapmak suretiyle ele geçirdik. Derken Dihye gelip:

"Ey Allah'ın elçisi, bana esirlerden bir cariye ver" dedi. Bunun üzerine Hz. Peygamber "git bir cariye al" dedi. Dihye, Safiyye binti Huyey'i aldı. Bir adam Hz. Peygamber'e gelerek:

"Ey Allah'ın eliçisi! Dihye'ye Beni Kureyza ile Beni Nadir'in hanımefendisi olan Saffiye binti Huyey'i mi verdin? Halbuki o senden başkasına münasib olmaz" dedi. Bunun üzerine Hz. Peygamber:

"Onları çağırın" buyurdu. Biraz sonra Dihye, Safiyye'yi getirdi. Hz. Peygamber ona baktı ve Dihye'ye:

"Esirlerden başka bir cariye al" dedi.

"Enes diyor ki, Peygamber, Safiyye'yi azad etti ve onunla evlendi. Sâbit, Enes'e hitaben:

"Ya Eba Hamza, Peygamber, Safiyye'ye mehir olarak ne verdi?" diye sordu. Bu soruya cevaben Enes:

"Safiyye'nin nefsini, onu azad etti ve onunla evlendi" dedi."[19]

"Müslim'de bulunan başka bir rivayete (Nikâh, 14) göre, Hz. Safiyye, Dihye'nin hissesine düşmüştü. Hz. Peygamber, onu, beş kişi, İbn Mâce (ticaret, 57)'ye göre yedi kişi karşılığında satın almıştı. Sonra onu çekip çevirmek ve evliliğe hazırlamak üzere Ümmü Süleym'e teslim etmişti." *(age, s. 291)*

"Ümmü Süleym, onu taramış, süslemiş ve kokulamıştı. Bu haliyle Hz. Safiyye güzel bir gelin olmuştu. Gözleri kamaştırıyordu. Hatta bu sebeple Ümmü Sinan el-Eslemiyye, kadınlar arasında ondan daha göz kamaştıran birinin olmadığını söyleyecektir."[20]

"(...) Bunun üzerine Ümmü Süleym ile diğer hanımlar, Hz. Safiyye'yi hazırladılar. Fakat anlatıldığına göre yanlarında iyi bir çadır olacak fazla malzeme bulunmadığından basit şeylerle iki ağaç arasında onu Resulullah'a takdim etmişlerdi. Hz. Peygamber, geceyi onunla birlikte geçirdi."[21]

---

[19] age, s. 288-289.

[20] age, s. 292.

[21] age, s. 287.

Esas adı Ebu Eyyub Halid bin Zeyd olan ve bizde genellikle Eyyüb el- Ensari ya da Eyüp Sultan adıyla bilinen, mezarı orada olduğu için İstanbul Eyüp Semtine adını veren sahabe de, elinde kılıç sabaha kadar o çadıra benzetilen yerin yanında hiç uyumadan nöbet tutuyor.

Ziya Kazıcı'nın konuya ilişkin anlatımı şöyledir:

"(...) Bu, Ensar'dan biri olan Ebu Eyyub Halid b. Zeyd idi. Resulullah'ın, Hz. Safiyye ile gerdeğe girdiği çadırın etrafında bütün bir gece uyumayarak elinde kılıcı ile nöbet tutmuştu. Durumdan haberdar olmayan Hz. Peygamber, sabahleyin Ebu Eyyub Halid b. Zeyd'i bu şekilde görünce ona ne yaptığını sormuş o da:

"Ey Allah'ın elçisi, bu kadın sebebiyle senin için korktum. Sen onun babasını, kardeşini, kocasını ve kavmini öldürdün. O, küfür dönemine henüz çok yakındır. Daha yeni Müslüman olmuştur. Ondan sana bir kötülük gelmesinden korktum" dedi. Ebu Eyyub Halid b. Zeyd'in bu sözlerini duyan Hz. Peygamber, güler ve Ebu Eyyub'a dua eder."[22]

Şimdi İslam Tarihine ilişkin olarak bunlar anlatılınca durup dinlenmeden; ona içtenlikle inananlar da oradaki uygulamaları yani yaşam tarzını, kadın-erkek ilişkilerini benimserler. Dolayısıyla da kadınların kesinlikle erkeklere tabi olması, erkeklerin sözünden çıkmaması sonucunu çıkarırlar buradan.

Kaçak Saraylı Reis de ne diyordu?

"Kadın ile erkeği eşit konuma getiremezsiniz, o fıtrata terstir."[23]

İşte çocuk yaşından itibaren yani aklı erdiği andan itibaren bu anlayış, bu inanış, bu dünya görüşü benimsetilen erkekler de büyüyüp ellerine güç geçtiği anda kadınların kendilerine kesinkes tabi olmalarını isteyeceklerdir.

Orada bir anlaşmazlık ya da başkaldırıyla karşılaştıkları anda da Emine Bulut'un celladının söylediği gibi kendilerini kaybedip anında kadını boğazlayacaklardır. Ya da onu yapmaya çalışacaklardır, onu akıllarından geçireceklerdir, onun heves-

[22] age, s. 293.

[23] https://t24.com.tr/haber/dunya-medyasi-erdoganin-kadin-ve-erkek-esit-degildir-sozlerini-nasil-yorumladi,278264.

kârlığı içinde olacaklardır.

İşte kadınlarımızın, çocuklarımızın trajedisi bu ekonomik, sosyal sınıf temelinden kaynaklanmaktadır. Altyapıdaki bu sınıfların varlığını ortadan kaldırmadan, acıdır ki, bu katliamların önüne geçmek, onları sonlandırmak mümkün görülmemektedir.

Yani çözüm ve kurtuluş, bu sınıfların ekonomideki varlığına son veren, tekrarlarsak, Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfıyla modern Finans-Kapitalistler İttifakının hüküm sürdüğü bu yapıyı, toplumun ekonomik temelinden söküp atmadan, bu felaketler son bulmaz.

Öyleyse kurtuluş, bunların ekonomideki, siyasetteki, kültürdeki, dindeki, felsefedeki, ahlâktaki varlıklarını, anlayışlarını ortadan kaldırmaktır.

Devrimci Demokratik Halk İktidarıyla kesince mümkün olabilecektir bu kurtuluş, düzlüğe çıkış.

İşte bu sebepten biz diyoruz ki; ***Kadınların Kurtuluşu İşçi Sınıfının Kurtuluşundan Bağımsız Değildir!***[24]

***

Hz. Hatice'nin erken vefatı İslam Dünyasındaki kadınların felaketi oluyor

Daha önce de birkaç kez belirttiğimiz gibi, Hz. Hatice'nin erken ölmesi, İslam Dünyasındaki kadınların felaketi olmuştur. Eğer Hz. Hatice yaşayabilseydi Hz. Muhammed'le dünyadan ikisinin de birlikte göçüşlerine kadar; bizce Kur'an'da kadını vuran ayetlerin hiçbiri olmayacaktı. Zaten Mekke döneminde ortaya konan 86 Surenin hiçbirinde kadını vuran ayetler yer almaz. Kadını vuran ayetlerin tamamı, Medine döneminde ortaya konan 28 Sure içinde yer alır. Çünkü, daha önce de söylediğimiz gibi, Medine dönemi İslam'ın cihatlar dönemidir, cihatları da erkekler yapar. Cihatlar sonucu cansız malların yanı sıra canlı mal statüsündeki köle ve cariyeler de ele geçirilir. Onların paylaşımı, savaşçı-

[24] https://www.hkp.org.tr/toplum-ortacag-karanliklarina-suruklendikce-kadina-ve-cocuga-yonelik-cinayetler-taciz-ve-tecavuzler-artiyor-artar-da/.

ların payına cariyeler düşmesine yol açar. Zaten toplum, Erkek Egemen Köleci Toplumun gelenek, görenek ve kültürünün kabul gördüğü bir toplumdur. Böyle olunca da başta çok eşlilik gelmek üzere kadını aşağılayan ayetler art arda ortaya konmaya başlar.

Demek ki arkadaşlar; Tarihte bazı olaylar yüz milyonlarca insanın acı çekmesine yol açabiliyor...

Hz. Hatice, eğer Hz. Muhammed'in vefatına kadar onunla birlikte yaşamını sürdürmüş olsaydı, Hz. Muhammed çok eşliliği bırakalım uygulamayı, hayal dahi edemezdi, aklından dahi geçiremezdi. Çünkü Hz. Hatice Mekke'nin en saygın, asil ve zengin kadınlarından biriydi. Öyle olduğu için Hz. Muhammed, Hz. Hatice'yle yaşadığı 25 yıl boyunca, ömrünün gençlik yıllarını oluşturmasına rağmen bu süreç, cinsel içgüdünün en güçlü olduğu yılları kapsamasına rağmen, çok eşliliğin sözünü asla edememiştir.

Hz. Hatice öldü. Kuzeni Varaka öldü. Medine'ye Hicret edildi ve cihatlar çağı açıldı. Canlı cansız ganimetler, sel gibi akmaya başladı artık Medine'ye.

Hz. Ali, Hendek Savaşı'nda teslim olmuş ortalama 300 esiri bizzat katletmiştir

Hendek Savaşı sonrasında Hz. Muhammed, bu süreçte ikili oynayan, Medine'de kalan son Yahudi Kabilesi ve kuyumculukla uğraştıkları için en zenginleri de olan Beni Kureyza-Kureyzaoğulları Kabilesine karşı kazıyıcı bir sefer başlattı. Askeri hazırlıklarını tamamlayıp bu kabilenin yaşadığı bölgeyi ve o bölgeyi çevreleyen kaleyi kuşatmaya aldı. 25 gün süren kuşatma sonunda teslim oldu, bu kabile. Yetişkin tüm erkeklerini tek tek esir alıp ellerini bağladı Müslümanlar. Ve sonrasında da Medine'nin bir kenar bölgesine hendekler kazdırıldı. Bu hendeklerin üzerinde, sayıları değişik tarihçiler tarafından 600 ila 900 arasında gösterilen, biz bu sayıya 700 diyelim, Yahudi erkeğinin boynu vurulup hendeklere doldurudu. Bu infazda cellatlık görevi de Hz. Ali ile

Hz. Zübeyr'e verildi.

Alevi vatandaşlarımızın, gerçekte olduğuyla hiç alakası olmayan bir şekilde stilize ederek kusursuz yakışıklılığa sahip bir Arap delikanlısı olarak kutsallaştırıp resmederek, o resmi çerçeveleterek evlerinin başköşesine astıkları Hz. Ali de işte sadece bu infazda, teslim olmuş, elleri bağlı en az 300 Yahudi erkeğin cellatlığını yapmış olmaktadır. İşte yukarıda da söz ettiğimiz **İrfan Yücel**'in yazdığı **"Peygamberimizin Hayatı"** adlı kitapta yer alan şu satırlar, yapılan cellatlığı netçe ortaya koymaktadır:

> **"Benî Kureyza'ya Verilen Cezâ**
>
> **"Kuşatma 25 gün sürdü. Kureyzaoğulları Anlaşmayı bozdukları için pişman oldular.**
>
> **"(...)**
>
> **"Sa'd da (...) kararını verdi.**
>
> **"a) Savaşabilecek durumdaki erkeklerin öldürülmesine,**
>
> **"b) Kadınların ve çocukların esir edilmesine,**
>
> **"c) Bütün mallarının da zapt edilmesine hükmetti.**
>
> **"Rasûl-i Ekrem (s.a.s):**
>
> **"'Ey Sa'd, Allah'ın rızasına uygun hükmettin' buyurdu.**
>
> **"(...)**
>
> **"Benî Kureyza hakkındaki hükmü Hz. Ali ve Hz. Zübeyr icrâ ettiler. Kazılan büyük bir hendeğin kenarında 600 kadar Yahudinin birer birer boyunlarını vurup hendeğe attılar."**[25]

Günümüzde insanlığın ulaştığı insani değerler sistemine göre bu yapılan, en azından kâğıt üstünde de olsa bir Savaş Suçudur. Çünkü adam teslim olmuş ve sen ellerini bağlayıp teslim almışsın. Ondan sonra da deniyor ki; "İslam barış dinidir." O İslam, cihatlar öncesinin İslam'ıdır ve Mekke'de kalmıştır. Müslümanların altkın durumda bulundukları zamanın İslam'ıdır. Ama şimdi artık şehrin yöneticisidirler ve askeri bir güçtürler.

---

[25] İrfan Yücel, age, s. 158-159.

Hz. Muhammed askeri ve siyasi güce ulaşmadan önce savaş esirlerinin serbest bırakılmasını söyler

Oysa Müslümanlar Medine'de askeri ve siyasi açıdan bu kadar güçlü hale gelmeleri öncesinde, 625'e kadar olan sürede Hz. Muhammed şöyle diyordu, kendi adıyla anılan surede yani "Muhammed" Suresi'nin 4'üncü Ayeti'nde:

> **"Savaşta, inkârda ısrar edenlerle, kâfirlerle karşılaştığınız zaman, onları zayıf düşürüp mağlup edinceye kadar, boyunlarını vurun. Yakaladığınız esirleri sıkı tedbirler alıp bağlayarak elinizde tutun. Savaş bitince de, onları, ya karşılıksız olarak, ya da fidye karşılığı serbest bırakın. Neticede savaş, silahlarını, ağırlıklarını, doğurduğu sıkıntıları bırakarak sona ermiş olur. Allah'ın emri budur. Eğer Allah'ın sünnetinin, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olsaydı, onlara başka türlü de lâyık oldukları cezayı verirdi. Fakat böyle yapması sizi, birbirinizle denemek içindir. Allah yolunda öldürülen yiğitlerin, bilinçli amellerini, Allah asla zayi etmez."**[26]

Gördüğümüz gibi, arkadaşlar; bu Surede ortaya konan buyrukla 627 civarındaki Beni Kureyza katliamında yapılanlar birbirinin taban tabana zıttıdır.

Burada ne deniyor?

Teslim oluncaya kadar savaşın ve boyunlarını vurun. Teslim olduktan sonra sıkıca bağlayın. Savaşın bitiminde ya fidye alarak ya da hiçbir şey almadan onları serbest bırakın, gitsinler gitmek istedikleri yere.

Bu ayette Hz. Muhammed hâlâ Mekke İslamı'nın etkisinden ve anlayışından tam çıkmamıştır. Köleliği ve cariyeliği yasaklamamıştır ama kaynağını kurutmak istemiştir. Cihat savaşları sonrasında ele geçirdiğiniz yani teslim olmuş esirleri fidye alarak

[26] Muhammed Suresi, 4'üncü Ayet, Ahmet Tekin Meali.

ya da hiçbir şey almadan serbest bırakın, onları köleleştirmeyin, diyor.

Yine bir günah işlediğiniz zaman onun kefareti olarak köle azat edin, böylece o günahtan kurtulmuş olursunuz, der, Hz. Muhammed.

Hendek Savaşı'ndan sonra esirler öldürülür, kadınlar ve çocuklar köle ve cariye olarak esir edilir

Fakat Müslümanların **Hendek Savaşı** sonrasında Mekkeli müşrikleri de kesince yenilgiye uğratıp askeri açıdan tam bir özgüven edinmeleriyle birlikte, anlayış bütünüyle değişir. Artık kölelik de vardır, cariyelik de. Ve hatta çok kafası kızarsa Hz. Muhammed'in, Beni Kureyza olayında olduğu gibi 6-7 yüz teslim olmuş insanı, bırakalım fidye alarak ya da almayarak serbest bırakmayı, esirler bunu talep etmiş olmalarına rağmen Hz. Muhammed'in affı olmaz; öfkesi yatışmaz ve hepsinin boynunu vurdurup geçer. Kadınları ve çocukları da cariye ve köle olarak esir eder. Beni Kureyza'dan ele geçirilen bu cariyelerin sayısı o kadar çoktur ki Sahabiler bunları paylaşarak tüketemezler. Önemli bir kısmı artar. Bu cariyelerle birlikte köleleştirilen çocuklar, Şam'a kadar uzanan, İran, Irak içlerine kadar uzanan şehirlere götürülüp oralardaki köle pazarlarında satılırlar mal olarak. Elde edilen parayla da İslam Ordusu'na at ve savaş malzemesi alınır. Hatırlanacağı gibi köleler ve cariyeler İslam Hukukunda "Mütekavvim Mal" yani "Dayanıklı Mal" hükmündedir...

Yazımızın başında aktardığımız metinlerde ne diyordu Marks Usta?

> **"DİN dünyası, gerçek dünyanın yansımasından başka bir şey değildir."**

Engels Usta ne diyordu?

> **"(...) her din, insanların günlük yaşayışını egemenlik al-**

tında bulunduran dış güçlerin, onların kafalarındaki düşlemsel yansımalarından, dünyasal güçlerin içinde dünya üstü güçler biçimine büründükleri bir yansımadan başka bir şey değildir."

Mekke ve Medine'de iki farklı maddi dünyanın iki farklı biçimde din dünyasına yansıması

Şimdi, arkadaşlar; Mekke'deki Müslümanlarla Medine'deki Müslümanların konumları ve durumları, dikkat edersek, artık tamamen birbirinin zıddıdır. Mekke'de altta-ezilen durumdadırlar ve Hz. Ebubekir, Hz. Ömer ve diğer birkaç kişi dışında kalanlar hep yoksul, yetim, aç, işsiz insanlardan oluşmaktadır. Medine'de ise artık hâkim güçtürler. Şehrin hâkimidirler, yöneticisidirler. Cihatlarla da geneli varlıklı hale gelmiştir.

O zaman bu iki farklı maddi dünyanın, iki farklı din dünyası biçiminde yansıması da kaçınılmaz olacaktır.

Mekke'de ne diyor Hz. Muhammed, Kâfirun Suresi'nde, kendine baskı uygulayan, egemen sınıf olan Tefeci-Bezirgânlara karşı Allah'ın ağzından?

"1. De ki: 'Ey Kâfirler!'
"2. 'Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk etmem.'
"3. 'Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz.'
"4. 'Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk edecek değilim.'
"5. 'Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz.'
"6. 'Sizin dininiz size, benim dinim de banadır.'"

Dikkat edersek, ortaya konuş sırasına göre 6'ncı Sure olan bu surede gayet Laik bir anlayış ortaya koyuyor Hz. Muhammed.

Ne diyor müşriklere?

Siz benim dinime karışmayın, ben de sizin dininize karışmayayım. Herkes kendi inandığıyla ilgilensin, diyor.

Yine aynı Laik görüşü ifade eden şöyle ayetler de ortaya koyar:

"Hatırlat! Zira görevin ancak hatırlatmaktır; sen onlara karşı zorba değilsin"[27]

"De ki: ben ancak halis olarak Allah'a kulluk ederim. Siz de istediğinize kulluk edin"[28]

Fakat Medine döneminde bu anlayış da tümüyle zıddına dönüşüyor artık. İslam'ı cihatla tüm dünyaya egemen kılmaktır artık, Müslümanlara verilen görev. Ve bu amaca ulaşılıncaya kadar da cihat yapmaktır:

"Dünyada fitne kalmayıp din, tamamen Allah'a ait oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer fitneden vazgeçerlerse, onları bırakın. Allah zaten onların yaptıklarını hakkıyla görmektedir."[29]

"Şu haram aylar bir çıktı mı artık o müşrikleri nerede bulursanız öldürün, yakalayın, hapsedin ve bütün geçit başlarını tutun. Eğer tevbe eder, namaz kılıp zekâtı verirlerse onları serbest bırakın. Muhakkak ki, Allah çok bağışlayan ve çok merhamet edendir"[30]

Kadın konusunda da Gerçek Dünya Din Dünyasına yansır

Tabiî aynı değişiklik yani zıddına dönüş, kadın konusunda da olacaktır, kaçınılmaz biçimde. Marks Usta'nın deyişiyle "gerçek dünya" yansıyacaktır olduğu gibi "din dünyası"na...

Gerçek dünyada kadın, Köleci Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Toplum düzeninin zulmü altında inlemektedir. Tamam, Hz. Muhammed Bedevi tepkisiyle ve gerçekleştirdiği Tarihsel Devrimiyle o zulmü ılımlandırmıştır. Ama ortadan kaldırmak artık

---

[27] Gaşiye Suresi, 21-22'nci Ayetler.
[28] Zümer Suresi, 14-15'inci Ayetler.
[29] Enfal Suresi, 39'uncu Ayet, Suat Yıldırım Meali.
[30] Tevbe Suresi, 5'inci Ayet.

gündemden de düşmüştür.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi Hz. Muhammed hiçbir zaman mal mülk peşinde koşmamıştır. Kendine kalsa "rızıkta eşitlikçi" bir komünist dünya kurmak ister. Ama onu uygulamaya kalktığı anda da ortaya koyduğu dine inanacak mümin, taraftar bulmakta zorlanır. Bu bakımdan artık Mekke'de ortaya konan, Tefeci-Bezirgânlara savaş açan ayetler, burada Müslümanlığı benimsedikleri oranda onları rahatsız etmemeye dönüşür. Medine döneminde artık amaç, İslam Dini'ni yaymaktır. Bu bakımdan Mekke İslam'ı yani o İslam'ı oluşturan ayetler küllenir Medine'de.

İşte bu dönüşümden, yukarıda da belirttiğimiz gibi, kadınlar da en olumsuz şekilde etkilenir...

Köleci Toplumun kadını düşürdüğü içler acısı durum, tamamen efendilerin gözünden yani egemen Antika Tefeci-Bezirgânların gözünden Kur'an'a ve Hz. Muhammed'in hadislerine yansır. Yaşanan maddi hayatın gerçekliği budur çünkü. O zaman "din dünyası"na yani Hz. Muhammed'in ortaya koyduğu ayet ve hadislerine de yansıyacak olan, bu dünyaya ait gerçekler-yaşananlar olacaktır.

Kadının aşağılanmasının Kur'an ve Hadislere yansıması

İşte o zamanki Arap Toplumunun maddi yaşamından "din dünyası"na yani önce Hz. Muhammed'in zihnine, oradan da Kur'an ve Hadislere yansıyanlara bakmamız gerekir. Bu kapsamda bu yansımaları **Arif Tekin**'in **"Kur'an'da Kadın ve Hz. Muhammed'in Hanımları"** adlı kitabından aktaralım. Çünkü bu İlahiyatçı Yazar kapsamlı bir araştırma yapmış bu konuda.

***

"Eğer siz erkekler, kadınlarınızın -size karşı olan- serkeşliklerinden (saygısızlıklarından) endişe ediyorsanız, o zaman onlara nasihat edin, onları yataklarında yalnız bırakın ve onları

dövün."[31]

"Kız çocuğunun idrarı erkek çocuğununkinden daha pistir (necistir)." (Hadis)

"Bir erkek çocuğunuz dünyaya geldiği zaman onun için iki koyun veya keçi kesiniz; şayet çocuğunuz kız ise, o zaman bir koyun veya keçi kesiniz." (Hadis)

"Sizi tek bir nefisten/candan (Âdem'den) yaratan, gönlü (sembolik olarak Âdem'in gönlü kast ediliyor burada; ama genel anlamda tüm erkekler için geçerli) ısınsın diye ondan da eşini (Havva'yı) yaratan odur/Allah'tır."[32]

"Allah'ın huzur bulmanız için kendi nefsinizden size eşler (hanımlar) yaratması ve böylece aranızda sevgi ve merhameti var etmesi, Allah'ın varlık kanıtlarındandır."[33]

"Eğer Havva annemiz Âdem'e hıyanet etmeseydi (cennete yasak edileni ona yedirmeseydi), kadın kısmı hiçbir zaman erkeğe karşı gelmezdi; kocasına karşı hep saygılı ve itaatkâr olurdu." (Hadis)

"Ey kadınlar! Sadaka verin, Allah'tan günahlarınızın bağışlanmasını dileyin. Çünkü bana cehennem ehli gösterildi, oradaki cezalıların çoğu kadınlardı." (Hadis)

"[Bu sözler üzerine "Bizim suçumuz nedir?" diye soran kadınlara cevaben] Çünkü çoğu kez hem ağzınızdan kötü söz çıkar; hem de sizler kocalarınıza karşı çok nankörsünüz. Bir de siz, hem dinen hem de aklen eksik yaratılmışsınız. Sizin gibi hem aklı hem de dini eksik olanlar, kalkıp da akıl sahibi olan erkeklerin aklını çelebilsin, böyle birini görmedim, böyle bir örnek yok." (Hadis)

"Veresiye alışverişlerde iki erkek şahit tutun. Şayet iki erkek yoksa o zaman rıza göstereceğiniz, kabul edebileceğiniz bir erkekle iki kadın şahit tutun. Bu durumda, şayet o şahit olan iki kadından biri unutursa (yanılırsa) diğeri ona hatırlatmış olur."[34]

"Kadınlardan kendinizi koruyun! Çünkü İsrailoğullarında ilk fitne kadınlardan gelmedir." (Hadis)

---

[31] Bakara Suresi, 34'üncü Ayet.
[32] A'raf Suresi, 189'uncu Ayet.
[33] Rûm Suresi, 21'inci Ayet.
[34] Bakara Suresi, 282'nci Ayet.

"Erkekler, kadınların yöneticileridir. Sebebine gelince, hem Allah'ın kimisini kimisine karşı üstün kılmış olması, hem de erkekler mallarından harcama yaptıkları için kadınlara karşı yöneticiler. Başkaldırmasından endişe ettiğiniz kadınlara öğüt verin, onları yataklarında yalnız bırakın ve onların dövün."[35]

"Şayet bir toplum, yönetimini kadına bırakırsa, o toplum iflah olmaz (huzur bulmaz)" (Hadis)

"Eğer Allah'tan başka herhangi birine secde etmek olsaydı, ben Allah olarak 'kadın kocasına secde etsin' (ona eğilsin) diyecektim." (Hadis)

"Erkeklerin kadınlar üzerinde hakları olduğu gibi, kadınların da erkekler üzerinde hakları vardır; ancak erkekler için kadınlar üzerinde bir üstünlük payı vardır."[36]

"Allah size çocuklarınız hakkında, erkek olan çocuğa kız çocuğunun payının iki katını -miras vermenizi- emreder."[37]

"Şayet bir erkek hanımını yatağa/cinsel ilişkiye davet eder de hanım gitmemezlik ederse ve böylece o erkek dargın bir şekilde yatağına girerse, bu durumda melekler o kadına sabaha kadar lanet yağdırırlar." (Hadis)

"Bir kadının kocası, şayet kendisinden razı olacak bir durumda ölürse, o kadın cennetliktir." (Hadis)

"Kocası kendisinden razı olmayan bir hanımın ne namazı ne de başka bir ibadeti kabul olunmaz; onun ibadetinin kabulü, ancak kocasının rızasına bağlıdır." (Hadis)

"Evde, kadında ve atta/beygirde uğursuzluk vardır veya uğursuzluk olsaydı at, ev ve kadında olurdu." (Hadis)

***

Görüldüğü gibi, arkadaşlar; ortaya konan ayet ve hadisler, kadının yerden yere vuruluşunu din adına kutsuyor. Yukarıda birkaç yerde belirttiğimiz gibi başka türlü de olamazdı zaten.

Ha, ne zaman başka türlü olurdu bu mesele?

---

[35] Nisa Suresi, 34'üncü Ayet.
[36] Bakara Suresi, 228'inci Ayet.
[37] Nisa Suresi 11'inci Ayet.

Yukarıda da söylediğimiz gibi, Hz. Hatice İslam'ın ortaya konuluş sürecinin sonuna kadar hayatta kalabilmiş olsaydı...

O zaman kadına ilişkin bu yıkıcı söylemlerin hiçbiri ne Kur'an'a ne sünnete konamazdı. Mecburen konamazdı, yukarıda belirttiğimiz gerekçeden dolayı. Hz. Hatice hem gururlu, onurlu, asil, zengin, güçlü bir kadın hem de dinin oluşturucularından biridir.

O zaman ne olacaktı?

Ya kadının bu durumu hiç girmeyecekti Kur'an'a ve hadislere ya da kadına yaklaşım ister istemez çok daha olumlu bir bakış içerecekti. Durum böyle olmayınca, Hz. Muhammed'in önünde kadına yönelik bu yıkıcı tutumu konusunda engelleyici hiçbir kişi ve etken kalmamış oluyor. Erkekleri cihada teşvik etmek için kadına ilişkin aşağılayıcı tutum katılaştırılarak sürdürülüp gidiyor.

Bu süreçte Hz. Muhammed'in, yukarıda belirttiğimiz gibi, çok eşliliği de rol oynuyor tabiî ki. 50 yaşından sonra o kadar genç kadını evde toplayınca, sorunlar da çıkıyor. Bu sebeple, yukarıda da sözünü ettiğimiz gibi, Hz. Muhammed'e karşı sertçe fikir beyanında bulunup tartışmaya giren ve onun sözlerini refüze eden eşleri olabiliyor. İşte bu kadınları tümüyle baskı altına alıp itaatkâr kılabilmesi için de Hz. Muhammed'in, hem Allah adına böyle söylemlerde bulunması hem de Peygamber olarak aynı paralelde hadisler ortaya koyması gerekmiştir.

Kur'an'da kadının aşağılanmasının bir başka sebebi de Hz. Ömer'in kadın düşmanlığına varan tutumudur

Kur'an ve hadislerde kadının böylesine aşağılanmasının bir ikinci sebebi de Hz. Ömer'in kadınlar konusunda işi neredeyse kadın düşmanlığına vardıracak boyutta katı, olumsuz bir bakış açısına sahip olmasıdır. Hz. Ömer, Hz. Muhammed üzerinde çok et-

kin olan bir kişidir. Onun talepleri doğrultusunda pek çok ayet ve hadis ortaya koymuştur Hz. Muhammed. Tabiî Hz. Ömer, o günün maddi dünyasının gerçeğini benimsiyor ve onun din dünyasına yansıtılmasını istiyor, Hz. Muhammed'den. Beklentisi o yönde...

Bu konuda Hz. Muhammed'in eşlerinden Ümmü Seleme, rica yollu bir uyarıda bulunmak durumunda kalır dayanamayarak Hz. Ömer'e; hem de sertçe:

"Muhammed'in hanımlarından Ümmü Seleme bir gün Ömer'e 'Sen her şeye müdahale ediyorsun; bari bizimle eşimiz arasına (özel hayatımıza) karışma ne olur' diyerek çok sert bir biçimde Ömer'i uyarıyor."[38]

İslamiyet erkeklerin çok eşliliğini sayısız huriler vadederek Cennet'e de taşıyor

Kadının aşağılanmasının bir diğer unsuru olan erkeğin çok eşliliği, sadece yaşanılan bu gerçek dünyayla sınırlı kalmaz. İslam'ın vaadine göre; erkekler eğer Kur'an ve sünnetin emir ve yasakları doğrultusunda bir hayat sürüp Cennet'e gidebilirlerse, orada altından ırmaklar akan bir bahçede sayısız genç, bakire, iri kara gözlü, gözlerini sadece eşlerine dikmiş hurilerle birlikte olabileceklerdir. İşte Kur'an'daki buna ilişkin ayetler:

"Cennette erkeklerin yanlarında güzel bakışlarını yalnız kendilerine (erkeklere) tahsis etmiş iri gözlü eşler vardır. Sanki onlar sedefler içine yerleştirilmiş incilerdir."[39]

"Cennette erkeklerin yanlarında onlara kendi bakışlarıyla göz kırpan, onlara yaşıt olan güzeller vardır."[40]

"Allah'a karşı görevlerini yerine getirenler, Ahiret'te gerçekten güvenilir bir yerdeler. Bahçelerde ve pınar başlarındalar. Karşılıklı oturarak, ince ipekten ve parlak atlastan giyerler. Böyle olduğu gibi biz onları (erkekleri) iri gözlü hu-

[38] Arif Tekin, Kur'an'da Kadın ve Hz. Muhammed'in Hanımları, s. 24.
[39] Sâffât Suresi, 48-49'uncu Ayet.
[40] Sâd Suresi, 52'nci Ayet.

rilerle evlendiririz."[41]

"Cennette gözlerini yalnız kocalarına çevirmiş dilberler vardır ki, bu erkeklerden önce o dilberlere ne insan ne de cin dokunmamıştır. Onlar sanki yakut ile mercandırlar."[42]

"Cennetlerde güzel huylu, güzel yüzlü kadınlar vardır. Çadırlar içinde gözlerini yalnız kocalarına çevirmiş huriler vardır. Bu hurilere bu erkeklerden önce ne bir insan, ne de bir cin dokunmamıştır (bakireler)."[43]

"Biz -cennette- gerçekten hurileri yepyeni bir yaradılışla yarattık. Onları bakireler kıldık. Bunlar eşlerine yaşıt ve çok düşkünler. Bunlar kitapları sağ tarafa verilen insanlara mahsustur."[44]

"Cennette hem bahçeler, hem de üzüm bağları vardır. Ayrıca, tomurcuk memeli ve eşleriyle aynı yaşta olan kadınlar vardır. Bir de o cennetlerde içki dolu kâseler vardır."[45]

Sadece ayetlerle de yetinilmez. Hz. Muhammed, bu hurilerle dolu Cennet'e ilişkin şu süslemelerde de bulunur, bir hadisinde:

"Cennette siyah gözlü hurilerin toplandığı bir yer vardır; orada toplanıp 'Kendilerine nasip olduğumuz erkeklere ne mutlu!' şeklinde şarkı söylerler."[46]

Kur'an'ın Cennet'i erkeklerin Cennet'idir; kadınların çilesi orada da bitmiyor

Peki, erkeklerle birlikte aynı dini ritüeller yani farz ve sünnetler kadınlara da buyruluyor. Onlar da yapıyorlar bu dini ritüelleri.

Buna karşılık onlara ne var Cennet'te?

Eşlerinin arkasındaki bir köşeye çekilmek ve eşlerinin gence-

[41] Duhân Suresi, 51-54'üncü Ayet.
[42] Rahmân Suresi, 56, 58'inci Ayet.
[43] Rahmân Suresi, 70, 72, 74'üncü Ayet.
[44] Vâkıa Suresi, 35-38'inci Ayet.
[45] Nebe Suresi, 32 ve 34'üncü Ayet.
[46] Tirmizi, Cennet Bölümü, 24. Bab, No: 2564.

cik, bakire, iri siyah gözlü, güzeller güzeli hurilerle düşüp kalkmasını izlemek...

Yani zavallı kadıncağızlarımızın çilesi bu dünyayla sınırlı kalmıyor. Öbür dünyada da erkeklerinin sayısız huriyle oynaşını seyretmeye mahkûm olmak düşüyor paylarına.

Ha, ondan sonra da deniyor ki; **"Cennet anaların ayakları altındadır."**

Aslında bu söylem; "hiçbir şey söylememek için konuşmuş olmak"tır. Ya da ille de bir şey ifade edecekse; kadını analığa indirgiyor. Eğer ana değilse bir kadın, Cennet'le de pek bir ilgisinin olamayacağını içeriyor. Dolayısıyla da diyor ki insanlara; saygı duyabileceğiniz kadınlar sadece analarınızdır. Başka bir anlamı yok...

Bu söylem, bütün analar cennetliktir filan gibi bir anlam içermiyor, yanlış anlaşılmasın, öyle bir şey yok, Kur'an'da ve sünnette.

Velhasıl arkadaşlar; Kur'an'ın Cennet'i, erkeklerin Cennetidir.

Ne demiştik arkadaşlar, yukarıda?

Din de ahlâk gibi, hukuk gibi, felsefe gibi, mitoloji gibi, sanat gibi, kültür gibi, siyaset gibi bir üstyapı kurumudur.

Neyi yansıtır?

Ekonomik temelde yani toplumun altyapısını oluşturan bölümde egemen olan sosyal sınıfın sınıf çıkarlarını ve dünya görüşünü.

Medine İslam'ı yani cihatlar çağının İslam'ı, canlı cansız seller gibi gelip yığılan ganimetler çağının İslam'ıdır. Ekonomik temeldeki bu değişim, elbette üstyapıya da aynen yansıyacak ve onu şekillendirecek, belirleyecektir.

Yukarıda da belirttik; Cennet'le muştulanan 10 sahabinin bile ancak üç tanesi, Hz. Ebubekir, Hz. Ömer ve Hz. Ali mal mülk düşkünlüğünden, onların peşinde koşmaktan uzak durabilmiştir.

Tabiî Hz. Muhammed de öyledir. O 10 sahabinin bile 7'si Hz. Muhammed sonrasında sayısız mala mülke, paraya pula, küçük ve büyükbaş hayvana, köle ve cariyeye gark olmuştur.

İşte İslam'daki bu geriye gidişin de ötesinde tersine çevrilişte kadınlar da paylarına düşen zulmü almışlardır, ne yazık ki. Yukarıdaki ayet ve hadislerde açıkça görülmektedir, kadına öngörülen bu zulüm.

Örtünme ile ilgili Ayet ve Hadisler hep Medine döneminde ortaya çıkıyor

İşte **Hicab** ya da **Örtünme** ile ilgili ayet ve hadisler de bütünüyle Medine dönemi İslam'ının ürünüdür. Bu konuda bizim yorumumuza girmeden önce, isterseniz arkadaşlar, önde gelen ilahiyatçılarımızın bu konuyu nasıl ortaya koyduklarını özetçe de olsa kendi ağızlarından ya da satırlarından bir görelim.

Öncelikle, yukarıda da aktarmalar yaptığımız Arif Tekin'in bu konudaki değerlendirmesine bakalım:

***

*Ömer gibileri, **"Ey Muhammed, hanımlarına söyle** -başörtüsünden söz etmeden, genel anlamda- **kendilerini örtsünler"** şeklinde öneri sununca, bu konuda Kur'an ayetleri inmiş, tıpkı eski inançlar gibi buna da onay verilmiştir. Bu bir yorum değil; İslami kaynaklarda anlatılan bir gerçektir. Somut bir örnekle biraz açayım. Hz. Muhammed'in hanımlarından **Ayşe** anlatıyor:*

"Örtünmeyle ilgili (buradaki örtünmeden kasıt sadece başörtüsü değildir) hiçbir ayet henüz Kur'an'da yok iken, Ömer Hz. Muhammed'e sık sık, 'Senin evine her çeşit insan gelir; o bakımdan sen hanımlarına örtünün desen daha iyi olur (fitne yolu kapanmış olur)' diyordu; fakat eşimiz onu dinlemiyordu ve biz her zamanki gibi yine serbest dolaşabiliyorduk. Bir gün, biz Muhammed hanımlarından 'Sevde binti Zem'a bir akşam vakti tuvalet ihtiyacını gidermek için 'Menasi' denilen yere gidip dönerken, Ömer onu yolda görüp kendisine seslenerek, 'Sevde, bak seni gördüm' diyor. Ömer'in Sevde'ye seslenmesinin amacı,

Muhammed bize örtünmeyi emretsin diye, bunun hazırlığını ve altyapısını hazırlamak. Ömer'in Sevde'yi uyardığı haberi Muhammed'e ulaşınca, artık ondan sonra örtünmeyle ilgili ayetler gelmeye başladı."

Ayşe, gayet açık bir dille; ***"Ömer, örtünme konusunda daima eşimize öneride bulunuyordu; fakat örtünme ayetleri ancak Sevde olayından sonra inmeye başladı"****, diyor;*

Bu durumda, ne zaman ki tehlike Hz. Muhammed'in de kapısını çaldı, artık o zaman Kur'an ayetleri inmeye başladı anlamı ortaya çıkıyor. Hatta başka bir olaydan ötürü, Muhammed'in hanımlarından Ümmü Seleme bir gün Ömer'e, "Sen her şeye müdahale ediyorsun; bari bizimle eşimiz arasına (özel hayatımıza) karışma ne olur" diyerek çok sert bir biçimde Ömer'i uyarıyor.

İşte böylesine müdahaleci olan Ömer'in etkisi de bu başörtüsü konusunda göz ardı edilmemelidir ve tabiî ki az önce de dile getirildiği gibi, Hz. Muhammed'in de yararına olunca (eşlerini kontrol altında tutmak gibi).

3) Örtünmenin kadınlara zorunlu bir giyim-kuşam biçimi olarak Kur'an'da yer almasının bir diğer önemli nedeni de şu: Muhammed zamanında cariyeler (savaş esiri kız ve kadınlar) vardı ve onlar, herhangi bir mal gibi insanlar tarafından alınıp satılırdı; hatta gece hayatı için kullandırılırdı. Bu cariyeler çarşıda pazarda, hür kadınlardan ayırt edilsin (her iki kesim arasında bir nişan, bir işaret olsun) diye Kur'an, hür olan kadınlara başörtüsü kullanma zorunluluğunu getiriyor. Eğer böyle bir işaret olmasaydı, ola ki bir erkek, cariye olduğunu bilmediği bir hür kadına teklif sunardı ve bunun sonucu olarak da onunla kadının sahipleri arasında kavga çıkabilirdi. İşte bunun önlenmesi için, örtünme ayetleri inmeye başladı. Zaten bu gerekçe, Ahzâb Suresi'nin 59. Ayeti'nde çok açık bir ifadeyle dile getirilmiştir. Orada özetle şöyle deniliyor:

"Ey Peygamber, hanımlarına, kızlarına, müminlerin kadınlarına örtülerini üstlerine almalarını söyle. Onların tanınıp incitilmemesi için bu, en uygun olanıdır."

İslâm'ı savunan bazı yazarlar, bu ayette geçen "tanınma" teriminden farklı bir yorum çıkarmaya çalışmışlarsa da, tarihi olaylar bu tür yorumların yersiz olduğunu ortaya koyuyor. Mesela Halife Ömer, kendi oğlunun cariyesinin başörtüsünü zorla

indirmiş ve ona; ***"Sen başını örtemezsin"****, demiştir. Gerekçe olarak da, Ahzâb Suresi'nin 59. Ayeti'ndeki net ifadeyi göstermiştir ki, orada,* ***hürlerle cariyeler arasında bir nişan olsun diye, ancak hürler kullanabilir****, deniliyor.*

Bunu biraz açmak gerekirse; ***A. Melik b. Habib*** *(h.238.ö); "Hz. Ömer, başını örten bir cariye (savaş esiri kız ve kadın demek) gördüğü zaman onun başörtüsünü zorla alır kaldırırdı ve* ***'sen bir cariye olarak bunu yapamazsın, bu ancak hür/yerli kadınlara mahsus/özel bir giyim biçimidir'*** *diyordu****"*** *şeklinde bir aktarma yapıyor ve bunu* ***İmam Malik****'e dayandırıyor. Tabiî ki Halife Ömer bunu yaparken, onun da elinde Ahzâb Suresi'nin 59. Ayeti kanıt olarak vardı. Demin de anlatıldığı gibi, bu ayette, başörtüsünün hür kadınlarla savaş esiri kız ve kadınlar (cariyeler) arasında bir nevi tanınma işareti olduğu vurgulanıyor. Aynı zamanda ben A. Melik b. Habib'in alıntı yaptığı İmam Malik'e ait yere de baktım. Orada İmam Malik şöyle diyor: Bir gün Hz. Ömer kendi oğlu Abdullah'a ait bir cariyesini başı örtülü olarak görünce, hemen eve dönüp kızı Hafsa'ya (ki Hz. Muhammed'in eşidir aynı zamanda) şunu söylüyor: 'Kızım, sen kardeşinin cariyesini gördün mü! Hürler gibi giyinmiş ve özgürce insanlarla konuşuyor' diye kızına anlatıyor. İşte bu olay üzerine de Ömer, artık cariyeler için başörtüsünün kullanılmasını yasaklıyor.*

İmam Malik'in kitabı üzerine 10 ciltlik şerh yazan ***Ebü-l Velit b. Eyüp el-Baci*** *(403-474 Endülüs),* ***"el-Münteka****" adlı yapıtında, ilgili hadis şerhinde şunları yazıyor:* ***"Hz. Ömer, başını kapatan bir cariyeyi/savaş esiri kadını gördü mü, hem zorla onun başım açardı, hem de o cariyeyi döverdi."***

Aslında Kur'an'da türbanın yasak olduğuna ilişkin hiçbir ayet yoktur; sadece yerli kadınlarla, savaş esiri kadınlar arasında bir işaret bulunsun diye kullanılması önerilmiştir. Ki bu, namaz gibi, hac gibi tüm zamanlarda vazgeçilmez bir dini görev niteliğini taşımıyor. Dolayısıyla bu durumda, o ki savaş esiri kadınlar (cariyeler) günümüzde artık yoktur, o halde bunun kullanılmasına da gerek kalmıyor. Tıpkı Hac ibadeti sırasında yapılan şeytan taşlaması gibi. Dinen, şeytan taşlaması geceleyin olmaz diye hükümler var; ama bugün artık bu hükümlerin geçerliliği yoktur; geceleyin de hac veya umrede şeytan taşlanabilir. Çünkü geceleyin olmamasının nedeni, ola ki karşında biri var, herhangi bir yerine taş değebi-

lir kaygısıydı. Şimdi artık gece-gündüz farkı yok (Teşekkürler Edison'a ki, elektriği buldu[47], Müslümanların bu sorunu da böylece çözüme kavuştu, tartışmalarına nokta kondu!). O bakımdan gece de rahatlıkla şeytan taşlanabilir diye İslam âleminde fetvalar/içtihatlar var. Nitekim Diyanet İşleri de bu yönde fetva vermiştir ve Türkiye'den giden hacılar artık gece de şeytan taşlayabiliyorlar.

Aynen bu şeytan taşlama meselesi gibi, ben de diyorum ki, madem Kur'an'da başörtüsünün gerekçesi bir işaret olarak önerilmiş ve mademki artık savaş esiri cariyeler devri de kapanmıştır; o halde inanan bir kadın, Kur'an çerçevesi içinde kalarak rahatlıkla başını açabilir. İşte Müslümanlar bu gibi püf noktaları yakalayamıyorlar. Değişik avantajlar, hele de erkeklerin menfaatleri söz konusu olduğu için, maalesef sanki başörtüsü bir dini görevmiş gibi hep gündemde tutuluyor. Oysa bu, aynı zamanda Kur'an'a da aykırı bir tutumdur.[48]

***

Başörtüsünün önerilmesindeki amaç Köle kadınlarla Hür kadınların ayrılmasını sağlamaktır

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, Hz. Ömer, içtenlikli bir Müslüman olmakla birlikte, kadınlara yönelik tutumu oldukça olumsuzdur. Yani içinde bulunduğu Tefeci-Bezirgân Toplumun kültürünün kadına bakışını yansıtır. Bu sebeple de başörtüsü konusunda Hz. Muhammed'e yönelik baskı boyutlarına varan önerisi, gayet anlaşılabilir bir şeydir.

Fakat Arif Tekin'in de işaret ettiği gibi, başörtüsünde amaç asla kadının saçının gizlenmesi değildir. Hür kadınların köle kadınlardan yani cariyelerden olmadığını belirten bir simgedir, başörtüsü; belirteçtir. O zamanki başörtüsünden amaçlanan sadece

---

[47] Arif Tekin burada bir yanılgıya düşüyor. Bilindiği gibi elektriğin bulunması Edison'dan daha eski zamanlara dayanır. Edison, elektriği aydınlanma alanına sokmak için ampulü keşfetmiştir.

[48] Arif Tekin, Kur'an'da Kadın ve Hz. Muhammed'in Hanımları, Berfin Yayınları, 3. Baskı, s. 24-27.

budur. Aşağıdaki İlahiyatçıların da dile getireceği gibi, kadının örtünmesiyle ve başörtüsüyle ilgili ayetler, 23 yıllık İslam'ın ortaya konuş sürecinin son 4 yılının meselesidir. Ondan önce böyle bir konu, problem yoktur.

Niye bu son 4 yılın sorunu olmuştur?

Yukarıda uzun uzun anlattığımız sebepten. Marks-Engels Usta'ların "Bedevi Tepkisi" dediği, Hz. Muhammed'in önderliğindeki İslam Tarihsel Devrimciliğinin gitgide barutunu yitirip mevcut Sınıflı Toplum tarafından fethedilmeye başlamasından.

Zaten İslam Medeniyeti, Dört Halife'nin sonlanması yani Hz. Ali'nin halifeliğinin bitimiyle birlikte hepten Sınıflı Topluma karar, Antika Tefeci-Bezirgân Toplumu tarafından yutulur. "Derebeyileşir", Kıvılcımlı Usta'nın deyimiyle. Yukarıda da hep tekrar tekrar vurgulayageldiğimiz gibi kadına bakış da bu toplumda yaşanan kadın gerçeğiyle birlikte gitgide geriler ve en sonunda kadınları evlere hapsederek onlara bu dünyada mutfakla yatak odası arasındaki köleliği öngörür. Kaldı ki bu bile hür kadınlar için biçilen roldür. Bir de cariyeler vardır tabiî, "Dayanıklı Mal" statüsündeki. Yani insan değil de canlı, dayanıklı mallar gözüyle bakılan ve o cehenneme hapsedilen...

Şimdi de arkadaşlar; şu altı ilahiyatçının videolarını izleyelim ya da onların tape edilmiş metinlerini okuyalım bir...

***

Ortaçağcılarca katledilen Bahriye Üçok Türbanın Siyasal İslamcıların simgesi olduğunu söyler

Ali Kırca: *Sayın Bahriye Üçok'a gelmek istiyorum. Efendim siz İslam Tarihçisi olarak ün yaptınız, İlahiyat Fakültesinde yıllarca öğretim üyeliği görevinde de bulundunuz ve türbana karşı olduğunuz biliniyor. Neden efendim?*

Bahriye Üçok: *Örtünme ayeti gelmeden önce kadınlar, Arap kadınları gayet serbest yaşarlardı. Hz. Peygamber bu açık ka-*

dınların, cariyelerden ayrılmaları için, çünkü onlar rahatsız ediliyorlardı. Bunların örtünmeleri üzerine kendisine gelen vahyi müminlere, Müslümanlara bildirdi. Bu Nur Suresi'nin 31'inci Ayeti, orada der ki, bunu okuyayım: "Mümin kadınlara da söyle kendilerine nikâh düşmeyen babaları, kayınbabaları, kardeşleri, kız kardeşinin oğulları, erkek kardeşinin oğulları hatta cariyeler, köleler, kendisinde erkeklik kalmamış olan köleler bunların yanında, kendiliğinden görülen ziynetlerinin dışında kalan yerlerini örtsünler", der. Yani bu bir ev içi kıyafetidir. Pek çok baş örten üniversiteli genç kız, bu ayetin tarif ettiği biçimde örtünüleceğini zannediyorlar. Hâlbuki Azhab Suresi'nin 59'uncu ve 60'ıncı Ayet'lerine bakıldığı zaman orada, "Peygamber eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle sokağa çıkarlarken cilbablarını üzerlerine alsınlar", diyor. "Bu onların tanınmalarını ve kendilerinin rahatsız edilmelerini engeller."

Bahriye Üçok

Şimdi iki şey var efendim. Birisi, kadınların iffetlerini koruması yani Tanrı'nın istediği bu. Bir diğer ayette, Azhab Suresi'nin 59'uncu Ayeti'nde de, "Bu onların tanınmalarını sağlar", diyor. Mademki kadınlar iffetlerini koruyabiliyorlar, bugün için cariyelik diye bir müessese de kalmadığına göre, o zaman Tanrı'nın buyruğu yerini bulmuş oluyor. Aksi halde Kur'an'ın lafzına eğer kıymet veriliyor da, lafzi anlamını takip etmek istiyorlarsa o zaman, erkeklerin yanına oturmamak, erkeklerle bir arada bulunmamak, seslerini erkeklere duyurmamak ve yüzlerini kesinlikle örtmeleri lazım. Ve cilbab giymeleri lazım yani çarşaf, peçe son derece bol bir elbise giymeleri lazım, yalnız başına bir yerden başka bir şehre de gitmeleri yasaktır. Mesele dini açıdan olsaydı ben gerçekten bir inanç konusu olduğu için saygı

duyardım başörtüsüne. Ama bir inanç konusu değil, bir siyaset konusu olarak ortaya döküldü. Ve Atatürk İlkelerinin ortadan kaldırılmasına yönelik olarak ortaya çıktı. Bu meselenin altında yatan gerçek, doğrudan doğruya Türkiye'deki Laiklik ilkesine, rejimine karşı olduğu inancını kesinlikle taşıyorum.[49]

***

Saygıdeğer bilim insanımız, Ortaçağcı karanlık canilerin canavarca katliamıyla hayattan koparılan İlahiyatçı Profesör Bahriye Üçok, meseleyi net, duru, açık ve kesin olarak ortaya koymuş oluyor, tâ 1988'de, bundan 35 yıl önce.

Demek ki türban, Kur'an'ın, İslam'ın emri değil, Ortaçağcı Siyasal İslamcıların insanlarımızı "Allah'la Aldatıcı"ların, din kisvesi altında dağlar gibi dünya menfaati sağlayanların halkımızı kandırmak için kullandıkları bir simgedir. Daha açığı; tıpkı IŞİD'in siyah bayrakları gibi, Türkiye'de de kamu malı hırsızlığını, vatan satıcılığını ve halk düşmanlığını meslek edinmiş siyasilerin ve din derebeylerinin bayrağıdır başörtüsü ve türban...

Aradan geçen süreci değerlendirdiğimizde; Bahriye Üçok Hanımın yaptığı tespitin ve bulunduğu öngörünün bütünüyle gerçekleştiğine tanık oluruz. Laiklik İlkesini ortadan kaldırmak ve toplumu Ortaçağ'ın karanlıklarına sürüklemek isteyen ABD Emperyalist Haydutlarının ve onların Türkiye'deki hain, satılmış işbirlikçilerinin "türban" adlı bu bayrağı kullanarak kısmen de olsa Laik Cumhuriyeti enkaz yığınına döndürdüklerini ve Ortaçağcı, faşist bir din devletini kerte kerte inşa etmekte olduklarını izlemekteyiz bugün.

Şimdi de İlahiyatçı Yazar **İhsan Eliaçık**'ın bu konudaki konuşmasını kendi ağzından dinleyelim ya da tape edilmiş metnini okuyalım, arkadaşlar.

***

[49] https://bit.ly/3SXHEyk.

İhsan Eliaçık; “Kur’an’da başın örtülmesi diye bir buyruk yoktur”, der

Şimdi Kur’an’da erkekler için ve kadınlar için şunları yapın, bunları yapmayın diye bazı istekler, buyruklar var. Erkekler için; “Gözlerini harama bakmaktan sakınsınlar”, diyor. Bunu aynı zamanda kadınlar için de söylüyor: “Kadınlar da gözlerini harama bakmaktan sakınsınlar”, diyor.

Bundan ne anlıyoruz?

Yani gözlerini, karşıdaki kişiye iyi niyetle baksınlar. Ben öyle anlıyorum. İyi niyetle, içinizi bozmayın, içinizi düzgün tutun. “Asıl iş buradan başlıyor”, demek istiyor. Yani ya annendir, ya birisinin annesidir, ya birisinin bacısıdır. Senin de annen var, senin de bacın var, senin de kızın var o da onlardan birisidir. O gözle bak, düzgün gözle bak, niyetini bozma, içini iyi tut, demektir bu. Bu çok insani, insanı yumuşatan bir şeydir.

İhsan Eliaçık

Şimdi üç şey daha söylüyor kadınlara bundan farklı olarak, erkeklerden farklı olarak üç şey daha söylüyor. Diyor ki; “Dışarı çıktıklarında örtülerini üzerine alsınlar, örtünsünler.” İki...

Üç; “Yürürken cahiliye dönemi kadınları gibi yürümesinler...”

Dört; “Konuşurken düzgün şekilde konuşsunlar.”

Yani konuşmaya, yürümeye, örtünmeye ve bakmaya bir sınır getiriyor, bunlara dikkat edin, diyor. Erkeklere de özellikle bakma konusunda, diyor. Ve hepsine birden zinaya yaklaşmayın o kötü bir fuhşiyattır, diyor.

Şimdi bu dört şeyden yürümeyi, konuşmayı anladık, bakmayı

da anladık.

Örtünmeden maksat nedir?

"Dışarı çıkarken üzerlerine örtülerini alsınlar." Bir iki yerde geçiyor ama başörtüsüyle ilgili olan konu bir yerde geçiyor. Orada da, "Humurlarını yakalarının üzerinden salsınlar", diyor.

Buradaki humurdan maksat nedir?

Yani geniş şal şeklindeki örtülerini, yakalarının üzerine alıp şöyle örtsünler mi demek istiyor, yoksa örtülerini alıp başlarından itibaren aşağı doğru salsınlar mı demek istiyor? Yoksa zaten başlarında var olan örtüyü, omuzlarını açmışlarsa oraya doğru indirip buralarına örtsünler mi demek istiyor?

Şimdi bu ayetin, tek bir yerde geçtiği için, ikinci bir tekrarı olmadığı için, tefsir edecek başka bir ayet de bulamadığımız için, bir yerde böyle geçtiği için, her üç şekilde de anlaşılması mümkündür.

Benim görüşüme göre de bilerek böyle kullanılmıştır. Muğlak bir ifade kullanılmıştır, Müslüman kadınlara genişlik vermek için böyle yapılmıştır. Yani bir Müslüman kadın dışarı çıkarken, bu ayete göre örtüyü alıp, omuzlarını örtüp şöyle dışarı çıkar, başı açık olur. Veya alır başından itibaren aşağı doğru örter veyahut da zaten başörtüsü vardır ama onu aşağı doğru sallandırır şeklinde anlaşılabilir. Ben bunu her üç şekilde de anlaşılabileceğini düşünüyorum.

Asıl olan; örtü bana göre saç örtüsü değildir, yani asıl olan baştaki saçı örtmek değildir, asıl örtü bu değildir. Asıl örtü, saçtan aşağıyı örtmektir. Yani dizlerin altına kadar, boynundan bütün vücudu örtmektir. Asıl örtü budur, bura örtüldüğü zaman örtülmüş olur, bura açıldığı zaman o kadına açık denir.

Ama Türkiye'de başörtüsünün geldiği öyle bir nokta var ki, buraları örtse bile, saçını açtığı takdirde ona "açılmış" deniyor, "açık kadın" deniyor. Açık kadın, böyle bir şey gibi sanki. Olabilir, yani saçını şöyle güzelce tarar ve örtünür. Mesela siz örtülüsünüz, bana göre şu anda siz de örtülüsünüz, o arkadaş da örtülü bak orada da başörtüsü var.

Ben bunların bir çekişme mevzusu olmaktan çıkarılması gerektiği kanaatindeyim. Ama Türkiye'de bu öyle bir noktaya getirildi ki, bir simgeye dönüştü. Birbirlerine iyi gözle bakmıyorlar. İnsanların iyi, dürüst birisi olup olmadığının ölçüsüne dönüştü.

Bir ideolojik ve siyasi kavramın simgesine dönüştü. Hatta daha da ileri gidip bir uygarlığın ve medeniyetin kavga simgesine dönüştü.

Doğuyla Batı Uygarlığı, İslam Uygarlığıyla Batı Uygarlığının simgesi nedir?

İslam Uygarlığının mensupları başlarını örterler, Batı Uygarlığının mensupları açıktırlar. Bunun da simgesi başörtüsüne dönüştü.

Şimdi Kur'an'da başörtüsü dediğimiz şey, bu kadar kuvvetli bir emir değildir. Çünkü tekrar tekrar emredilen şey asıl emirdir...

Bak şimdi başladık buradan, gideceğiz. Daha başlardayız, bunu takip ettiğinizi düşünün. Tâ 13 yıl geçecek Mekke'de. Medine'ye geleceğiz, orada bir 6 yıl daha geçecek, Peygamberin vefatının son 4 yılından önce, 6'ncı yılda bu örtüden bahsetmeye başlayacak. Oraya kadar, 14 yıl, 13 yıl buradan 6 yıl, 20 yıl, 19-20 yıl Kur'an'da ne namaz kıldın kılmadın, ne örtündün örtünmedin, ne oruç tuttun tutmadın tartışması yoktur.

Hele hele Mekke'de bunların hiçbirisi yoktur. Mekke'de ne olduğunu görüyorsunuz ama gel gör ki bizim insanlara bunları önemsetmemiz çok zor oluyor. Şimdi adam bunu önemsemiyor.

Kardeşim bahçe sahipleri, diyor bak, mal ve oğul sahipleri diyor. Zenginlik hırsı insanı azdırır, diyor. İlk ayet olarak bunu söylüyor. Dokuzlu çete var, onları eleştiriyor. Ağalara, beylere bugünün tabiriyle paşalara, şeyhlere, şıhlara, krallara sesleniyor, ilk bu kesimleri eleştirerek başlıyor. Bunların hepsi sonradan geliyor, tâ son üç-dört yılda olan şeyler. Ve senin anlattığın kadar da çok kuvvetli vurgularla değil. Geçiyor evet; ama o kadar, bunlar kadar kuvvetli değil.

O zaman şimdi biz burada ne yapıyoruz?

Öncelik ve Kur'an'ın esas gündemini belirlemede bir sıralama değişikliğine gidiyoruz. İnsanların biraz buradan kafaları karışıyor. Diyor ki, bak birinci sıraya bunları yazmışsınız, biz bunları birinci sıradan beşinci, altıncı sıraya alıyoruz, şunları birinci sıraya alıyoruz.

"Ooo alttan girdiklerinizi inkâr mı ediyorsunuz?"

Yahu inkâr ettiğimiz falan yok, aynı Kur'an'ın yaptığını sarıyoruz.

Ne yapıyoruz?

19'uncu yıla koyuyoruz onu, 23 yıl temsili olarak söylüyorum.

19'uncu yıla girecek kadar önemlidir o. Ama ilk önem verdiği şeyler var, bunları başa almak zorundasın. Bahçe sahipleri kıssası ilk kıssa olduğuna göre, kıssanın konusu zenginlik, yoksulluk meselesi olduğuna göre, Kur'an'ın ilk hayır dediği şey Alak Suresinde zenginliğin insanlığı azdırması olduğuna göre, bu meseleyi hep başa almak zorundayız. Kur'an böyle yapıyor çünkü. Sen diğerini bir şekilde başa almışsın nasıl olmuşsa; Kur'an'ı bir kenara itip onlara önem vermişsin. Lütfen onları kenara çek, bunları başa koy, diyoruz. Sıralama değişikliğidir yaptığımız, şunu inkâr etmek, şuna yok demek, buna yok demek değildir.[50]

***

Kur'an'da örtünme, Hür kadınlar için göğüslerin örtülmesi olarak tanımlanıyor

Yine açıkça görüldüğü gibi, arkadaşlar; başın örtülmesi diye bir buyruk yok Kur'an'da.

Ne diyor ayet?

"Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesna olmak üzere, zinetlerini teşhir etmesinler. Başörtülerini, yakalarının üzerine (kadar) örtsünler. Kocaları, babaları, kocalarının babaları, kendi oğulları, kocalarının oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları (mümin kadınlar), ellerinin altında bulunanlar (köleleri), erkeklerden, ailenin kadınına şehvet duymayan hizmetçi vb. tâbi kimseler yahut henüz kadınların gizli kadınlık hususiyetlerinin farkında olmayan çocuklardan başkasına zinetlerini göstermesinler. Gizlemekte oldukları zinetleri anlaşılsın diye ayaklarını yere vurmasınlar (Dikkatleri üzerine çekecek tarzda yürümesinler). Ey müminler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz."[51]

[50] https://bit.ly/3U4MKJQ.

[51] Nûr Suresi, 31. Ayet, Diyanet İşleri Meali.

Gördüğünüz gibi arkadaşlar; "Hımar"ınızı[52] ya da başörtünüzü örtünün dışarı çıkarken, diyor. Örtünüzün uçlarını da yakalarınızın üzerine vurun, diyor. Yani maksat saçı örtmek değil, boyundan aşağıyı örtmek. Özellikle de göğüslerin üzerini örtmek. Hani "göğüs dekoltesi" deniyor ya, işte öyle bir durum olmasın, diyor. Göğüslerinizi görünmez hale getirin, diyor.

Saç, bildiğimiz gibi, cinsiyeti en belirsiz vücut parçalarından biridir. Hani ağız, burun, yüz, kaş, göz, fotoğraf olarak, resim olarak görüldüğü anda insan onun kadına mı, erkeğe mi, çocuğa mı ait olduğunu büyük ölçüde hemen görür, anlar. Ama iki tutam saç koysanız ortaya, onun erkeğe mi kadına mı ait olduğunu çıplak gözle kimse anlayamaz. Ancak kimyasal, biyolojik tahlillerle ortaya çıkarılabilir o saç tutamının cinsiyeti.

Bu sebeple Kur'an'ın yüzün açıkta bırakılmasını serbest bırakıp da; "saçınızı gizleyin", demesi bütünüyle akıldan ve mantıktan uzak bir anlayış ve talep olur. Ki Kur'an da zaten bunu kesinlikle söylemiyor...

Tabiî diğer buyruklar anlaşılır şeyler. Kadına da erkeğe de gözlerinizi şehvet yansıtan bir biçimde karşı cinsiyete dikmeyin, diyor. Konuşurken ciddi konuşun, diyor. Dikkat çekmek için de ayaklarınızı mahsustan yere vurarak yürümeyin, normal yürüyün, diyor kadınlara.

Bu ayette bir de kadınların ev kıyafetiyle yani hicabsız olarak yani örtünmesiz olarak görünebilecekleri insanlar sayılıyor. Yakın akrabalar, çocuklar, geçkin ihtiyarlar filan...

Bu arada bunların arasına bir de kim ilave ediliyor, arkadaşlar?

"Ellerinin altında bulunanlar" denilerek köleler ve cariyeler, değil mi?

---

[52] Hımar (çoğulu Humur): Arap örfünde kadının başını örttüğü örtü.

İslamiyet Köleliği kaldırdı mı?

Günümüzün bazı İlahiyatçıları; "İslam köleliği kaldırdı", gibisinden iddialarda bulunuyorlar. Oysa pek çok ayette köleliğin varlığı açıkça ortaya konur. Ve köleler öylesine aşağılanır ki, bırakalım cariyeyi, erkek köleye bile kadınların "ziynetlerini" göstermelerinde bir sakınca görmüyor İslam ve bu ayet.

Oysa erkek köleler, alınırken hangi ölçütlere vurularak seçiliyor?

Hasta olmayan, ihtiyar olmayan, güçlü kuvvetli, genç olan erkekler göz önüne alınıyor ve onlar tercih ediliyor. Yani kölenin statüsü öylesine düşürülmüş ki o günlerin Arap Toplumunda, böylesi bir erkek bile köleyse artık neredeyse insandan sayılmıyor ve kadınların ziynetlerini yani yabancılara gösterilmemesi gereken yerlerini göstermelerinde hiçbir sakınca görülmüyor.

İşte 11'inci Yüzyıl İslam Âlimlerinden, "Kadılar Kadısı" lakabı verilen **Mâverdî**'nin bu konudaki görüşü:

> **"Çünkü, bir kadının cinselliğinden istifade etmek; ancak onun sahibi için söz konusudur. Halbuki, erkek kölenin sahibesinin cinselliğinden istifade etme hakkı yoktur. Buna karşın, cariyenin ferci efendisinin malıdır."[53]**

Gördüğümüz gibi, arkadaşlar; Mâverdî de bire bir aynı yorumu yapıyor. Fakat tabiî onaylayarak. Yani kölenin insan olmadığını kabullenerek yapıyor.

Düşünebiliyor musunuz felaketi, arkadaşlar?

"Cariyenin ferci [cinsel organı] efendisinin malıdır", diyor.

İnsan bunları okuyunca arkadaşlar, yani bu kadarının benimsenilip savunuluşunu okuyunca, inanın mide bulantısına engel olamıyor.

Fakat işte hep söylediğimiz gibi, dinler kafayı yaktırır inananlarına. Onları meczuplaştırır, vicdansızlaştırır, acımasızlaştırır ve

---

[53] Mâverdî, en-Nüket, IV, 94.

ahlâktan uzaklaştırır.

Öyle olunca da işte böylesine trajedi oluşturan cümleleri, görüşleri, normal ahlâki görüşlermiş gibi savunabilir hale getirir.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, ondan sonra da deniyor ki; "İslam köleliği kaldırdı", "İslam adalet dini..."

İlahiyatçı Profesör Mustafa Öztürk de İslam'ın köleliği kaldırmadığı konusunda çok nettir. İşte aşağıdaki satırları:

> **"Bu anlayışın en temel dayanağı, Enes'ten gelen şu rivayettir: 'Hz. Peygamber kızı Fatıma'ya bir köle getirdi. Bu köleyi ona hibe etmişti. O sırada Fatıma'nın üzerindeki elbise, kendisini tam olarak örtecek nitelikte değildi. Hz. Peygamber onun bu halini görünce, 'Burada senin için bir beis yok; sıkılma, içeri gelen sadece baban ve kölendir' demiştir."**[54]

Medine İslam'ı Köleliğe de Cariyeliğe de göz yumuyor

İşte görüldüğü gibi Medine İslam'ı köleliği de kaldırmıyor cariyeliği de. Hepsine göz yumuyor artık. Çünkü "Dayanıklı Mal" statüsünde olduğu için köleler ve cariyeler, onlar da para demektir. Onların çokluğu da servet demektir. Sahabileri cihada özendirmenin önemli bir bölümünü de köle ve cariye ele geçirme motivi oluşturur. Bu sebeple artık Sınıflı Toplum kültürünü onaylamış ve ona doğru günbegün teslimiyete yönelmiş İslam'ın, köleliği ve cariyeliği yasaklaması mümkün olamazdı. Bu da bize bir kez daha, hep söyleyegeldiğimiz gibi göstermektedir ki, Semit Dinleri dahil, bütün dinler insan yapımıdır. Ve Usta'larımızın dâhice çözümlemeleriyle ortaya koydukları gibi gerçek dünyanın yani yaşanılan maddi dünyanın din dünyasına yani zihin dünyasına yansımasından başka bir şey değildir. Buradaki egemen sınıfın çıkarı ve dünya görüşü neyi gerektiriyorsa, neyse, yukarıda

[54] Mustafa Öztürk, Kur'an'ı Kendi Tarihinde Okumak, Ankara Okulu Yayınları, s. 119, 120.

da belirtmiş olduğumuz gibi, bütün üstyapı kurumları; felsefe de ahlâk da hukuk da din de ona uygun olarak şekillenirler, oluşurlar.

İhsan Eliaçık Hoca, başörtüsüyle ilgili ayetin İslam'ın ortaya konuş sürecinin 20'nci yılında konu edildiğini yani insanlara tebliğ edildiğini söylüyor, haklı olarak. Bunu da önem sırası bakımından, örtü ya da başörtüsü meselesinin çok gerilerde bulunduğuna yoruyor. Çünkü 13 yıl Mekke'de, 6 yıl da Medine'de geçen 19 yıl boyunca kadınların örtünüp örtünmemesiyle ilgili hiçbir mesele gündeme gelmemiş. Böyle bir konu ele alınmamış. Ancak Hz. Muhammed'in yaşamının son dört yılında bu mesele ortaya çıkmış, Nûr Suresi'nin 31'inci Ayeti. İşte bu sebepten önemsiz bir meseledir, tali bir meseledir bu başörtüsü meselesi, diyor.

İhsan Eliaçık, bütün Müslüman İlahiyatçılar gibi Mekke İslamı'yla Medine İslam'ı arasındaki farkı göremiyor. İslam'ın süreç içinde nasıl fakirlerin, yoksulların, yetimlerin, açların, altta kalanların, yerlerde sürünenlerin özetçe ezilenlerin dini iken; Medine'de cihatlar çağının açılmasıyla birlikte yavaş yavaş cihatlarla elde edilen canlı ve cansız ganimetler peşinde koşan insanların, bu vesileyle de artık mal mülk sahibi olan insanların ve hatta zenginleşen insanların dinine dönüştüğünü göremiyor, anlayamıyor...

İslamiyet'in Fatihleri de fethedildi

Devrimci barutunu yitirip Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye düzenine doğru evrildiğini ve o evriliş sebebiyle de kadına bakışın artık değiştiğini ve kadının erkek tarafından esaret altına alınmaya başlandığını göremiyor, anlayamıyor, kavrayamıyor. Yani buradaki Diyalektik süreci okuyamıyor. Antika Tarihteki bütün Tarihsel Devrimlerin başına gelen felaketin İslam Tarihsel Devriminin ve Devrimcilerinin de başına geldiğini anlayamıyor, göremiyor.

Neydi bu devrimlerin trajedisi?

Hatırlayacağımız gibi; **"Fatihlerin fethedilmesi."**

İşte bu sebepten, tekrar vurgulayalım ki, Mekke'de ortaya konan 86 surenin hiçbirinde kadını aşağılayan bir ibare bulunmamasına rağmen, Medine'de, cihatlar çağıyla birlikte kadının aşağılanmaya, esaret altına alınmaya, yerden yere vurulmaya başlandığını görüyoruz, özellikle Medine döneminin son yıllarında. Çünkü Tefeci-Bezirgân Toplum biçiminde kadın, prangaya vurulur adeta, her yönden ezilir, sömürülür. "Ev kölesi" haline getirilir ve hatta yukarıdaki ayette de belirtildiği gibi cariyeleştirilir. Savaşlarda hiçbir rolü olmadığı halde yani hiçbir suçu günahı olmadığı halde, çocuklarıyla birlikte, eşleriyle birlikte köleleştirilip cariyeleştirilir, hem meta olarak alınıp satılır hem de canlı, cinsel bir varlık olarak gece hayatında kullanılır.

İşte en ünlü ayetlerden üçü. **Ahzab** Suresi'nde Allah'ın adına konuşuyor Hz. Muhammed, kendine kural koyuyor. Allah şöyle emretmiş oluyor Hz. Muhammed'e:

> **"Ey Peygamber, mehirlerini verdiğin eşlerini ve Allah'ın ganimet olarak sana ihsan ettiği ve senin de temellük ettiğin cariyeleri, amcanın, halanın, dayının ve teyzenin, seninle beraber yurdundan göçen kızlarını helal ettik sana. Bir de inanan bir kadın, kendisini Peygambere bağışlar da Peygamber de dilediği takdirde onu nikahla almak isterse bu, yalnız sana helaldir, başka inananlara değil. Sana bir güçlük olmasın diye onlara, eşleri ve sahip oldukları cariyeleri hakkında ne farz ettiğimizi de gerçekten bildirdik ve Allah, suçları örter, rahimdir.**
>
> **"Bunlardan dilediğini bırakabilirsin, dilediğini de alabilirsin ve bıraktığını tekrar almada da bir vebal yok sana; bu, gözlerinin ışıklanması, mahzun olmamaları ve verdiğin şeye, hepsinin de razı olması bakımından daha iyidir ve Allah, gönüllerinizde ne varsa bilir ve Allah, her şeyi bilir, azap etmede de acele etmez.**
>
> **"Bundan sonra kadın almak ve onlardan birini, değiştirmek, hatta güzellikleri seni hayretlere salsa bile, helal değildir sana, ancak malınla temellük ettiğin cariyeler müstesna**

ve Allah, her şeyi görür, gözetir."[55]

Görüldüğü gibi, arkadaşlar; kadın da artık yerden yere vurulmakta, kölelik-cariyelik de artık normal bir durummuş gibi anlatılmakta; eve istenilen sayıda kadının doldurulması onaylanmakta yani yukarıda sayılan, niteliği söylenen kadınların dışında istediği kadar elinin altında bulunan cariyelerden faydalanabilirsin, deniyor Hz. Muhammed'e. Yani anlatılanlar aslında kadınlar açısından tam anlamıyla bir trajedi...

İlahiyatçı Ayşe Sucu da Başörtüsü takmanın zorunlu olduğunu kabul etmiyor

Saygıdeğer arkadaşlar; şimdi de bir başka İlahiyatçının, kadın İlahiyatçılarımızdan, **Türkiye Diyanet Vakfı Kadın Kolları Eski Başkanı Ayşe Sucu**'nun bu konudaki görüşlerini dinleyelim ya da konuşmasının tape edilmiş metnini okuyalım.

***

Enver Aysever: *Başörtünüz var, çok da şık ve zarif. Ben sizin saçınızın telini görüyorum, bazı inanç sahibi arkadaşlarımızdaysa saç telini bile görmek doğru değil.*

Bunda ölçü nasıl konulur? Kadının kendi iradesi midir bu yoksa dini bir tarif var mıdır?

Yani çünkü modernleşme tartışmaları bence giysi üzerinden yanlış giden bir tartışma. Kadın dilediği gibi giyinebilir hiç kuşku yok ki ama bir de emir nedir?

Emrin doğrusu nedir?

Bu emir inançla paralel tahlil edilmesi gerekir, mesela siz inancınız gereği mi başınızı örtüyorsunuz, yoksa ben böyle giyinmeyi seviyorum mu diyorsunuz, yoksa her ikisi mi, nedir bunun ölçüsü?

Ayşe Sucu: *Şimdi Enver Bey, ben sizin karşınızda başı açık*

[55] Ahzab Suresi, 50, 51 ve 52'inci Ayet.

da oturuyor olabilirdim ve kendimi dindar, Müslüman, Türk kadını olarak da tanımlıyor olurdum yine, aynı şu anda söylediğim gibi.

Şimdi bunun iki boyutu var, izin verirseniz iki boyutuna da değinmek isterim.

Birincisi; dini boyutu yani hükmî boyutu...

Ona girmeden evvel hemen şunu söyleyeyim ki, bütün konular, bugünkü dindarlık meselemiz dikkat ederseniz hep biçim üzerine indirgenmiş, esas etik alan dediğimiz, ahlâki alan dediğimiz alan nedense ötelenmiş bir noktada. Hâlbuki bana kalırsa din ya da dindarlık konuşmalarımızda öne çekmemiz gereken, o aşkın varlık dediğimiz Tanrıya inancımızı ne üzerinden göstermemiz gerekiyor sorusuna bana kalırsa, "değerler" diyebilmeliydik.

Ayşe Sucu

Ama yaşadığımız dindarlık, bugün olsun, 14 asra baktığımızda her nedense hep biçim üzerinden ya da semboller üzerinden, ritüeller üzerinden ortaya konulmuş. Altındaki mana hep göz ardı edilmiş. Bugün de maalesef bu tartışmaları yaşıyoruz.

***Enver Aysever:** Peki emir nedir?*

İzin verin, emire geçmeden önce... Bakınız skalada, şöyle bir değerler skalası ortaya koysak, başörtüsü buralarda nerelerde olur, deseniz bana; çok çok altlarda olurdu. Ama dikkat edin, son 50 yıldır, özellikle kendi ülkemizden hareketle söyleyeyim, son 50 yıldır başörtüsü özellikle kadın dindarlığı söz konusu ise skalanın en tepesinde yer aldı. Hâlbuki öyle güzel kadınlar var ki...

***Enver Aysever:** Bu bir dayatma mı sizce?*

***Ayşe Sucu:** Şimdi bunun pek çok nedenleri var, yani esas dini boyutunu bugüne kadar Türkiye tartışmadı. Belki İslam Dünyası da tartışmadı, burada pek çok neden olabilir. Erkek egemen*

dünyanın kadına biçtiği bir rol var, bu sadece kılık kıyafet üzerinden söylemeyelim bunu. İşte anneliği üzerinden, elbette kadın annedir aynı zamanda…

***Enver Aysever:** Sizin teziniz ne burada?*

***Ayşe Sucu:** Şimdi benim tezim şu: Aslında hiç sevmediğim tartışmalardan biridir kılık kıyafet tartışmaları, başörtü tartışmaları...*

***Enver Aysever:** Ben ama kılık kıyafet sormuyorum ben emir ne diyorum, emir. Yani insanlarımız bilsin ne olursa doğru, ne olursa eğri?*

***Ayşe Sucu:** Öncelikle emre geçmeden evvel şunu söyleyeyim ki yanlış anlaşılmalara neden olmayayım. Ben özgürlükler penceresinden bakılması taraftarıyım. Bir kadın eğer başını örtmek istiyorsa ve bunun bir dindarlık göstergesi olduğuna inanıyorsa örtsün, orada kimse karışmamalı.*

Ama şunu da dayatmamalı: Hani matematikte güzel bir şey vardır, matematik üzerinden düşündüğümüz zaman, iki noktanın birleştiği en kısa mesafeye biz doğru deriz, değil mi?

Ve doğrular yüzbinlerce, milyonlarca ve sonsuzdur hatta. Bunu öğretiler üzerinden düşünecek olursak, bir metni anlamaya geçtiğimizde orada yüzlerce anlayışlar vardır. Mezheplerin mesela çıkış nedeni, temelinde bu vardır. Ya da İbn-i Sina'yla, İbn-i Arabi'nin arasında, ikisi de aynı kitaptan beslenen iki âlim, ama bakıyorsunuz taban tabana zıt fikirler, düşünceler ortaya koyabilmişlerdir. Tıpkı bu amelî hükümlerde de farklı görüşlerin ortaya konulduğu gibi.

Aslında pek bilinmez ama başörtüsü konusunda da epeyce fikir vardır.

***Enver Aysever:** Sizinki hangisi?*

***Ayşe Sucu:** Şimdi bakınız benimki demeyeyim, şöyle söyleyeyim.*

***Enver Aysever:** Sizin etkilendiğiniz fikir, diyelim.*

***Ayşe Sucu:** Etkilendiğim, İslam Hukuku gördüm ben Profesör Saim Yeprem'in öğrencisiyim aynı zamanda, hâlâ da öğrencisi olmaya devam ediyorum. Hatta bugün köşe yazımda ondan alıntıladığım bir yazı da var. Bakınız; İslam Hukukunda, eğer ilahiyatçılar beni dinliyorlarsa çok iyi bilecekler ki, bir şeyin*

farz olabilmesi için vücûb, terminolojimiz içinden konuşayım, bir Nass bir ayetin vücûb teşkil edebilmesi için...

Enver Aysever: *Ne demek o?*

Ayşe Sucu: *Yani farz olabilmesi için iki şeye bakarız biz.*

Bir; o ayetle ilgili herhangi bir karine var mıdır? Yani destekleyici ayet var mıdır? Ona bakarız.

Bitmez, müeyyide var mıdır, herhangi bir müeyyide?

Enver Aysever: *Yaptırım.*

Ayşe Sucu: *Yaptırım, hukuki açıdan. Şimdi ikisine de baktığımızda başörtüsünün ne müeyyidesi vardır, ne de karinesi vardır.*[56]

***

İlahiyatçı Ayşe Sucu Hanım da, gördüğümüz gibi, arkadaşlar; hem kendisi saçlarını örtmüyor bütünüyle hem de başörtüsü takmanın zorunlu, Kur'an buyruğu bir İslami simge olduğunu kabul etmiyor. "Ben özgürlüklerden yanayım", diyor. "İsteyen taksın başörtüsü, isteyen takmasın. Bu konudaki ayetin de bir müeyyidesi yok", diyor. "Yani başörtüsü takmamanın da bir cezai yaptırımı yok, Kur'an ve İslam'a göre", diyor.

İlahiyatçı Beyza Bilgin de Başörtüsünün sadece kadının hürlüğünü belirten bir belirteç olduğunu söylüyor

Şimdi de gelelim, arkadaşlar, bir diğer İlahiyatçı kadınımızın, **Prof. Dr. Beyza Bilgin**'in konuya ilişkin görüşlerine.

***

Sedef Kabaş: *"Kur'an'da gerçekten ataerkil bir fon var", diyor. "Kur'an o gün orada yaşayan Arapların zihinlerine hitap ediyor, onların kelimeleriyle konuşuyor, onların pratiklerini ve düşünce dünyalarını yansıtan ve İslam'ı bu semboller üzerinden anlatan bir üslubu var. Dolayısıyla bu sembollerin ve ataerkil*

[56] https://bit.ly/3TL5FcW.

fonun tarihsel tarafını ihmal ettiğimizde hedefleri ve amaçları gözden kaçırıyoruz."

Prof. Dr. Beyza Bilgin

Bugün tartışılan örtünme, bugün tartışılan türban, bugün kadının ikinci derecede görülmesi ve ona göre hareket edilmesi de bütün bu o ataerkil fonun, o dönemin şartları çerçevesinde olduğunun göz ardı edilmesinin sonucu mu?

Beyza Bilgin: *Ataerkillik doğru ama başörtüsü konusunda ataerkillikten ziyade toplum yapısının farklılığı var. O toplum yapısında hürler var, köleler var. Kadınlar için tabir kullanırsak, hür kadın ve köle kadın, cariye yani. Cariyelik çok daha uzun sürmüş, resmen yasaklandığı halde saraylarda, köşklerde, parası olan insanlar için belki gizli olarak zamanımızda her nasılsa böyle şeyler olmuş.*

O zamanın toplumunda hürle, köleyi, kadınları ayırt etmek için kıyafet varmış. Hür kadınlar sokağa çıktıkları zaman kapalılar. Köle kadınlar ise göbekten aşağıya erkek gibi örtünmek zorunda, üstü tamamen açık kalabiliyor. Ve bu fıkıh kitaplarında yazılı, hayret edilecek bir şeydir bu...

Hz. Ömer, ikinci Halife Hz. Peygamberden sonra, dört tane Raşid Halife derler, "Hulefa-i Raşidin", tarih kitaplarında öyle geçer, onlardan ikincisi. Ve kendi zamanında örtünmek isteyen, örtünerek namaz kılan, namazda örtünmek şartı vardır, bir cariyenin başından çekiyor örtüsünü, "Hürlere mi benzemek istiyorsun?" Kendi yeğenini de başına örtü almadığı için, seni köle falanca sandım, diye dövüyor.

Sedef Kabaş: *Peki cariyenin o dönemde Müslüman olma hakkı yok mu?*

Beyza Bilgin: *İşte demek istediğim o. Yani o zamanın şartında Müslümanlık veya Gayrimüslimlik değil kadınların kıyafetinde esas olan; hürlük veya kölelik.*

Sedef Kabaş: *Yani cariye olan bir Müslüman örtünmek zorunda değil...*

Beyza Bilgin: *Örtünmek zorunda değil. Ama ne zaman ki cariyelik ortadan kalkmıştır, zaten Kur'an'da cariyeler örtmesin diye bir şey yok. Mümin hanımlara hitap edilen bir şeydir; dışarı çıktıkları zaman dış kıyafeti giysinler. Demek ki iç kıyafetiyle fırlıyorlarmış çünkü çok sıcak, gece gündüz çıplak hemen hemen yaşıyor insanlar. Hele fakirse, yüksek tabakadan değilse gerek görmüyor hiçbir şeye. Onlara hitap etmiş. Ama cariyelerle ilgili bir kayıt, bir ayrıcalık, bir ayırma yok.*

*

Ve onun [Muhammed Esed'in] işte tefsiri var ve orada o bunları en eski tefsircilerden zamanımıza kadar getirerek anlatıyor.

Hani burada kadının başörtüsünü yakasının üzerinden salsın, indirsin, dediği şey tamamen dekoltedir Araplarda. Çünkü sadece tek parça kıyafet, iç çamaşırı yoktur ve son derece açıktır. İlik, düğme de söz konusu değildir. Eğildiği zaman sadece vücudun bir bölümü değil, bütünü görünür, bunu unutmamak lazım.

Sedef Kabaş: *Ki bunlar o dönemin şartları, bunlar çok doğal.*

Beyza Bilgin: *O dönemin şartları ve bunlar Hz. Peygamber önünde eğiliyorlar, doğruluyorlar, beraber dinliyorlar Peygamberin öğütlerini, Allah'ın işte ayetlerini ondan dinliyorlar, ezberliyorlar, öğreniyorlar... Birbirleri karşısında saygınlıkları tabiî farklı yönlere gittikçe azalıyor. Onlara bir zapturapt, bir disiplin getirmiştir.*

İşte gece çıkması da aynı şekilde, zaten sebep biraz odur. Tuvaletler evlerden çok uzak, tuvalet yok hatta. Gidiyorlar uzun eteklerin içinde oturuyorlar veya eteği yok üstünde…

İşte biz falancayı tanıdık, Peygamberin eşlerine bile dedikodu yapıyor insanlar. Bunlar Peygamberi görüyor diye gökten inmediler, melek değiller, herkes yine insandır, çeşitli şeyler söylüyorlar. Dışarı çıkarken dış kıyafeti almak, içeride olduğu zamanda da çok yakınlarının dışında, ki bu çok yakınları babalar, kayınbabalar, mesela eşlerin tekrar tekrar evlenme olduğu için üvey evlatları, kendi kardeşlerinin çocukları, bunların hepsi dâhildir. Bunların yanında örtünme yok, bizde böyle değil ama.

Sedef Kabaş: *Şimdi bunlar tabiî çok güzel ama bunları oku-*

duğunuz zaman, öğrendiğiniz zaman daha özgürleştirici, daha evrensel bir bakış açısı getirebiliyorsunuz.

Beyza Bilgin: *Yani saç olmadığını görüyorsunuz orada örtünmesi gerekenin. Saç kelimesi zaten hiç yok.*

Sedef Kabaş: *Evet Kur'an'da okuduğumuzda öyle bir şey yok ama yorumlarda, fetvalarda bu yönde bir anlayış hâkim...*

Beyza Bilgin: *Örtü zaten var. Başını örtsün demiyor, başı açık değil ki başını ört desin. Sıcaktan dolayı başında zaten örtü var, erkekte de var. Erkek de açmaz orada başını ama atar arkaya, hele içeri girdiği zaman, gölgeye geldiği zaman atar. Demek ki onu örtsün istiyor, bu ayet geldiğinde, hadis kitaplarında yazılmış bu teferruatıyla, kadınlar diyor, eteklerinden kestiler boyunlarına sardılar.*

Ne demek bu? Açıkmış demek ki ve eteklerinden kesip oraya koymuşlar.[57]

***

Görüldüğü gibi arkadaşlar; Beyza Bilgin Hoca Hanım da saçın gizlenmesi, kadınların kafasının bohçalanması diye bir emrin asla söz konusu olmadığını, Kur'an'daki bu ayetin sadece göğüs dekoltesini örtmeye yönelik bir buyruk olduğunu, üstelik bunun da sadece hür kadınları kapsadığını belirtiyor. Köle kadınların yani cariyelerin, Müslüman olsalar dahi, bu kapsam dışında tutulduklarını söylüyor. Yani bizim de baştan itibaren söylediğimiz gibi, başörtüsü sadece kadının hürlüğünü belirten bir belirteçten ibaretmiş, arkadaşlar. Söylenen de buymuş Kur'an'da, Hz. Muhammed ve Dört Halife devrinde uygulanan da. Köle kadınlara kesinlikle yasakmış, Beyza Bilgin'in de özellikle üzerinde durarak belirttiği gibi, başörtüsü. Yani cariyelerin ziynetlerinin yani göğüslerinin hatta daha aşağılarının görünmesinde bir sakınca bulunmuyormuş, İslamiyet açısından.

Bu da neyi gösteriyor bize bir kez daha, arkadaşlar?

Köle ve cariyelerin insan bile sayılmadığını, İslam tarafından onların daha aşağı türden bir yaratık olarak görüldüğünü.

[57] https://bit.ly/3SIzj1a.

Ondan sonra da ne deniyor, arkadaşlar?

"İslam adalet dinidir, yüce ahlâk dinidir, eşitlik dinidir."

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, o İslam Mekke'de kaldı. Medine'deki İslam işte tam da budur. Yıkmak, ortadan kaldırmak amacıyla yola çıktığı Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye düzeni tarafından dirhem dirhem yutulmuş, bitirilmiş ve teslim alınmış bir İslam'dır artık bu. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, artık bu zalim, sömürücü Sınıflı Toplumun kahredici anlayışının zihin dünyasına ya da din dünyasına yansımasıdır artık bu İslam...

Beyza Bilgin Hanımın dedikleri ilginçtir, arkadaşlar. Eğer cariye ise bir kadın, Müslüman bile olsa onun başından göbeğine kadar olan bölümün örtülmesine, gizlenmesine, orada bulunan ziynetlerin saklanmasına gerek olmadığı gibi buna izin de yoktur. Yani çakallar, sapıklar onları rahatsız edebilir, laf atabilir, çirkin sözler söyleyebilir ve hatta taciz ve tecavüz edebilir. Sonunda bunların da bir parasal diyeti vardır; onu öder cariyenin efendisine, kurtulur.

Çünkü cariye insan değildir, aşağı türden bir yaratıktır...

Durum hazin, değil mi arkadaşlar?

1400 yıldır kadının saçıyla uğraşıyoruz

Ve biz, 1400 yıl sonra hâlâ bunlarla uğraşıyoruz ve bunları tartışıyoruz.

Böyle bir toplum; bilimde, teknolojide bir şey ortaya koyabilir mi?

İşte tarihsel sürecin gösterdiği gibi 500 yıldan bu yana hiçbir bilimsel, teknolojik buluşa imza koyamamıştır İslam ülkelerinin insanları. Bilim ve teknoloji, İslam Ulemasının Cehennem'e postaladığı, Müslüman olmayan Batı Dünyası tarafından geliştirilmiştir. Çünkü yukarıda da belirttiğimiz gibi, 1400 yıl öncesinin dogmalarıyla ve anlatıldığı şekliyle tarihsel gerçekliği olmayan kıssalarla uğraşmak, kafayı yakar. Anakartın yakılması gibi...

İnsanın artık doğayla, doğa olaylarıyla bağı kesilir. Bakarsın ama görüp anlayamazsın olayları, kavrayamazsın. Sebep-sonuç ilişkilerini asla görüp çözümleyemezsin. 1400 yıl öncesinin cin, şeytan ve büyüler döneminin yakıştırma sebep ve yorumlarıyla uğraşır durursun. Onlar da seni hiçbir yere götürmez. Hiçbir olumlu sonuca ulaşamazsın.

İşte İslam Dünyasının trajedisi budur...

Fakat esas trajedi, bu dünyanın altyapısında, ekonomi temelinde var olan, kökü geçmiş çağlarda kalmış, insanlık düşmanı lanet Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının toplumu dişinden tırnağına sarıp sarmalayıp esir alışıdır.

Ve Şark'ın, hâlâ bu asalak, vurguncu, sömürücü, hak hukuk, insanlık bilmez, vicdan, namus, ahlâk tanımaz soyguncu sınıfın boynuna doladığı lanet halkasını söküp çıkarıp atamamış olmasıdır. Ekonomi temelinde hâkim güç olarak bu aşağılık sınıf bulunduğu sürece, İslam'ın bu akıl, bilim dışı ve kadın düşmanı anlayışı da din olarak hep varlığını koruyacaktır. Yani gerçek dünya, din dünyasına yansıyıp o dünyayı oluşturacaktır.

Ali Akın Hoca:
Başörtüsü Irak ve Hicaz Araplarının bir örfüdür

Şimdi de arkadaşlar; **Diyanet İşleri Başkanlığı Din İşleri Yüksek Kurulu Eski Üyesi Ali Akın** Hoca'nın bu konudaki görüşlerini izleyelim:

***

Bize göre, bizim anlayışımıza göre, baş tesettürü İslam'ın farzı değildir.

Peki nedir?

Örftür...

Ve daha önce belirttiğim gibi, Maliki Mezhebinde, Mezhep Müçtehidi olarak sayılan İbn-i Abdülber diyor ki, "Bu Hicaz örfüdür", diyor. "Hicaz'da kadınlar başını örterdi, hür kadınlar. Köle kadınlar, cariyeler ise başı açık olurdu", diyor. "Böyle bir

örf vardı, böyle bir adet, gelenek vardı", diyor.

Bu aslında, bu tespit sadece Maliki Mezhebine ait değildir. Bu tespit aslında bizim fıkıh kitaplarımızda da var. Hanefi Mezhebi fıkıh kitaplarında da vardır bu. Yani böyle İbn-i Abdülber'in ifadesi gibi net, açık değilse de kapalı olarak vardır. Bunun örf olduğu anlaşılıyor.

Örneğin bizim en ünlü fıkıh kitaplarımızdan birisi, Serahsî'nin Mebsut'udur. Serahsi, Hanifi fıkhında mesele müçtehididir. Yani önemli bir yeri vardır Hanefi Mezhebinde, mesele müçtehidi...

E, bu kitabında, Mebsut'ta ne deniliyor?

Deniliyor ki, Hz. Ömer başını örten bir cariyeyi görünce, köle bir kadını görünce, Hz. Ömer onu azarlıyor ve başındaki örtüyü çekip alıyor. "Sen hür kadınlara mı benzemeye çalışıyorsun?", diyor, Hz. Ömer ona. E, bundan da anlaşılıyor ki bu örftür, İslam'ın farzı değildir.

Ali Akın

E, şimdi denilebilir ki, nitekim Hanefi, Şafii ve Hanbeli Mezheplerinde yani köle kadınların avreti ayrıdır onlara göre. Fakat biz bu içtihadı kabul etmiyoruz. Burada isabetli olan İmam Maliki'nin içtihadıdır. Köle kadınlarla hür kadınlar arasında, tesettürde ve avrette fark yoktur. Yalnız fark baş tesettürü içindir. Yoksa köle kadınların da vücudunun her tarafı avrettir, bakılması haramdır. Yalnız hür kadınlar başını örter, köle kadınlar başını örtmez; bu da örftür. Köle kadınların, hür kadınlardan ayırt edilmeleri içindir bu da. Yoksa farz olduğu için değildir.[58]

***

[58] https://bit.ly/3TSJYYG.

Açıkça dile getirildiği gibi, arkadaşlar; Ali Akın Hoca da başörtüsünün Kur'an'ın ve İslam'ın bir emri olmadığını, sadece hür kadınlarla köle kadınlar arasındaki ayrımı ortaya koyan bir belirteç olduğunu söylüyor, çok haklı olarak.

Ne diyor?

Bu, Irak ve Hicaz Araplarının bir örfüdür, diyor başörtüsü için. Yani o çağın Hicaz Araplarının ve Irak Araplarının uygulamakta olduğu bir gelenektir, diyor, başörtüsü takmak.

Yine tekrar tekrar söylediğimiz gibi arkadaşlar; İslam'ın 20'nci yılında ele alınan bu mesele, o yıllarda artık İslam'ın Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfı tarafından fethedilmekte olduğunun bir kanıtıdır. Diğer alanlarda da olduğu gibi, kadın konusunda da artık bu vurguncu sermaye sınıfının düzeninin doğurduğu gelenek, örf, İslam'ın kitabına da girmek durumunda kalıyor. Girmemezlik edemiyor. Anlatılanlar tekrar tekrar bu gerçeği göze batırıyor, arkadaşlar: O zamanın asalak, sömürgen sınıfının topluma bakışının ve toplumda insanları **"hürler"** ve **"erkek ve kadın köleler"** biçiminde birbirine düşman, hem de uzlaşmaz bir şekilde düşman; durumları ve çıkarları birbirinin tam zıddı olan sosyal sınıflara parçalamış olduğunun bir göstergesidir, bu konudaki ayetler ve Ali Akın Hoca'nın onları doğru olarak yorumlayıp izah etmesi. Hür kadınlar başını örtecek, göğüs dekoltelerini kapatacak, "köle kadın" iseler yani "cariye" iseler kesinkes başlarını ve göğüs dekoltelerini örtmeyecekler...

Fakat şu nokta da gözden kaçmasın: Başı örtmekten kasıt saçları gizlemek değildir, yukarıda da belirtildiği gibi. Önemli olan o örtünün uçlarının yakaları ve göğsü örtmesidir. Yani hür kadınların bedenlerinin görünmemesi istenen esas kısmı, başlarının altında kalan bölümüdür. Özellikle de burada kastedilen, göğüsler ve vücudun daha alt kısımlarıdır. Buralar örtülmeli, deniyor hür kadınlar için.

Başörtüsü
Hür ve Köle kadınları ayırmak için getirildi

Şimdi de gelelim, arkadaşlar, **İlahiyatçı Hakkı Yılmaz**'ın konuya ilişkin görüşüne.

***

Hakkı Yılmaz: *Şimdi burada, Rabbimizin [giyinme konusunda] müdahale ettiği ayetler noktasına gelirsek, şimdi burada hemen şeye gireceğiz. Ahzâb Suresindeki önce genel hani bir şey var, bildiğiniz gibi. Ahzâb 59'da: "Ey Peygamber; eşlerine, kızlarına..."*

Sunucu Harun Özdemir: *Ahzâb kaç?*

Hakkı Yılmaz: *59, Ahzâb 59...*

"Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle; cilbablarını, dış giysilerini üzerlerine alsınlar."

Şimdi burada da onu böyle meal mukayesesiyle yapacağız şimdi şöyle. "Tanınıp incitilmemeleri için bu daha uygun bir yoldur. Allah gafurdur rahimdir" Şimdi orada...

Sunucu Harun Özdemir: *Ben hiçbir meale bu konuda güvenmem azıcık kendi Arapçam bana yeter bu konuda.*

Hakkı Yılmaz*: [Bir Kur'an mealini göstererek] Şimdi şöyle demin şey yaparken şurada baktım da hemen şuralarda parantezler gördüm.*

Sunucu Harun Özdemir*: Evet evet, o hepsinde var.*

Hakkı Yılmaz: *Şimdi bu parantezler ne biliyor musun?*

Kulakları çınlasın Konyalı bir arkadaşımız var Güner. O diyor ki bu Allah'ın unutup da onların hatırladığı şeyler, yani böyle şeyler.

Sunucu Harun Özdemir: *Bunlar tefsir anlamında yapıyor...*

Hakkı Yılmaz: *Mealde olmaz.*

Mealde, siz söyleyin, parantez nerede olur?

Zamirleri göstermek için olabilir. "O", "onlar" dersin; orada iyi insanlar anlaşılsın diye onları, onun merciini oraya taşıyabilirsin, o Kur'anî'dir. Ama böyle iki satır yorumu mealin arasına soktuğun zaman işte bu dediğim gibi bu çok tehlikeli bir olaydır. Resmen Kur'an'ı tahriftir yani o kadar sakıncalı bir olaydır.

Şimdi ayete geliyoruz. "Ey peygamber eşlerine, kızlarına ve

Hakkı Yılmaz

müminlerin eşlerine söyle; dış giysilerini üzerlerine alsınlar. Bu onların tanınıp incitilmemeleri için en uygun olan yoldur."

Bazıları bu ayetin mealini çarpıtmışlar. Bu tanınmayıp çarşaf giyecek, onun kim olduğunu kimse tanımayacak ve sataşmayacak gibi bir anlam da çıkararak da ayeti çarpıtanlar var. [Başka bir Kur'an meali göstererek] O ne yazdı, onu bilmiyorum.

Şimdi evet, birinci müdahale bu. Rabbimiz Peygamberine emrediyor; "eşlerine, çocuklarına, müminlerin kadınlarının hepsine söyle, dışarı çıkarken dış elbiselerini giysinler." Birinci müdahale bu...

Şimdi bu ayeti anlamak için önce o ortama bir gitmemiz gerekiyor. O günün Medine'sine bir gideceğiz. Bu ayetler "Medeni"dir, biliyorsunuz, Medine'de inmiş ayetlerdir. Oraya gideceğiz, o ortama bir varacağız...

Medine'de nasıl bir yaşam var o gün için?

Medine o gün için ahlâksızlığın zirvede olduğu bir yer. On sekiz tane deminki dediğimiz gibi genelev tipi, evlerinin önü, kapıları bayraklı evler var. Sokak berduş, zampara, kazanova dolu, böyle bir kent.

Bir de hiçbir ailenin evinin içerisinde tuvaleti yok. Hepsi evlerinden çıkıyorlar defihacet için evlerinden iki yüz metre ötedeki kazılmış, hazırlanmış "Gayıt" denilen, biz bugün çukur diyoruz tuvalet diyoruz, oraya tuvalete gidip geliyorlar. Bir ortam da bu...

Bir de o günün toplumunda halka baktığımız zaman iki tip halk var. Bir özgür insanlar var, bir de köle grubu var. Ve bir de hafifmeşrep dediğimiz insanlar var. Hafifmeşrepler dekolte, yarı çıplak gidip gelebiliyorlar. Köle insanlar, cariyeler vesaire diğerleri de dahil olmak üzere zaten giyinme hakkına sahip değiller. Yani aristokrat ailelerin giymiş olduğu, hanımefendile-

rin giymiş olduğu kıyafeti, beyefendilerin giymiş olduğu kıyafeti giyme, başlarına aldığı örtüyü alma hakkına da sahip değiller, düzen gereği. Onlar evlerinden çıkıyor, tuvaletlerine de böyle gidip geliyorlar ve sürekli de yolda taciz riskini taşıyorlar: sataşmalar oluyor, rahatsız edilmeler söz konusu oluyor.

Evet, peygamber müminlerin ötekiler zaten hani iyi bir şey de olsalar şey yapılmaz hani o duruma düşmezler. Müminlerin anneleri, Peygamberin eşleri, kızları, Müslümanların kadınları böyle bir taciz ve tecavüz riski olup eziyet edilmesinler diye, o günün normal hanımefendileri kıyafetlerini giyecekler, gidip gelecekler onla gidip gelecekler kimse taciz etmeyecek, kimse tecavüze yeltenmeyecek. Eziyet edilmeme...

Şimdi ayetteki çok hassas bir nokta var: Yani siz dışınıza o günkü kıyafet, "cilbab" dediğiniz dış elbiseyi giydiğiniz zaman çok namuslu olursunuz, çok dindar olursunuz, çok sevap alırsınız; böyle bir olay yok. Sadece eziyetten kurtulursunuz.

***Sunucu Harun Özdemir:** Evet...*

*

***Hakkı Yılmaz:** Şimdi, burada amaç demin ayetin başında, "ziynetleri saklamak"tı ya mesele "dışa vurmamak"tı ya; Arapların başlarında bir örtü var ama ziynetleri meydanda, memeleri dışarıdaydı. Buradaki amaç memeleri kapattırtmaktır, başı örttürmek değildir.*

Şimdi gelelim baştaki örtüye. Arabistan'da herkesin başında, normal insanların başında zaten örtü var...

***Sunucu Harun Özdemir:** Kadın erkek...*

***Hakkı Yılmaz:** Kadın erkek. Şimdi erkeğin başında sarık var, kadının başında da örtü var. Bunun "Nasif" diye ve değişik adlarla bunun değişik isimleri de var. Yani boyuna göre, bilmem yöresine göre, köyüne kentine göre de baştaki örtüye ayrı bir isim verilir. Ama esas bu baştaki örtünün bir ana amacı var. Başörtüsü de o gün için bir simge. Bunu ihmal etmememiz lazım. Bu çok enteresandır. O da bir simge. Neyin simgesi, dediğiniz zaman...*

***Sunucu Harun Özdemir:** Sosyal statü...*

***Hakkı Yılmaz:** Sosyal statü.*

Bu nereden geliyor?

Bak bunun da çok enteresan bir şeyini yapalım. Bunun da dinle imanla hani Müslümanlıkla falan alakası olmayan bir yer; tâ Asurlulardan beri devam eden bir olay. O zaman feodal dö-

nem. Köleyi hür ile ayırt edebilmek için şimdiki gibi herkesin cebine birer nüfus cüzdanı veremiyorlar, öyle bir imkân yok. O zaman tabiî o sıcak iklimde köleler ikinci sınıf olduğundan dolayı, kölelerin başını örtme hakları yok. Hür olanlar, efendiler, zenginler, bayıyla bayanıyla başını örtecek; köleler kadınıyla erkeğiyle başı açık duracak. Bu tâ Asurlularda var.

Bu da yani yeni Sümer tabletlerinden çözülmüş bir şeydir. Bunu arzu edenler, ilk kaynağı bunun şu anda Türkiye'de veyahut da dünyada ilk bulgu bu. Prof. Mebrure Tosun'la Doç. Dr. Kadriye Yalvaç'ın "Sümer, Babil, Asur Kanunları" kitapları bugün piyasada da var her yerde de bulunabilir. Orada bu aynen ilk başlangıcı buradan tespitlidir.

Kur'an indiği zaman, Kur'an köleliği kaldırmıştır ama bu ayetler indiği zaman, Medine'de de normal olarak köleler vardır, hürler vardır. Ve kölelerin kesinlikle başlarını örtme hakları yoktur. Hatta şeyde falan bu çok güzel yansıtılmış, halk bunu bilir. Şu "Çağrı" filminde var ya, orada normal olarak zenginler, hürler başları örtülü baylı bayanlı. Mesela köle Bilal bile Bilal-i Habeşi bile orada çıplak olarak orada görüntü verdirtilir, bu asla uygun olarak, yani onun şeyine. Bunun da delillerinden bir tanesidir.[59]

***

Görüyoruz, arkadaşlar; Hakkı Yılmaz Hoca da başörtüsünün hür ve köle kadın ayrımını belirten bir belirteç olduğu konusunda net ve kesindir. Kölelerinse örtünmeye zaten isteseler bile hakları yoktur, diyor. O günün sosyal statüsü böyle emreder, diyor. Ve başörtüsü simgesinin de Asurlulara kadar uzandığını söylüyor. Asurlularda da aynen böyle bir sınıfsal ayrım olduğunu ve bu ayrımda hür kadınları işaret eden başörtüsü belirtecinin kullanıldığını söylüyor. Ve bu belirtecin Asurlulardan itibaren sürüp gelerek o günün Hicaz Arap Toplumuna girdiğini ve yerleştiğini söylüyor. Doğrudur; çünkü Asurlular da, Hicaz Arapları da sosyal sınıflara bölünmüş toplumdur, efendilerden ve kölelerden oluşan toplumdur. Köleci Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının ka-

[59] https://bit.ly/3gUpUqa.

dınlarının hürlüklerinin işareti olarak yani egemen sınıftan olduklarını belirten böyle bir belirteç kullandıklarını söylüyor.

Kur'an Köleliği ve Cariyeliği kaldırmadı

Hakkı Yılmaz, yukarıdaki konuşmasında gerçek olmayan bir iddiada da bulunuyor: "Kur'an köleliği kaldırmıştır", diyor.

İyi de o zaman başörtüsüne ne gerek var, belirtece ne gerek var madem kölelik kaldırılmıştı?

Zaten arkasından söylediği cümlede de bir önceki cümlesini inkâr ediyor. Çelişiyor bir önceki söylemiyle.

Köleliği kaldırmış olsa ne demesi gerekirdi Kur'an'ın?

Bundan sonra hür-köle diye bir ayrım kalmamıştır. Biz kesin biçimde kaldırdık bunu. Yarattığım tüm insanlar birbirine eşittir ve hürdür. Kimse kimsenin kölesi ya da efendisi değildir.

Böyle deyip işi bitirmesi gerekirdi.

Köleliğin kaldırıldığına dair böyle bir ayet var mı Kur'an'ın herhangi bir suresinde?

Yok...

Tam tersi var. Yukarıda aktardık. Ne diyor Allah Hz. Muhammed'e, Ahzab Suresi 50, 51, 52'nci Ayet'te?

"Elinin altında bulunan cariyelerden istediğin kadar eş edinebilirsin", diyor. "Orada bir sınır yok", diyor.

Zaten İslam fıkhında da 1400 yıldan bu yana kölelik hep sürüp gelmiştir. Osmanlı'da bile, daha önceki yazılarımızda belirttiğimiz gibi, Tanzimat'la birlikte Köleliğin kaldırılmasına yönelik girişimlerde bulunulmuş fakat kesince yasaklanması ancak İkinci Meşrutiyet'le gerçekleşmiştir (23 Temmuz 1908).

Daha önceki yazılarımızda da belirttiğimiz gibi, arkadaşlar, bu yenilikçi kabul edilen İlahiyatçılar, aynı zamanda bizim

“Eraser” yani **“Silici”**[60] dediğimiz kategoriye de girerler. Yani Kur’an’ın ve sünnetin akıl ve bilim dışı dogmalarını o çağın Köleci Toplumunun örfünü ve kanunlarını içeren bölümlerini, buyruklarını aklileştirmeye, normalize etmeye çabalarlar.

Bu sebeple de Hakkı Yılmaz’ın, içtenlikle inandığı İslam’ın içinde doğduğu Köleci Toplumu onayladığını ve onun köle, hür insan ve efendi ayrımını kabullendiğini söylemeye dili varmıyor. Gönlü de istemiyor, İslam’ın köleliği onaylamasını. Öyle olunca işte böyle aklileştirme, çağdaşlaştırma çabalarına giriyorlar Kur’an’ı ve İslam’ı. Böyle yapmakla da bizim “Silicilik” dediğimiz yanlışa düşüyorlar.

Yukarıda andığımız Silicilerden farklı olan bir Silici İlahiyatçı daha var: **Prof. Mustafa Öztürk**.

Prof. Mustafa Öztürk’ün diğerlerinden farkı şudur: Diyor ki bu İlahiyatçı; Kur’an’ın üçte birini oluşturan kıssalar-mitologyalar, tarihsel gerçekliği olmayan fakat “İlahi Vahye” muhatap olan toplumun kültürüdür.

Diğer Siliciler tabiî böyle bir tespite şiddetle karşı çıkarlar.

---

[60] Arnold Schwarzenegger’in başrolünü oynadığı, orijinal adı “Eraser” olan ve Türkiye’de “Silici” adıyla gösterime giren bir film vardı. Film, ABD’nin “Tanık Koruma Programı”ndan hareketle anlatıyordu hikâyesini. Bu program gereğince Mafya ve benzeri örgütler hakkında bilgi veren kişilerin, o örgütlerce cezalandırılmalarını önlemek ve onları korumak için tüm geçmişleri bütün kayıtlardan siliniyordu. Ve bu kişilere yeni kimlikler veriliyor, yeni bir şehre yerleştiriliyor, yeni iş ve hatta ameliyatla yeni bir yüze sahip olmaları sağlanıyordu. İşte İslam’ın da günümüzde hiçbir vicdan sahibinin kabul edemeyeceği yönlerini törpüleyip İslam’ı günümüz insan hakları değerlerine uygun gösterme gayretine giren İlahiyatçılar da aynı “Silici”lik görevini yaptıkları için biz onlara “Silici” demeyi meramımızı anlatmak bakımından uygun buluyoruz.

Cariyeler alınıp satılan mal olarak görülüyor, hür kadınları onlardan ayırmak için örtünün, deniyor

Mustafa Öztürk de "örtünme" konusuna girer, **"Kur'an'ı Kendi Tarihinde Okumak"** adlı kitabında.

Şöyle yazar, konuya ilişkin olarak:

> **"Cilbabın toplum içerisinde hür kadınların tanınmalarını sağlayan ve onları tecavüzden koruyan simgesel bir üniforma, manevi bir zırh işlevi görmesi, bize o dönem Arap toplumundaki hâkim değer yargıları hakkında da ilginç ipuçları vermektedir. Bu ipuçlarından biri, dönemin Arap toplumunda cariyelerin, hür kadınlara nispetle sahipsiz ve savunmasız olduklarıdır. Kuşkusuz bu durum, cariyelerin toplum içerisinde alınıp satılan bir mal muamelesi görmelerinden kaynaklanmakta ve bu muamele aynı zamanda onların bir 'orta malı' veya 'cinsel meta' olarak kullanılmalarına da imkân tanımaktadır. Fahreddin Er-Razi'nin (ö.660/1209) 24. Nur Suresi 31. Ayet'te geçen "ziynetlerini göstermesinler" ifadesi hakkındaki şu ilginç izahı da bunu teyit etmektedir:**
>
> ***"(Alimler) ayetteki "kendiliğinden görünen yerler dışında ziynetlerini göstermesinler" ifadesinin sadece hür kadınlarla sınırlı olduğu konusunda ittifak etmişlerdir. Zaten ifadeden bu anlamın kastedildiği açıktır. (zira) cariye bir maldır. Dolayısıyla alınıp satılırken ihtiyatlı olunması gerekir. Bu da ancak ona iyiden iyiye bakılmasıyla olur. Hâlbuki hür kadınlar için böyle bir durum söz konusu değildir."***[61]

Görüldüğü gibi, arkadaşlar; Mustafa Öztürk de cilbabın, Türkçesiyle kara çarşafın hür kadınlara özgü, onları özellikle akşamları def-i hacet yapmak için Medine'nin 200 metre dışındaki "Gayıt" adlı çukura gidiş gelişlerinde o bölgeye dadanmış şehrin çakallarının saldırılarından, taciz ve tecavüzlerinden korumak için ilahi bir

[61] age, s. 109.

emirle önerilmiş, giyilmesi gereken bir giysi olduğunu söylüyor.

Kadınların hür olduğu, bu cilbab sayesinde bilinsin ki, çakallar onlara saldırmasın. Cariyelere ise saldırmalarında pek bir sorun oluşmaz, diyor. Onlara karşı girişilen saldırıların, hatta tecavüz bile olsa, failin yakalanması halinde bile, basit bir diyetle bedeli ödenir, iş noktalanır. Ama hür kadınlara bir saldırıda bulunulursa, o zaman o kadının kabilesi çakala karşı, dolayısıyla da onun kabilesine karşı bir öç alma girişiminde bulunabilir. İşte böyle olayların yaşanmaması için de hür kadınların cilbab giymeleri ilahi mesajla önerilmiştir, diyor Mustafa Öztürk. Yoksa başörtüsünün-cilbabın herhangi bir kutsallığı söz konusu değildir, diyor.

İslam Tarihinin kallavi alimlerinden sayılan, 12'nci Yüzyıl'da yaşamış **Fahreddin er-Razi** ne diyor yukarıda, arkadaşlar?

Aynen şunu:

"Cariye bir maldır. Dolayısıyla alınıp satılırken ihtiyatlı olunması gerekir. Bu da ancak ona iyiden iyiye bakılmasıyla olur."

Yani diyor ki tıpkı kurban pazarından kurbanlık koyun ya da inek alırken onların sırtlarına, baldırlarına, karnına, döşüne, ağzındaki dişlerine, tüyünün parlaklığına bakıldığı gibi, cariye de bir mal olduğu için, alınıp satılırken aynen onlar gibi her tarafı ellenip, okşanılıp, sıkıştırılıp, şaplaklanıp bakıldıktan sonra alınıp satılır...

Hatta bu arada arkadaşlar, şunu da belirtmiş olalım ki; İbn-i Ömer yani Hz. Ömer'in oğlu, bir cariye pazarlığına rastlayınca, cariyenin orasına burasına baktıktan sonra memelerini sıkıştırıyor. "Memeleri sert, iyi maldır. Verilen paraya değer, al", diye öneride bulunuyor müşteriye.

İşte İslam'ın içinde doğduğu Hicaz bölgesinin Tefeci-Bezirgân Sermaye düzeninin kadına bakışı ve kadına biçtiği rol bu, arkadaşlar.

Ve İslam da ne yapmış oluyor?

Allah adına bu rolü, bu bakışı, bu içler acısı, isyan ettirici bu durumu onaylamış oluyor. Ondan sonra da deniyor ki; "Biz yeryüzünde güzel ahlâkı hâkim kılmak için bu dini indirdik, bu Peygamberi gönderdik."

Güzel ahlâk buysa kardeşler; sağ olun, biz almayalım bu "güzel ahlâk"ı...

Ve devam ediyor, Mustafa Öztürk, konuya ilişkin görüşlerini geçmişteki müfessirlerden de alıntılar yaparak anlatmaya:

"(…) İşte tam bu noktada son devir müfessirlerinden Sâbûnî oldukça manidar bir soru sormuştur:

"Hür Müslüman kadınların örtünmelerine yönelik emir, onların cariyelerden ayırt edilmesine matuftur. Dolayısıyla buradan, Allah'ın cariyelerin durumunu göz ardı ettiği ve onların maruz kaldıkları tacizleri kâle almadığı şeklinde bir anlayışa varmak (pekâla) mümkündür. Bu durum, İslam'ın temiz toplum inşa etmeye yönelik ısrarcı vurgusuyla nasıl uzlaştırılabilir?

"Sâbûnî'nin bu manidar soruya verdiği cevap(!) şudur:

"Cariyeler, yaptıkları işin tabiatı gereği efendilerinin taleplerini karşılamak için sık sık dışarı çıkmak zorundadırlar. Dolayısıyla, cariyeler her dışarı çıkışlarında cilbab giymekle mükellef kılınmış olsalardı, bu durum onlar için ciddi bir sıkıntı yaratacaktı. Ancak hür kadınların durumu böyle değildir. Çünkü onlar normalde evde oturmak zorundadırlar ve sadece ihtiyaç halinde dışarı çıkma iznine sahiptirler. Tabiatıyla arada bir dışarı çıkmak için [yine arada bir] cilbab giymenin hiçbir sıkıntı yaratmayacağı aşikârdır.

"Kanaatimizce, Sâbûnî'nin buradaki izahları, "Allah hür kadınların durumunu iyileştirmeye yönelik bir hüküm vazederken niçin cariyeleri göz ardı etti?" sorusuna tatminkâr bir cevap oluşturmamaktadır. Bu soruyu sadece Sâbûnî değil, diğer bütün müfessirler de cevapsız bırakmışlardır. Özellikle klasik dönem müfessirlerinin bu soruyu cevapsız bırakmalarının daha doğrusu böyle bir soru sormamalarının nedeni, cilbab emrinin sadece hür-Müslüman kadınlarla ilgili olduğu yönündeki genel kabulleridir. Gerçi

Endülüslü müfessir Ebû Hayyân (ö.745/1344), ayette geçen "mü'minlerin kadınları" ifadesinin hem hür hem de köle kadınları kapsadığını söylemek suretiyle bu soruyu cevaplamaya çalışmış; ancak bu defa da ayette cilbab giymenin illeti olarak zikredilen 'tanınma' keyfiyetinin gerçekte neye tekabül ettiği sorusu cevapsız kalmıştır.

"Hiç şüphesiz, her fırsatta erdem, fazilet ve sosyal adalet fikrini vurgulayan ve üstünlüğün sadece ve sadece Allah katında takva ile ölçüldüğünü beyan eden ilahi bir mesajın, eziyet ve tacize uğratılmama konusunda sadece hür kadınlar için çözüm sunarken cariyelerin durumunu iyileştirmeye yönelik herhangi bir düzenleme getirmemesi veya erken dönem Müslümanlar başta olmak üzere, müfessirler ve fıkıh âlimlerinin ayetteki emri bu şekilde yorumlamaları, ilk bakışta düşündürücüdür. Ancak meseleye nûzul dönemindeki sosyal yapıyı hesaba katarak bakıldığında, Kur'an'ın bu düzenlemesinde yadsınacak bir durum olmadığı anlaşılacaktır. Çünkü Kur'an, içerdiği mesaj ve buyrukları toplumsal ve kültürel olguya dayatan meta-historik bir kitap değil, ilahi iradenin tarih ve olguya anında müdahalesiyle somutlaşan bir hitaptır. İşte bu yüzdendir ki Kur'an, cilbab konusunda dönemin en köklü sosyal kurumlarından biri olan ve bir çırpıda ilga edilmesi imkân dâhilinde bulunmayan kölelikle ilgili mevcut örfî hukuka uygun bir düzenleme getirmiştir.[62]

Cariyelere niye hiçbir koruma kalkanı oluşturacak cilbab ya da benzeri bir şey önermiyor Kur'an?

Niye sadece hür kadınlara emrediyor cilbab giymeyi?

Sâbunî'nin bu konudaki Kur'an savunusuna, sanıyoruz bebeler bile inanmaz, değil mi arkadaşlar?

Cariyeler sık sık dışarı çıkmak durumunda kalıyorlarmış, efendilerinin ihtiyaç duyduğu şeyleri alıp gelmek için. Her dışarı çıkışta da cilbab giymeleri, eve gelince çıkarmaları sıkıntı oluşturuyormuş. Oysa hür kadınlar evlerinde oturuyorlarmış, sadece

[62] age, 111-112.

zorunlu durumlarda dışarı çıkıyorlarmış. O yüzden onlar için cilbab giymek sıkıntı yaratmıyormuş.

Sâbûnî Hafız'a göre taciz ve tecavüz bir sıkıntı yaratmıyor kadın için ama günde birkaç kez cilbab giyip çıkarmak sıkıntı yaratıyor...

Biz hep diyoruz ya arkadaşlar; dinler kafa yakıcı özelliğe sahiptirler. Onlara içtenlikle inandınız mıydı kafayı yakarsınız. Ve o din kitaplarındaki akıl, mantık, vicdan ve insanlık dışı önerileri, buyrukları savunacağız diye işte böyle akla ziyan, gülünç, trajikomik akıl yürütmelere, savunulara girişirsiniz.

"Bunları yiyen olur mu?", derseniz; ne yazık ki cahil, yoksul, bilinçsiz insanlarımız arasında yiyen olur. Hem de bol miktarda olur.

Sâbûnî'nin Siliciliği, bizim Silici Mustafa Öztürk'ü bile ikna etmiyor tabiî. O bile Sâbûnî'ninkinin boş bir gayret olduğunu görüyor. Fakat kendisi de kendi metoduna uygun bir Siliciliğe girişiyor.

Ne diyor Mustafa Öztürk?

"Kur'an, içerdiği buyrukları toplumsal ve kültürel olguya dayatan "meta-historik" yani "tarih ötesi", "tarih dışı" bir kitap değil"dir, diyor.

Yani buyruklarını toplumun gerçeklerine zorla dayatmıyormuş. Zorla dayatsaymış tarih ötesi, tarih dışı bir kitap olurmuş.

Neymiş Kur'an?

"İlahi iradenin tarih ve olguya anında müdahalesiyle somutlaşan bir hitap"mış...

Tarihe ve topluma anında nasıl müdahale ediyormuş bu hitap?

Hür kadınları cilbaba sokarak cariyelerden farklı kılıyormuş, böylece de onları çakalların saldırısından koruyormuş. İşte bu şekilde müdahalede bulunuyormuş. Hem de hiç gecikmeksizin...

Peki Hafız, cariyelerin durumu ne olacak?

Onlar insan değil ki...

Senin de deyişinle "Mütekavvim Mal"dır cariyeler. Alınıp satılabilen, kullanım değerleri yanında Değişim-Mübadele değerlerine de sahip olan dayanıklı mallardır. Onlar tecavüze de uğrayabilirler, tacize de...

Silici Hafızımız böyle diyor. Bu savunusunu da şöyle temellendirmeye çalışıyor aklınca:

"İşte bu yüzdendir ki Kur'an, cilbab konusunda dönemin en köklü sosyal kurumlarından biri olan ve bir çırpıda ilga edilmesi imkan dahilinde bulunmayan kölelikle ilgili mevcut örfî hukuka uygun bir düzenleme getirmiştir."

Silici Hafızımızın kabulüne göre de Kur'an, dönemin en köklü kurumu olan kölelikle ilgili mevcut örfî hukuka uygun bir tutum belirlemiştir. Silici, buna "düzenleme getirmiştir", diyor.

Ne düzenlemesi ya...

Köleliği, cariyeliği aynen onaylamıştır. Hem de kendi deyişiyle "dönemin en köklü" kurumu olan, en rezil, en aşağılık kurumu olan köleliği onaylamıştır, pekiştirmiştir.

Hem de ne adına?

Allah adına...

İşte felaket buradadır. O yüzden 1400 yıldır İslam Âlemi, kölelik-efendilik ayrımından yakasını kurtaramamıştır. Ancak 20'nci Yüzyıl'la birlikte, insanlık artık evrensel planda dinlerin prangasından yavaş yavaş sıyrılıp daha insani bir siyasi, hukuki, ahlaki düzeye ulaşabildiği için, kölelik lanet halkasını boynundan çıkarıp atabilmiştir.

Ne diyor Mustafa Öztürk, yine Silicilik kapsamındaki Kur'an savunmasında?

"Bir çırpıda ilga edilmesi ihtimal dahilinde bulunmayan", bir kurum, diyor kölelik için.

Demek ki Hafız; evreni yaratan, gezegenleri Ay'ı, Güneş'i yaratıp onları yöneten, tabiî bu arada Dünya'yı da yöneten koca

Tanrı'nın, Hicaz'daki köleci toplum düzeninin efendileri olan Araplara gücü yetmiyor.

Öyle mi Hafız?..

İşte Öztürk'ün savunusu da böylesi içler acısı bir noktaya gelip dayanıyor arkadaşlar.

Yahu bir çırpıda değil, Kur'an'a ve diğer Kitaplı Dinlere kalsa, bin çırpıda bile köleci düzene bir şey olacağı yok. Tam tersine; Allah adına köleci düzeni bu türden onaylamalar, o insanlık dışı düzeni daha güçlendirir, pekiştirir ve meşrulaştırır.

Gördüğümüz gibi, arkadaşlar; yerli Silicimiz Mustafa Öztürk de kafayı yakanlar kapsamı içine girer...

Onlar Kur'an'ın dediğini değil de gönüllerinden geçeni söylerler, savunurlar. Böylece de aslında Kur'an'ı bozmuş, çarpıtmış olurlar. Kur'an'da ortaya konmuş İslam anlayışından farklı bir İslam anlayışı belirtmiş olurlar ki bu, bilim açısından doğru bir yöntem değildir.

İslamiyet, Medine döneminde Sınıflı yani sömüren ve sömürülenin (Efendi ve Kölenin) olduğu Toplum Düzenine teslim olur

Bütün bu İlahiyatçıların da açıkça ve kesince ortaya koyduğu gibi, arkadaşlar; Kur'an'ın Medine İslam'ı yani Medine döneminde ortaya konan bölümü, yaşanılan Sınıflı Toplumun ve o toplumda egemen sınıf olarak varlığını ve tahakkümünü sürdüren Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının örfünü, geleneğini, göreneğini, ahlâkını, dinini, felsefesini, kültürünü savunmaya başlar artık. Yani içinde doğup isyan ettiği sosyal sınıflı sömürü düzenine kerte kerte teslim olur.

İşte türban da, kara çarşaf da, cilbab da hep bu Antika egemen vurguncu sınıfın kadına bakışının ve onu aşağılayışının, onu bir cinsel nesne olarak görüşünün ürünüdür. Yukarıda da bütün İlahiyatçıların tekrar tekrar vurguladıkları gibi cariyeler zaten insan

bile sayılmamaktadır artık. Onlar hakkındaki Kur'an buyruğuna ve ona dayanan uygulamaya göre, örtünmelerine gerek olmadığı gibi tam tersine örtünmeleri yasaktır da.

Demek ki arkadaşlar; Kur'an ahlâkı, özellikle de Medine dönemi Kur'an ahlâkı, Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının ahlâkıdır, önemli ölçüde. Hani Usta'ların dediği gibi Medine'deki gerçek dünyanın yani yaşanılan dünyanın din dünyasına yansımasıdır artık.

İşte bu sebeple de günümüz dünyasında yani bu çağda Medine İslam'ının kültürünü, örfünü, kadına bakışını ve bu İslam'da dünya anlayışını, toplum anlayışını, ahlâk anlayışını savunmak, olumluluk değil olumsuzluk getirir topluma.

Şu sebeple ki:

Hani Usta'lar da diyor ya; "Her din, her ahlâk sonunda egemen sınıfın dini ve ahlâkıdır."

Mesela Hıristiyanlığı baz aldığımızda Katoliklik, Ortaçağ Köleci-Feodal Toplumun egemen sınıf çıkarlarını ve dünya görüşünü ifade eder. Protestanlık ve Deizm ise Burjuvazinin dinidir.

İslam ülkelerinde Modern Burjuva Devrimleri olmadığı için Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye hâlâ güçlüdür

Şark Toplumlarında, İslam ülkelerinde Batıdaki gibi modern burjuva sınıfları doğup, bir devrimle iktidara gelip, kendinden önceki yani geçmiş çağlardaki Antika sınıfları ortadan kaldırmadıkları için, Türkiye'de de 1919'da başlayıp 1923'te sonuçlanan Burjuva Devriminde olduğu gibi, daha devrimin ilk adımında bu Antika sömürgen sınıfla ve onun temsilcileriyle ittifaka girerler. Yani saf bir Burjuva Devrimi gerçekleşmez. Çünkü 6 bin yıldan bu yana yani Sümer'den başlayarak tüm Ortadoğu'nun canına okumuş, insanlarını çamura bulamış olan Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının insanlık dışı, asalak, sömürgen toplum düzeni ve onun iğrenç kültür ve ahlâkı, insanları da bozar, çürütür. Bu

sebeple de saf bir Burjuva Devrimi, kendi iç dinamiği içinde gelişerek iktidara gelemedi bu ülkelerde.

İşte o Antika sınıf bütün dişleri ve tırnaklarıyla çok güçlü bir biçimde, capcanlı biçimde varlığını sürdürdüğü için, 1400 yıl önce ortaya konan İslam Dini'nin de çağdaş burjuva dünyasına uygun bir yorumunu yapan, Protestanlık benzeri bir mezhep ortaya çıkamadı. Eğer saf bir Burjuva Devrimi olsaydı, o da kendi çağdaş dünya görüşüne uygun bir İslam yorumu içeren mezhep oluşturabilirdi.

Mezheplerin ortaya çıkışı

İşte bu sebeple, bugün meşru kabul edilen dört Sünni mezhebin tamamı da aslında 1400 yıl öncesinin Köleci, Feodal sosyal sınıflı toplumun egemen sınıfının dünya görüşünü ve dinini savunurlar.

Bizim Anadolu Aleviliği ise Kuzeydoğu Hazar bölgesinden Güneye inip oradan Batıya yönelerek İslam'a giren, İlkel Komuna düzeninin eşitlikçi dünya görüşüne sahip Oğuz Türklerinin, İslam'ı kendi gelenek ve göreneklerine uygun biçimde yorumlamaları sonucunda oluşmuştur.

Bu şekilde oluşan Alevi inancını savunan insanlarımız, genelde taşra kasaba ve şehirlerimizle kırsal bölgelerimizdeki köylerimizde varlıklarını ağırlıklı olarak koruyabilmişler, sürdürebilmişlerdir. Antika Tefeci-Bezirgân Sermayenin üslendiği, dolayısıyla da onun kültürünün etkin olduğu merkezi şehirlerimizde ise varlıklarını yani inançlarını koruyamamışlar, onlar da Sünnileşmişlerdir.

Arap Aleviliği de çok yakın temasta olduğu Hıristiyanlıktan etkilenmiştir büyük ölçüde. Bu insanlarımız da Hıristiyanlıkta İsa'ya yüklenen nitelikleri Hz. Ali'ye naklederek bir inanç sistemi oluşturmuşlardır. Suriye merkezli oldukları için bu bölgede yoğun bir şekilde var olan Hıristiyanlıkla temaslarında buralardaki rahiplerden etkilenerek Hıristiyanlıkla İslam'ı bir anlamda

kaynaştırmışlardır.

İran Şia'sı ise, 2500 yıllık Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıflarının ana merkezlerinden biri olan Pers İmparatorluğu'nun eski toprakları üzerinde bulunan bölgede doğup geliştiği için Sünni mezhepler kadar katıdır ve kökü çağlar ötesinde kalmış, Antika sömürgen sınıfın dünya görüşünü savunur.

İran Şia'sının bu sebeple de Anadolu Aleviliğiyle bir benzerliği olmadığı gibi onunla taban tabana zıttır da diyebiliriz. İşte en son **Mahsa Amini**'nin katli ve sonrasında gerçekleşen protestolar sürecinde körpecik kızların, gençlerin acımasızca öldürülmeleri, bu gerçeği açık ve kesin biçimde bir kez daha ortaya koymuş olmaktadır.

Demek ki arkadaşlar; dinleri değişik anlayışlarla yorumlayan mezhepler de değişik sosyal sınıf ve tabakaların dünya görüşlerini ve kültürlerini oluştururlar. Yani her sosyal sınıf, kendi çıkarları ve dünya görüşü doğrultusunda bir din anlayışına-yorumuna sahiptir. İşte mezheplerin de ortaya çıkış sebebi budur.

İslam Dini, tabiî ki Mekke döneminde yani bir "Bedevi Tepkisi" olduğu dönemde önemli ölçüde İlkel Komuna değerlerini, kültürünü ve dünya görüşünü ortaya koyuyordu. Zenginleri devamlı eleştiriyor, kötülüyordu. Onların yaptığı zulüm ve kötülükleri bir bir ortaya koyuyordu. Ve insanları, mal mülk hırsının nasıl bozup çürüttüğünü, katılaştırıp vicdansızlaştırdığını, zalimleştirdiğini anlatıyordu.

Mekke döneminde "inen" Kur'an'ın ilk suresi Parababalarına karşı bir isyan çığlığıydı

Yukarıda İhsan Eliaçık'ın da ortaya koyduğu gibi Kur'an'ın ilk suresi olan **Alak** Suresi bile Mekke'yi haraca kesen ve halkı tahakküm altında tutan Parababalarına karşı bir isyan çığlığı, bir meydan okuma ortaya koyar. Ve genel olarak aynı anlayışı devam ettirir, Mekke Dönemi İslam'ını oluşturan sureler de. İhsan Eliaçık da sözünü ediyordu ya; mesela "Bahçe Sahipleri"ni yani derebeyleşmiş

Tefeci-Bezirgânları yeren ve onların zulümlerini anlatan sure:

“17: Şüphesiz biz, böyle nimetler vermek suretiyle insanları sınıyoruz. Tıpkı bir zamanlar şu bahçe sahiplerini sınayıp belâya uğrattığımız gibi: Hani onlar, sabah olur olmaz bağlarının ürününü toplayacaklarına dâir yemin etmişlerdi.

“Allah dilerse” diyerek bir istisnâ da yapmamışlardı.

“Onlar henüz uykudayken Rabbin katından gelen kuşatıcı bir âfet o bahçeyi sarıverdi.

“Sarıverdi de, bahçe tamâmen yanarak simsiyah bir kül yığını hâline dönüverdi.

“Sabahleyin, olup bitenden habersiz birbirlerine seslendiler:

“Haydin” dediler, “madem devşireceksiniz, erkenden ekininizin başına gidin!”

“Hemen yola koyuldular. Bir yandan da aralarında fısıldaşıyorlardı:

“Aman ha” diyorlardı, “bugün orada fakir makir kimse yanınıza sokulmasın!”

“Yoksulları yardımdan mahrum bırakma kararlılığı içinde ve ürünleri toplayacaklarından da emin olarak erkenden çıkıp gittiler.

“Ama bağın küle dönmüş hâlini görünce apışıp kaldılar: “Gâliba biz yolumuzu şaşırdık, yanlış yere geldik!” dediler.

“Çok geçmeden gerçeği anladılar: “Yoo, doğrusu biz felâkete uğradık, mahsulümüz elden gitti!” diye feryat ettiler.

“İçlerinden en akıllı, en insaflı olanı: “Ben size Allah’ı tesbih etmenizi; O’nun kudret ve iradesine ortak olmaya kalkışmamanızı söylememiş miydim” diye uyardı.

“Bunun üzerine hatalarında ısrar etmeyip: “Rabbimizi tesbih ederiz. Doğrusu biz kendimize yazık etmişiz” dediler.

“Ardından kendilerini ve birbirlerini kınamaya başladılar:

“Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz ne azgın kimselermişiz!”

“Umarız ki Rabbimiz bize bu bağın yerine daha iyisini verir. Çünkü biz bundan böyle artık Rabbimize yöneliyor,

O'nun hoşnutluğunu arzuluyoruz."

"İşte azap böyledir. Âhiret azabı ise elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi!"[63]

Görüldüğü gibi, arkadaşlar; Mekke Dönemi İslam'ı, ezilenleri, çaresizleri, yoksulları, yetimleri savunur Tefeci-Bezirgân Sermaye düzenine karşı.

Fakat hep söyleyegeldiğimiz gibi bu İslam Mekke'de kalır. Medine'ye hicret etse de Bedir Savaşı'yla birlikte noktalanır. Artık cihatlar, ganimetler çağı başlar ve ona uygun bir İslam oluşturmaya girişilir, kaçınılmaz bir biçimde.

Bugün hâlâ İslam'ın dünya anlayışını savunmak Köleci Toplum Düzenini savunmaktır

Demek ki bugün İslam'ın dünya anlayışını ve buyrulan, emredilen toplum düzenini savunmak, 1400 yıl öncesinin Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının egemenliğindeki Medine Köleci Toplum Düzeninin değerlerini savunmak anlamına gelir.

Ahlâk sistemleri, hep belirtegeldiğimiz gibi, sosyal sınıfların sınıf çıkarlarını ve dünya görüşünü, kültürünü oluşturur. Tıpkı hukuk gibi, din gibi, sanat gibi, felsefe gibi. Toplumun ekonomi temelinde Egemen olan yani üretim araçlarının mülkiyetini elinde bulunduran sınıf, tüm bu üstyapı kurumlarına da sahip olur ve onlara belirleyici şekilde yön verir.

Bu konuyu **Engels Usta** şöyle aydınlatıcı satırlarla ortaya koyar, ünlü anıt eseri **Anti-Dühring**'inde:

"Ve nasıl toplum şimdiye kadar sınıf karşıtlıkları içinde gelişmiş bulunuyorsa, ahlâk da aynı biçimde her zaman bir sınıf ahlâkı olmuştur; bu ahlâk ya egemen sınıfın egemenliğini ve çıkarlarını doğruluyor, ya da ezilen sınıf yeteri kadar güçlü bir duruma geldiği andan başlayarak, bu egemenliğe karşı başkaldırmayı ve ezilenlerin gelecekteki çıkarlarını

[63] Kalem Suresi, 17-33'üncü Ayetler, Ömer Çelik Meali.

temsil ediyordu. Gene de insan bilgisinin bütün öbür dalları için olduğu gibi, ahlâk bakımından da esas olarak bir ilerleme olduğundan kuşku yok."[64]

Son cümlesinde ne diyor Engels Usta, yoldaşlar?

Ahlâkın da; din gibi, felsefe gibi sosyal sınıflara sıkı sıkıya bağlı olmasıyla birlikte, insan bilgisinin tüm diğer dallarında olduğu gibi evrensel değerlere sahip bir gelişme gösterdiğinde de kuşku yoktur, diyor.

Aslında ahlâk alanındaki bu gelişme, yeni bir şey keşfetmiş olmak değildir. Bu gelişme, 6 bin yıl önce Mezapotamya'da, Sümer Medeniyeti'yle birlikte ortadan kalkmaya başlayan ve Sınıflı Toplumlar sürecinde büyük ölçüde hırpalanıp, darbelenip gözden ırak tutulan İlkel Komuna değerlerinin (yani insanlığı, 1 milyon 800 bin yıl boyunca bir ana kucağı gibi koruyup kollayan Komunanın yüce ahlâki değerlerinin) yeniden az da olsa keşfedilmeye, canlandırılmaya, Tarihin hapishanesinden çıkarılıp toplumun önüne konmaya başlanmasından başka bir şey değildir.

İnsanlık, İlkel Komünist Toplumda sahip olduğu yüce değerleri kaybetti

Yani arkadaşlar; İlkel Komuna yani İlkel Komünist Toplum, insanın farkına varmadan içinde doğup büyüdüğü ve içinde 1 milyon 800 bin yıl yaşadığı toplum biçimidir. İşte o Komün Sınıflı Topluma çözülünce, tabiî kendi ahlâki değerleri de artık önemsenmez oldu hatta onlara düşman gözüyle bakılır oldu, Sınıflı Toplumun sömürücü egemen sınıfları tarafından.

İşte insanlık, 6 bin yıl önce kaybettiği değerleri azıcık da olsa keşfedip önemini kavramaya başlar hale geldi. Engels'in bu değerlendirmesinden 50-60 yıl sonra da, tabiî ahlâk bilimine ait bu değerler süreç içinde sürekli gelişim gösterdiği için, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nde, Avrupa İnsan Hakları Sözleşme-

[64] Friedrich Engels, Anti-Dühring, Çev: Kenan Somer, Sol Yayınları, s. 177.

si'nde ve hatta Savaş Hukukunda bile yer aldı.

Tabiî yeryüzünde egemenliğini kurmuş olan kapitalizm, emperyalizm aşamasına dönüştü ve dünyanın doğal kaynaklarını, dünya pazarını ele geçirmek için belirli tekel grupları ittifaklar ederek emirlerindeki devletler aracılığıyla iki kez dünya ölçeğinde Paylaşım Savaşına girişti. Çok kanlı geçen, insanlık dışı bu Paylaşım Savaşlarında 60 ila 80 milyon arasındaki insan hayatını kaybetti, emperyalist tekellerin dünyayı yağmalamaları ve kendi aralarında bölüşmeye çalışmaları sebebiyle.

Fakat hiç ummadıkları bir durumla karşılaştı bu emperyalist haydutlar, bu paylaşım savaşları sonucunda. Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında emperyalist zincirin en zayıf halkası olan Çarlık Rusya'sında **Büyük Ekim Devrimi** patlak verdi, **Devrimler Ustası ve Kartalı Lenin** önderliğinde. Bu devrimle birlikte dünyanın altıda biri emperyalist sömürü çarkının dişlilerinden kurtularak Sosyalizme geçti. İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda ise koca Çin ve Doğu Avrupa ülkeleri, Sosyalizme geçerek toplamda dünyanın üçte biri Sosyalist sisteme geçmiş oldu.

İşte bu durum, emperyalistleri ürküttü. "Yahu bu böyle olmayacak, kendi aramızdaki bu hayvancıl paylaşım savaşlarıyla kazanacağız derken kayıplara uğruyoruz. Bu kadar kaba yöntemlerle savaşlar yapmayalım. Daha ince, daha sinsi, daha planlı, daha hainane ve incelikli yollar bulalım", diye düşünmeye başladılar ve ahlâka dair yüce değerler içeren ne varsa hep İlkel Komunadan geldiği için, işte onların bir bölümünü yansıtan, çağrıştıran, anıltan değerleri bu anlaşmalara, sözleşmelere sokarak güya kendilerini de kötücüllükten uzaklaştırmış görüntüsü vermeye çalıştılar.

Fakat Sovyetler'in ve Sosyalist Kamp'ın çöküşüyle birlikte bütün bu antlaşma ve sözleşmelerdeki, altına imzalar attıkları, maddelerin tamamını çiğneyip ya da çöpe atıp geçtiler, emperyalist haydutlar. Nasıl olsa karşımıza çıkacak artık eski Sovyet-

ler gibi, Sosyalist Kamp gibi güçlü bir rakibimiz yok. Dünyayı babamızın çiftliği gibi ekonomik güçlerimiz oranında paylaşıp gönlümüzce yağmalarız, anlayışına girdiler. İşte 1990'dan bu yana da Asya ve Ortadoğu'yu cehenneme çevirdiler, kan gölüne döndürdüler ve 10 milyonu aşkın masum insanı katlettiler bölgemizde.

Çünkü Emperyalizm Çağı, Paylaşım Savaşı çağıdır. Dünyayı doğal kaynakları ve pazarlarıyla ele geçirme çağıdır. Bu da savaşsız, şiddetsiz, kansız, acısız, katliamsız mümkün olmaz.

Bu yazımızda sadece İslam'ın kadına bakışını konu aldık. Museviliğin ve Hıristiyanlığın kadına bakışı ise, İslam'a göre çok daha zalimane ve insanlık dışıdır. O konudaki değerlendirmemizi daha önceki konuşma ve yazılarımızda ortaya koymuştuk. Bu değerlendirmeler de hem kitap formatında hem elektronik ortamda yayımlandı. Bu sebepten bu yazımızda bu dinlere girmiyoruz.

Rahibe Başörtüsü olan Türban kadınlarımızın başına nasıl dolandı?

Türban konusunda son bir noktayı da göze batırmayı gerekli buluyoruz. Daha önceki bir yazımızda da belirtmiştik ya; türban bire bir rahibe başörtüsüdür. Bunun da kanıtını **Audrey Hepburn**'ün Rahibe rolünü oynadığı **"İnsanlık Uğruna"** adlı filmindeki görüntülerinden aktarmıştık.

1965 sonrası Türkiye'deki Ortaçağcı ortama **Şule Yüksel Şenler** adlı, Ortaçağcılıkla kafayı bozmuş, ruhu rahatsız bir kadın girdi. Bu kadın, rastlantısal olarak Audrey Hepburn'ün yukarıda andığımız filmini izliyor ve bir anda kafasında Hepburn'ün baş kıyafetini Müslüman kadınlara adapte etme fikri doğuyor. Ve kendisi, ona benzeyen bir baş bohçalamasıyla şehir şehir dolaşıp Ortaçağcılık konusunda kadınlarımıza, kızlarımıza zihin hasarına uğratıcı konferanslar veriyor.

İşte bu yıllar, Molla Necmettin'in Türkiye'yi Ortaçağ'ın karanlıklarına sürüklemesi ve 27 Mayıs Politik Devrimi sonrası

oluşan kısmi özgürlük ortamında çığ gibi gelişmekte olan devrimci hareketin yoluna set oluşturması için ABD Emperyalistleri tarafından piyasaya sürülüş yıllarına denk gelir. O yıllarda bugünkü Yeni Akit benzeri bir işlev gören, Kanlı Pazar'ın da kışkırtıcılarından olan **Mehmet Şevki Eygi** adlı yine bir Ortaçağcı meczubun çıkardığı haftalık **"Yeni İstiklal"** ve günlük **"Bugün"** adlı gazeteleri vardı. Bu Şule Yüksel Şenler oralarda da yazılar yazıp aynı Ortaçağcı afyonunu pazarlayarak kadınlarımızı, kızlarımızı zehirlemeye devam ediyordu. Hatta bunlara Necip Fazıl Kısakürek, Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu gibi kaşar, Ortaçağcılık meczubu kafayı yakmış, Kuvayimilliye ve Mustafa Kemal düşmanı, Laiklik düşmanı Amerikan uşağı tipler de katıldı. Bunlar bu zehirleme işinde el ele verdiler, Komünizmle Mücadele Dernekleriyle, İlim Yayma Cemiyeti'yle ve Kontrgerilla'yla yani Süper NATO'yla. Bunların hepsini CIA yönetiyordu. M. Şevki Eygi'nin İsrail'le de ilişkileri vardı ve oradan da para aldığı belgelenmişti.

İşte bu Ortaçağcı, ABD hizmetkârı, CIA yönetimindeki hainler grubu, **Audrey Hepburn**'ün Rahibe başını Türkiye Halkının kadınlarına, kızlarına, etki altına alabildikleri oranda benimsettiler. Tabiî ortalama onlarca yıldır çalışmakta olan dinci gruplar, tarikatlar, mollalar, şeyhler de bunlarla hep ittifak halinde iş yaptılar.

O yılların siyasi iktidarı Demirel'ler ve 12 Mart-12 Eylül Faşist Diktatörlükleri de bunlara büyük ölçüde destek verdi, bunların hamisi oldu. Tüm İstanbul ve Anadolu şehir ve kasabalarında üslenmiş olan Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye de bunlara finans desteği sağladı. Her geçen gün çığ gibi gelişen İmam Hatipler, Kur'an Kursları da bunlarla dayanışma içinde oldular, çalıştılar.

Ve işin sonu, Tayyipgiller adlı, 20 yıldan bu yana kısmen de olsa Laik olan Cumhuriyet'i yıkıp onun yerine Ortaçağcı Faşist bir Din Devleti inşa etmekte olan girişen despotik iktidara vardı.

Özetçe arkadaşlar; bugünkü türban Audrey Hepburn'ün baş

bohçalama şekli, Türkiyeli kadınların, kızların türbanına ilham vermiştir ve örnek oluşturmuştur...

1960'lı ve 1970'li yıllarda buna, Türkiye'deki adaptörünün adından kaynaklı **"Şulebaş"**, dendi. Sonraları **"türban"**a çevrildi bu ad.

İşte Rahibe rolündeki yetenekli aktris Audrey Hepburn ve Rahibelerin baş bohçalama biçimini Türkiye'deki Müslüman kadınlara adapte eden Şule Yüksel Şenler:

"Rahibe" Audrey Hepburn

Ortaçağcı Ş. Yüksel Şenler

Örtünme ve başörtüsü ve tabiî kadına bakış bağlamında ele aldığımız İslam değerlendirmesini burada noktalayalım şimdilik.

Kaynakça

Albert Dietrich, Abdulmün'im b. Hallâf ed-Dimyatî'nin bir muhacirun listesi, çev. F. Işıltan, İÜ Ed. Fak. Şarkiyât Mecmuası, İstanbul 1959.

Arif Tekin, Kur'an'da Kadın ve Hz. Muhammed'in Hanımları, Berfin Yayınları, 4. Baskı, İstanbul, 2021.

Friedrich Engels, Anti-Dühring, Çev: Kenan Somer, Sol Yayınları, 2. Baskı, Ankara, 1995.

https://bit.ly/3gUpUqa.

https://bit.ly/3SIzj1a.

https://bit.ly/3SXHEyk.

https://bit.ly/3TL5FcW.

https://bit.ly/3TSJYYG.

https://islamansiklopedisi.org.tr/varaka-b-nevfel.

https://t24.com.tr/haber/dunya-medyasi-erdoganin-kadin-ve-erkek-esit-degildir-sozlerini-nasil-yorumladi,278264.

https://www.hkp.org.tr/toplum-ortacag-karanliklarina-suruklendikce-kadina-ve-cocuga-yonelik-cinayetler-taciz-ve-tecavuzler-artiyor-artar-da/.

https://www.zaferdergisi.com/makale/12753-hz-peygamberin-kullandigi-bazi-esyalar-ve-isimleri.html.

İrfan Yücel, Peygamberimizin Hayatı, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 21. Baskı, Ankara, 2012.

Marks-Engels, Din Üzerine, Çev: Kenan Somer, Sol Yayınları, 3. Baskı, Ankara, 2002.

Marx&Engels, Collected Works, Vol. 39, Letters 1852-1855, Lawrence&Wishart Electric Books.

Mâverdî, En-Nüket Ve'l-Uyûn, 4. Cilt.

Mustafa Öztürk, Kur'an'ı Kendi Tarihinde Okumak, Ankara Okulu Yayınları, 10. Baskı, Ankara, 2021.

Mustafa Öztürk, Kıssaların Dili, Ankara Okulu Yayınları, 10. Baskı, Ankara, 2021.

Tirmizi, Cennet Bölümü, 24. Bab, No: 2564.